

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

MONSTERS OF DARKNESS SERIES

WHAT HIDES IN THE SHADOWS

ALLIE SANTOS

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM

Gölgelerde Saklanan Şeyler

Allie Santos

Gölgelerde Saklanan Şeyler
Telif hakkı © 2025 Allie Santos'a aittir.
Her hakkı saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik araçla çoğaltılamaz; ancak kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması bu kuralın istisnasıdır.

Bu bir kurgu eseridir. Karakterler, olaylar ve diyaloglar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Bu öykünün oluşturulmasında veya yazımında yapay zeka kullanılmamıştır.

Kapak Resmi: NSFSANTI

Katie tarafından *Spice Me Up Editing'de düzenlendi.*

MT Editörlük ve Düzeltme Hizmetleri tarafından düzeltilmiştir.

1995 doğumlu hepimiz, bu yıl otuz yaşına giriyoruz. Birer içkiye ihtiyacımız var... ve yaşadığımız her şey için bir ödüle.

İçindekiler

[Allie'den Bir Not](#)

[Bana Katıl](#)

[İçerik Uyarıları](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Okuduğunuz için teşekkür ederim!](#)

[Allie'nin diğ er yazıları](#)

[Teşekkürler](#)

[Yazar Hakkında](#)

Allie'den Bir Not

Bu kitaba başlamadan önce şunu belirtmek isterim ki, cinsel saldırıyı desteklemiyorum ve onaylamıyorum. Kitapta çok fazla cinsel saldırı örneği var, ancak bunun kurgu olduğunu ve rıza dışı hiçbir davranış veya eylemi asla onaylamayacağımı veya desteklemeyeceğimi bilerek yazdım.

Aşk,
Allie♥

Bana Katıl

Kitaplar hakkında konuşmak mı istiyorsunuz? Ya da sırada ne olduğuna dair ipuçları mı almak istiyorsunuz? [Okuyucu Grubuma](#) , [Bültenime](#) ve [Instagram hesabıma katılın.](#)

İçerik Uyarıları

Rıza dışı ilişki, Cinayet (sayfada), Betimleyici Cinsellik, Küfür, İntihar Düşüncesi, Betimleyici Şiddet, Tahrik Edici Cinsel Uyarılma, Uykusuzluk, Zorlama

Lütfen aşağıdaki uyarı metninin romanın hikayesi ve olay örgüsüyle ilgili spoiler içerdiğini dikkate alın.

"GÖLGELERDE SAKLANAN ŞEY", kadın-erkek arasında geçen karanlık bir canavar romantizmi öyküsüdür. Lütfen dikkat ediniz ki, "GÖLGELERDE SAKLANAN ŞEY" yetişkinlere yönelik içerik barındırmaktadır. Kitabın başında intihar girişiminde bulunan önemsiz bir yan karakter yer alıyor.

"GÖLGELERDE SAKLANANLAR", mitolojik bir dünyada geçmektedir ve tüm içeriği tamamen kurgudur.

Yeni miras aldığım malikanenin BÜYÜK KAPISI , hafifçe itmemle gıcırdadı. Başımı içeri uzatıp, derin bir nefes vererek yanaklarımı şişirdim.

Korkacak bir şey yoktu . Hayaletler bana dokunamazdı ve hayatımın büyük bir bölümünü seslerle birlikte geçirmiş olmam da cabasıydı. Boynumdaki zincirden sarkan haçı kurcaladım, baş parmağımla pürüzsüz altın kaplama gümüşün üzerinde gezdirdim.

Onlara alışmış olsam da, o korkunç sesler hiç *bu kadar* yüksek olmamıştı—üç yıl önce beni istemsizce psikiyatrik gözetim altına aldıkları zamanı saymazsak tabii.

Dudaklarımı yaladım ve omurgamı dikleştirdim. Bütün gece dışarıda beklemeye dayanamazdım. Çözülmesi gereken çok şey vardı ve bana bir şey yapamazlardı zaten.

Koridora girdiğimde, evin soğukluğu kollarımda tüylerimi diken diken etti. Araba anahtarlarımı ince giriş masasına bıraktım. Her adımda linolyum zeminde yankılanan gürültüler duyuldu. Koridor sağa doğru açılıyor ve mutfığa çıkıyordu. Işık düğmesini açtım ama

hiçbir şey olmadı, buzdolabının üzerindeki pencereden süzülen ince bir ay ışığı dışında karanlıkta kaldım.

Boğazımda korku düğümlendi.

"İyiym," dedim, sesim birkaç gündür içinde bulunduğum boş evde yankılanarak. Sandalyeye doğru yöneldim ve çantamı arkasına astım, sonra birkaç saat önce ayrılmadan önce açmaya başladığım tabak kutusuna doğru yürüdüm. Buzdolabının yanındaki dolabı açtım ve iki tabağı dikkatlice üst üste yerleştirdim. Kaseler için yer açmak üzere onları kenara çektim.

Ensemin arkasını ovdum ve omurgamdan aşağıya bir ürperti geçti. Bir şey ya da bir şeyler beni izliyordu. Bu hisse alışmıştım ama her geçen yıl daha da yoğunlaşıyor gibiydi. Az önce, birinin adımı fısıldadığını duyduğuma yemin edebilirdim. Anahtarlarımı aldım, küçük Kia'ya koştum ve hızla şehre doğru gittim.

Bir kahve dükkanının önünde saatlerce içkimi yudumlarken bir yandan insanları izliyor, bir yandan da telefonumda geziniyordum. Zaman kaybı değildi; e-postalarımı kontrol etmiş ve daha önce gönderdiğim başvurulara yanıt gelmediği için birkaç iş başvurusu daha doldurmuştum. Evin borcu ödenmişti ve rahmetli teyzem Vee bana küçük bir servet miras bırakmıştı, bu yüzden sorun olmayacaktı ama dikkatimi dağıtacak bir şeye ihtiyacım vardı.

Omzuma bir şey değdi ve çığlık atarak döndüm. Kalbim o kadar hızlı çarpıyordu ki göğsüm acıyordu. Tekrar dokunmaya çalıştım ve parmaklarım saçlarıma dolandı.

Sertçe nefes verip avuçlarımı eteğimin ön kısmına sildim. Tiz bir bip sesi boğazımdan bir çığlık kopardı. Elimle göğsüme dokunup çantamda duran cep telefonuma koştum. Onu bulduktan sonra ekranı yüzüme yaklaştırdım. Gözlerim alışana kadar parlaklığı kısarak okumaya çalıştım.

Bana "doğum günü ayınız kutlu olsun" dileklerini içeren e-posta bildirimleri geliyordu. Doğum günüm daha haftalarcaydı ve yirmi dokuz yaşında olmanın kalan her saniyesinin tadını çıkarmak istiyordum.

Doğum günleri... bana hiç iyi hissettirmiyordu. Hiç de değil. Onlarla birlikte gelen kaygı sadece yaşlanmakla ilgili değildi; her yıl o

seslerin daha da güçlenmesiyle ilgiliydi. Yakında gerçekten çok kötü bir şey olacağı hissinden bir türlü kurtulamıyordum.

Burnumun köprüsünü sıktım ve yavaşça nefes verdim. Doğum günümde aramasını bekleyebileceğim kimse yoktu hayatımda, bu yüzden elimdeki tek şey şirket e-postalarıydı.

Liseden bir arkadaşım vardı, belki geçmişte beni aramıştır ama hatırlayacağından şüphe ediyordum. Son zamanlarda ikiz annesi olmuştu ve arkadaşlığımız yavaş yavaş azalmıştı. Yaşlanmanın gerçekleri; öncelikler değişiyordu. Ne kadar kötü olsa da, onun mutluluğunu kıskanamazdım. Sadece biraz farklı olduğum için bana sırtını dönmeyen tek kişi oydu. Telefonumu sessize aldım ve çantama geri koydum.

Koridordan aşağı inerken anlaşılmaz fısıltılar bana eşlik etti.

Sesler çok fazla geldiğinde "beni yalnız bırakın" diye bağışmak, birçok arkadaşımı kaybetmeme neden olmuştu. Kendimi açıklamaya çalıştığım çok az sefer de iyi sonuçlanmamıştı.

Yoğun tedaviler ve ilaçlar da onları hiçbir zaman geçirememişti. Derin bir nefes alarak omuzlarımı geriye doğru çektim. Kahve almaya gitmeden önce zaten düş almıştım ama zihnimi buharlaşan suyun altında temizlemem gerekiyordu.

"Her şey yoluna girecek." Buna inanmakta zorlandım. Fısıltılar birkaç oktav yükselerek tüylerimi diken diken etti.

Merdivenlerden koşarak soldaki ilk odaya çıktım. Işıkları denedim ama işe yaramadılar.

"Git buradan," diye hırıltılı bir sesle konuştum, ellerimi kulaklarımın üzerine kapatarak yatağa doğru sendeledim. Yatağın kenarına oturduğumda, gözümün köşesinde bir şey parladı. Başımı hızla çevirdiğimde midem bulandı. Orada hiçbir şey yoktu.

Beni almaya gelen kimse yoktu . Sesler gerçek değildi. Kollarımı ovdum ve nefes egzersizlerimi yapabilmek için gözlerimi kapatarak derin bir nefes aldım.

Sesler on sekiz yaşına girdiğimde başladı. Kolayca açıklayabileceğim, hafif fısıltılardı.

Ve durmayacaklardı.

Başımı öne eğerek inledim.

Görmezden gel. *Orada hiçbir şey yok* .

Gözlerimi daha da sıkıca kapattım. Belki de Peder Drummond'u arayıp evi kutsamasını istemeliyim. Dün kilisede tanıştığım da oldukça iyi biri gibi görünmüştü.

Dışarıda rüzgar şiddetlendi ve uzun, kıvrımlı dallar pencere camına tekrar tekrar vurdu.

Yine bir şey beni izliyordu. Hızla arkamı döndüm, ama önceki birkaç seferde olduğu gibi, hiçbir şey yoktu. Tüylerim diken diken olmuştu, kollarımı ovuşturarak rahatlatmaya çalıştım.

"... *Benim* ... " Bu hırıltılı kelime beni dondurdu. Daha önce hiç böyle bir şey *söylememişlerdi* .

Göğsüm düzensiz aralıklarla inip kalkıyordu. "Kim var orada?"

Gölgelerle dolu yatak odası, sanki karanlık canlıymış gibi titreşiyordu.

" *Vakit geldi* . "

ZAYIF, NARIN INSAN TITRIYORDU, IRI GÖZLERİ GÖLGELERİMİ ARIYORDU. Çabaları boşunaydı. İzin vermediğim sürece beni göremeyecekti.

Kurbanlarımı genellikle ruhları hazır olmadan hemen önce, 30 yaşına ulaştıklarında izlemeye başlardım. Ama o bir bağımlılık haline geldi. Yetişkinliğe ulaştığında, her kurbanımda yaptığım gibi, gölgelerimi onu uzaktan kısa bir süre izlemeleri için gönderdim. Ölümlü olan beni cezbediyordu.

Bu yüzden onu sık sık izledim.

Ruhunun bedeli konusunda anlaşılmaya varıldıktan sonra bağlayıcı enerji beni itti, ama eğer daha önce ona dokunabilseydim, onu çoktan kendi alemime sürüklemiş olurum. Kaderinin farkında değildi.

Ruhu etrafında parlıyordu, göz kamaştırıcı derecede soluk bir renkti bu.

Kalbi temiz.

Novareth'te tadı muhteşem olurdu ama kurban gününe kadar, yaptığı şeyden dolayı insanı cezalandırırdım.

PENCERE GÜRÜLTÜYLE AÇILDI VE KORKUTUCU BİR KUVVETLE SAVRULDU. RÜZGAR camı salladı ve saçlarım yanaklarıma çarptı. Aceleyle pencereyi kapatıp mandalı tuttum. Biraz manevra yaparak mandalı yerine oturtmayı başardım ve rüzgarın uğultusunu kestim.

Hırıltılı ve düzensiz nefes alışverişim göğsümü ağrıyordu.

Arkamı döndüğümde donakaldım.

İşte bu kadardı, resmen aklımı kaybetmişim. O kadar korkmuştum ki, her uzvum acıdan kaskatı kesilmişti. Sanki önümde duran şeyi değiştirecekmiş gibi hızla göz kırptım.

Karşıma çıkan yaratık insan değildi. Gözleri simsiyahdı; derin, karanlık bir boşluk. Ne kadar korkmuş olsam da, o mürekkep gibi karanlık, korkunç derinliklerinde bir gözbebeği, *bir şey* ararken bakışlarımı ondan alamadım.

Farklı yaratıkların bir karışımıydı. Eğik burun delikleri ve üst dudağının ortasında hafifçe yukarı doğru kıvrılan, ona somurtkan bir görünüm veren kedi özelliklerine sahipti. İpeksi görünen... saçlardan mı desem, yukarı doğru kıvrılan koç boynuzları vardı. Ay ışığı saç

tellerinin üzerine düşerek tüy gibi dokuyu daha da belirginleştiriyordu.

Kalbim göğsümde şiddetli bir şekilde çarpıyordu. Bu şey korkunçtu.

Arkasında bir şey hareket etti ve iki devasa, kavisli kanat seğirerek vücuduna yaklaştı. O kadar büyüktü ki, başının tepesi neredeyse 3,3 metrelik tavana değiyordu. *Bu beni tekrar akıl hastanesine gönderecek .*

Gözlerimi kapattım.

"Sen gerçek değilsin," diye tekrar tekrar haykırdım. Haçımı o kadar sıkı tuttum ki, keskin kenarları avucuma battı.

Ey göklerdeki baba—

Karşımdaki yaratıktan duyduğum en kötü ses çıktı. Gıcırtilı ve alaycıydı. Resmen aklımı kaybetmişim. Çeneme hafif bir dokunuş oldu. Gözlerim faltaşı gibi açıldı ve ağzı, herhangi bir insanın başarabileceğinden daha geniş bir sırtışla açılmış, keskin, uzun dişlerini sergiliyordu. Ağzının sol ve sağ üst köşelerinde, hafifçe kavisli kesici dişleri dışarı çıkmıştı. Diğer dişleri de aynı derecede keskin ve sivriydi, ancak o kadar kavisli değillerdi.

Daha da yaklaştı ve ben de ancak derin bir nefes alabildim. Başını yana eğdi ve simsiyah gözleri bana dikilmişti.

Haçı tutan elim nemden ıslanmıştı ve bıraktım. Kanın bakırımı kokusu burnuma geldi ve titreyen elimi yüzümün önüne kaldırıp küçük kanayan kesiği gördüm. Bileğimi o kadar aniden kavradı ki, istesem bile o canavarca pençelerden kaçamazdım.

Donakaldım, gözlerim faltaşı gibi açılmıştı. Dokunuşu sert ve soğuktu.

"Lütfen yapmayın," diye kekeledim.

O korkunç ağız açıldı ve bakışlarımı benden ayırmadan insanlık dışı uzunluktaki dilini avucumun üzerinde gezdirdi. Dilin dokunuşu bir kedininki gibi sertti. Midem bulandı.

" *Lütfen yapma,*" diye alay etti. Sesi derin ve boğuktu; alçak tonda ve görünüşü kadar güçlüydü. Kısa boylu değildim ama onun yanında kendimi küçücük, zavallı, güçsüz bir nokta gibi hissettim.

"Bana itaat etmeliydin." Sahte bir onaylamama ifadesiyle dilini şıklattı.

Neyden bahsediyordu?

Başını ürkütücü bir şekilde yana eğdiğinde, dümdüz saçları omuzlarında uçuşuyordu. Elimi yere itti ve ben de geriye doğru sendeledim, ama fazla ilerleyemeden bileğime bir şey dolandı ve beni durdurdu.

Karanlık bir gölge kolumu doladı, yavaşça dirseğime doğru ilerledi. Çaresizce çekiştirdim ve savurdum, ama mürekkep gibi karanlık daha da sıkılaştı, titreşerek ve genişleyerek diğer kolumu da kavradı. Sıkıca tutundular, beni yerimde tuttular.

"Bırakın beni," diye inledim.

Büyük kanatları kıpırdadı ve bol gömleği uçuştı.

"Biraz düşüneyim." Birden yüzüme bir santim kadar yaklaştı. "Hayır."

Keskin dişleri birbirine çok yakındı.

Ani bir hareketle, kollarım tutularak sürüklendim ve beynimi sarsan sert bir şekilde yatağa düştüm. Çığlık attım, beni yatağa sabitleyen daha somut bir varlığa dönüşmüş gölgelere karşı mücadele ettim. Her zaman gözümün köşesinde beliren, ancak daha fazla bir bakış atmadan kaybolan o gölgelerdi bunlar.

Ama bu, deli olmadığımı kanıtladı. Duyduğum veya gördüğüm her şey *gerçekten* orada olmuştu.

Yaratık yaklaştı ve yatağın üzerinde durdu. Başımı kaldırdım, özgürlüğe kavuşmak için çırpınırken o beni kıvranırken izledi. Hiçbir şey yapmadı, sadece izledi.

"Neden bunu yapıyorsunuz?" diye nefes nefese bağırdım.

"Ne yaptığını biliyorsun, Beatrix."

"Ne saçmalıyorsun? Seni tanımıyorum," dedim, kurtulmaya yönelik her girişimde enerjim azalıyordu.

Büyük elleri uyluklarımı kavradı. Bacaklarımı zorla araladı ve eteğim bacaklarımın etrafında toplandı. Pençeleri dizlerimin üstündeki deriye saplanarak küçük delikler açtı. Keskin, yakıcı acı kaval kemiğime yayıldı. İrkilerek irkildim ama bacaklarım kapanmayı reddetti.

"İtaat etmeliydin."

Gölgeler eteğimi yavaş yavaş yukarı çekti ve sonunda belime doladı. Hızlı bir hareketle gölgeler iç çamaşırlarımın altına girdi ve onu

yırtıp attı, böylece serin hava çıplak cinsel organıma değdi.

Bu olamazdı. *Aman Tanrım, lütfen olmasın .*

Gözlerim yaşlarla bulanıklaştıkça, kurtulmak için tüm gücümü kullanarak çırpındım. Ama nafileydi. Yatak çöktü, o da yatağa sürünerek yavaşça yukarı çıktı ve bana işkence etti.

"Bunu konuşabiliriz. Ne yaptığımı bilmiyorum ama lütfen, pişmanım. Daha iyi bir insan olacağım." Yüzü benimkine yaklaşıncı sözlerim yarım kaldı. Saçları öne doğru düştü ve uçları yanağımı gıdıkladı.

"İnsan erkeğiyle ilişkiye girmemeliydin," dedi.

Zihnim karmakarışık. Sadece bir kişiyle birlikte olmuşum. Eski erkek arkadaşım Andrew. Her yakın anımız, seviştığımız geceye kadar uzanmıştı. Ama öncesinde, birbirimizle yakınlaşmıştık ve her seferinde, sesler o kadar yoğunlaşmıştı ki, kendimi ona veremez hale gelmişim. Gece yarısı dairesine gittiğimde, isyankar ve öfkeli hissetmişim. Sanki sesler beni mutluluktan mahrum etmeye çalışıyordu, bu yüzden ısrarcı, ayırt edilemez seslerin arasından geçerek ona gittim. Ama onlar kazanmıştı. Cinselliğe odaklanamıyordum, bu da tüm olayı... tatmin edici olmaktan çıkarıyordu.

Ama bunu nereden biliyordu? Ve neden beni cezalandırdı? Şok, boşazımdaki yalvarışları susturdu.

"Sen bana aitsin."

Fısıltıların anısı zihnimi ele geçirdi. Beni o geceye geri sürükledi. Gözlerimi nasıl sıkıca kapattığımı ve dişlerimi nasıl sıkıttığımı hatırladım. Ancak, öncekinin aksine, anlaşılmaz değillerdi ve birden fazla ses de değildi; üzerimde süzölen yaratıktı.

" *Sen her zaman benim oldun.* " Dudakları yine o ürkütücü gülümsemeyle açıldı. O tonda konuşma tarzı, o ses ... Fısıltılar her zaman ona aitti.

Dokunuşu bacağımı sıyırdı ama elleri yatağa sıkıca tutunmuştu.

"Neden?" diye hırıltılı bir sesle sordum.

"İtaat etmeliydin."

Dizime soğuk bir şey değdi ve nefesim kesildi, aramızdaki incecik boşluktan aşağıya doğru baktım. Sanki tenime bir el değmiş gibiydi.

Daha fazla gölge yukarı doğru süzölüp bileklerime dolandı, kollarımı o kadar yukarı çekti ki neredeyse acı veriyordu. Onlarla mücadele etmek boşunaydı. Çok güçlüydüler.

Dizlerinin üzerine kalktı ve bacaklarının üzerine oturdu. Uzun uzuvları giysilerle örtölüydü; keten gömleğın üst kısmı yırtılmıştı ve bana fazla pürüzsüz tenini görme fırsatı veriyordu. Duruşu göze batmayan ve rahat bir tavidı, sanki hiçbir derdi yokmuş gibiydi. Gözleri simsiyah olmasına rağmen, dikkatini üzerimde *hissede biliyordum* . Gölgeleler biraz gevşedi ve ben de bu fırsatı değerlendirerek bacaklarımı birbirine vurdum.

Gölge telleri ayak bileklerimden başlayıp dizlerime kadar uzandı ve beni tekrar yaratığın karşısına dikerek, bedenimi paramparça etti. Kaçmak için bile fırsatım olmamıştı.

Başını yana eğdi, cinsel organıma dik dik baktı. Nefes nefese kalmak üzereydim. Hareket edemiyordum ve kalbim o kadar hızlı çarpıyordu ki kulaklarımda duyabiliyordum.

Bir parmağını kaldırdı, keskin, siyah pençesinin ucu yukarı doğruydu ve gölgeler oluştu. Sisden, göründüğünden daha somut, daha yoğun bir kıvama dönüştüler. Simsiyah gölge aşağı doğru kaydı ve onu bacaklarımdan arasından aşağı inerken izlemek için çenemi göğsüme daha da yaklaştırmak zorunda kaldım.

“Dur.” Gözlerimi o kadar açtım ki canım acıdı.

Gölge cinsel organıma değdi. İlk dokunuş o kadar soğuktu ki tüm vücudum kaskatı kesildi. *Bunu neden yapıyordu?!* Nefes nefese kaldığım için boğazım acıyordu. Soğuk his daha da ısrarla içeri doğru dürttü.

“Şey—” diye hıçkırır hıçkırır konuştum. Gölge içime doğru itildi; buz gibi soğukluk rahatsız edici bir şekilde içimi sarıp gerdi.

Dişlerimi sıkmak acıyı dindirmede ve alt dudağım titriyordu. Bu gerçek olamazdı. Canavar yaratık geriye yaslanmış, çaresizce kıvranışımı izliyordu.

Gölge daha da derine işledi ve ben irkildim.

"Daha fazla ister misiniz?" Bana baktığı o ürkütücü bakış, tüylerimi diken diken etti.

O şey içimde titreşti ve büyüdü.

Çılgılık attım, rahatsızlıktan kurtulmak için kıvrandım ama tek yaptığı şey yerinden oynamaktı. Basınç, dayanabileceğimden çok daha fazlaydı, Andrew ile sevişirken hissettiğim doluluktan çok daha büyüktü. Midem bulanıyordu.

"Lütfen durun." Sesim titriyordu.

"Beni öldüreceksin." Konuşmakta zorlandım. Tam da içimi paramparça edecekmiş gibi hissettiğim anda, içimdeki gölge geri çekildi ve şiddet başka bir şeye dönüştü. Uzun süren acı daha da kötü bir şeye... nefes alamayacak kadar zevkli bir şeye dönüştü. Dikkatini sinir uçlarına yöneltti. Midem kasılarak nefes nefese kaldım.

Nazik okşama daha ısrarcı bir hal aldı ve bununla birlikte omurgam boyunca ilerleyen elektrik çarpmaları hissettim.

Haz duygusu karnımda dalgalandı ve bacaklarımın arasında birikti. Dudaklarımdan hafif bir inilti kaçtı. Bu ihtiyaca eşlik eden ezici bir utanç duygusu vardı, ama yine de bunun durmasını istemiyordum.

Yaratık şeytani görünüyordu, etrafında gölgeler savrulurken bana dik dik bakıyordu. Yine de, bu dünyevi olmayan havası beni içeri girmeye ve keşfetmeye davet ediyordu. Yumuşak görünen tüylerine dokunmak istedim.

Tanrım bana yardım et .

Başını yana eğdi ve klitorisime hafifçe sürtünmesiyle içimdeki gölgenin sığ zonklaması nefesimi kesti. Kalçalarım, etimi yalayan o nefis hisse doğru kalktı. Altımdaki yorganı toplayarak inledim. Çok dolu ve daha fazlasını istiyordum. İçimde alevler o kadar yoğun bir şekilde yaladı ki nefesim kesildi. Zirveye çok, çok yakındım. Boşalmak yanlış geliyordu. Bunu istemiyordum ama vücudumun tepkisini durduramıyordum. Bacaklarım titremeyi bırakmıyordu. İstiyordum—istiyordum...

"Ama senin zevkini bile... bir anda elimden alabilirim." Elini çevirmesiyle her şey durdu. Orgazm, sanki hiç yaşanmamış gibi, parmaklarımın arasından kayıp gitti. Nefes alışverişlerim kulaklarıma özellikle yüksek geliyordu. Onun simsiyah bakışlarıyla karşılaştım, sonra da garip, köşeli yüzündeki ifadesiz bakışı inceledim.

"Sen kötüsün," diye tükürdüm. Ve bana dik dik bakan kötülük sebep olsa bile gelmek istemiştım. Tüm vücudumu bir sıcaklık

kapladı ve kalçalarımı, şimdi sahip oldukları azıcık özgürlükle, içimde hareketsiz kalan dolgunluğa sürtünmeye çalışarak kıpırdattım.

Alaycı gülüşü daha da genişledi.

"Ve sen *benimsin* ."

Bir anda, gölgeler kaybolup bileklerimi birbirine bağlayan diğer gölgelere katıldı. Canavar elini yukarı doğru bir hareketle salladı ve ben dik pozisyona çekildim.

Bileklerimi ayırmaya çalıştım ama nafile. Hafifçe çekti. Bakışlarımı ona çevirmem için yeterliydi. Bana bağlı olmayan ucunu tasma gibi tuttu. Bakışlarımı üzerinde tutarak çekti ve ben de nefes nefese öne doğru sendeledim.

"Gel bakalım, güçsüz ölümlü."

Sanki bir hayvanmışım gibi konuştu. Elbette bir hayvana asla bu kadar kötü davranmazdım, ama sanki hiçbir şey değilmişim gibi konuştu. Bileklerimdeki gerginliği inceledim. Adam kaçırma 101: Asla kaçıranın sizi ikinci yere götürmesine izin vermeyin.

Tekme attım ve spor ayakkabımın ucuyla pantolonunun üzerinden bacağına vurdum. Nefesimi tuttum, ölümcül darbeyi bekliyordum. Ama o başını geriye attı... ve kahkahaya benzer, ama daha boğuk ve korkutucu bir ses çıkardı. Boğazımda bulantı yükseldi ve kalbim o kadar hızlı çarptı ki canım acıdı.

Gölgeler arkasında toplanıp birikiyordu. Dalgalanıyor ve canlı gibiydiler. Yavaşça, bu uzantıları beni kara kütleye doğru çekiyordu.

Ne kadar mücadele etsem de, onun yavaş ilerleyişini durduramadım.

Ben de bir istatistik daha olurdum. Sadece ortadan kaybolacak bir başka kadın...

KARANLIK BENI SARDI, SOĞUK KUCAKLAMASI BENİ TÜKETTİ.

Ağırlıksızdım, havada süzülüyordum. Zamanın durduğunu, hiçbir şeyin anlamı olmadığını hissettim... bir boşluk. Sonra soğuk bir taş zemindeydim, midem bulanıyordu. Midem alt üst oldu, başım döndü.

"Kalk ayağa, ölümlü," diye emretti ve bileklerimden tutularak ayağa kaldırıldım. Gözlerim fal taşı gibi açılmış, vahşi bir ifadeyle yolu tarayarak sendeledim. Duvarın üst kenarı boyunca, tahta bir kapıya kadar meşaleler sıralanmıştı ve beni o kapıya doğru çekiyordu.

Düşünmeye bile vaktim yoktu, harekete geçmekten bahsetmiyorum bile, derken hedefimize ulaştık.

"İşte buradayız." Buz gibi eliyle enseme kavradı. Kapı gıcırtyla açıldı. "Geçici eviniz."

Beni o kadar sert içeri fırlattı ki bileğim burkuldu ve bir yığın halinde yere düştüm. Demir çerçeveli ahşap kapı gürültülü bir şekilde kapandı. Titreyerek ayağa kalktım ve odayı taramak için duvara yaslandım. Yerden tavana kadar ahşap... kilerler mi? Duvarın en uzak tarafını kaplıyorlardı, ama dikkatim tekrar kapıya döndü. Ayağıma

dikkatlice bastım ve bacağımda hafif bir sızı hissettim. Kapıya doğru giderken ağırlığı bacağımdan uzak tutmaya çalışarak topalladım. Bileğimin yan tarafını yüzeye vurdum ama hiçbir şey olmadı, bu yüzden omzumda bir yanma başlayana kadar tekrar tekrar denedim. On ikinci kiloya geldiğimde, çabalarım aptalca geldi.

Kuru bir hıçkırıkla titredim. Avucumu ağzıma bastırarak kapıya yaslandım ve yere yığıldım. Bileğim bu hareketi sevmedi ama acı, göğsümdeki ızdıraptan beni koparmaya yetmedi.

Neden beni yanına almıştı?

Eğer o Şeytan ya da şeytani bir varlık olsaydı, *bunu* hak edecek hiçbir şey yapmamıştım. Vücudum ürperdi ve kendime sarıldım.

Odanın karanlık köşesinde bir şey hareket etti. Bir an için her zamanki gölgeleri bekledim, ama duvara yaslanmış, yüzü bana dönük bir kadın vardı. Omuzları, sanki acı çekiyormuş gibi, düzensiz bir şekilde hareket ediyordu. Yavaşça ayağa kalktım ve yanına doğru koşarak diz çöktüm. Başını, yaslandığı taş yüzeyden kaldırdı. Donakaldım, nefesim kesildi. Garip bir yüzü vardı, hatları tuhaf ve ürkütücüydü. Burun köprüsü daha düzdü ve kulakları sivriydi, kahverengi saçlarının arasından dışarı çıkıyordu. Beni buraya sürükleyen yaratığa çok benziyordu, ten rengi insan dışı görünüyordu ve granit mermeri izlenimi veriyordu.

Yan tarafında sivri bir kaya parçası duruyordu ve kolları bacaklarının üzerine uzanmıştı, bu da kollarından sızan parlak kırmızı kanı net bir şekilde görmemi sağlıyordu. Bileğinin başlangıcından dirseğinin iç tarafındaki çukurluğa kadar kendini kesmişti. Sadece derisinin soyulmuş haline bakarak, en kısa sürede yardıma ihtiyacı olduğunu anladım. Kan kaybından ölecekti.

O kimdi? *Onlar* kimdi? Göğsünden hırıltılı bir öksürük yükseldi. Bana saldırmamıştı, sadece kısık gözlerle beni izlemişti.

Görünüşü ne kadar farklı olsa da, onun acı çekmesine izin veremezdim.

O hırıltılı ses beni harekete geçirdi.

"Sana yardım etmemiz gerek," diye mırıldandım, ellerim onun üzerinde gezinirken. Ona dokunmaktan korkuyordum...

"Beni ölüme terk edin," diye hırıltılı bir sesle konuştu ve boynundaki kaslar pes etmiş gibi başı öne düştü.

"Yardım edin!" diye bağırdım. Tam yerden kalkmak üzereyken eli savruldu.

"Gölgelerin Efendisi yardım etmeyecek." Sesi yumuşak ve hafifçe tıslıyordu. *Gölgelerin Efendisi mi?*

Gözleri yavaşça açıldı ve yılan gözleri gibi ince olduklarını gördüm. Tek bir incecik göz bebeği. Nefesim kesildi ve onun kavrayışından kurtulmaya çalıştım.

İnledi ve ben donakaldım.

"Onun öfkesini kıskırtmak istemiyorum. Buna bir son vermek istiyorum."

"Ne?" diye hırıltılı bir sesle sordum.

Dudaklarının kenarları seğirdi ve bana baktı.

"İnsan, Novareth için burada olmalısın."

Derin bir nefes aldım. Neden burada olduğumu biliyordu.

"Novareth?"

Kadın inledi, başı duvara şiddetle çarptı.

Dudakları seğirdi, gözleri kapandı. Spor ayakkabımın ucuna kan bulaştı.

Ölmek üzereydi.

"Yardım!" Ayağa kalkar kalkmaz, topallayarak kapıya doğru ilerledim ve doğrudan mandalı hedefledim. Beni buraya bıraktığında kapının kilitli olduğundan emindim, ama kapı elimde açılır açılmaz vakit kaybetmedim. Koridor görüş alanıma girdi.

Sonsuz, derin, karanlık koridor. Ne kadar süre daha derinliklerinde dolaşacağımı bilmiyordum ve onun da zamanı yoktu.

"Yardım edin!" diye tekrar bağırdım, tereddütle bir adım öne atarak. Onu buraya getirmenin, çağırmanın ya da *bir şekilde* bir yolu olmalıydı.

Saçlarımı elimle düzelttim.

Gölgelerin Efendisi. Beni onların arasından izlemek için onları kullanıyordu. Duvarlara yapışmış zifiri karanlığa gözlerimi kısarak baktım.

"Biliyorum beni izliyorsun. Gel lütfen!"

Hiçbir şey olmadı. Bir şey bekliyordum! Uzun saçlarımı parmaklarımla düzelttim ve sertçe nefes verdim.

"Benim için ne yapacaksın?"

Çılgık atarak ona doğru döndüm, o zaten buz gibi soğuk odanın içinde duruyordu. Elleri arkasıdaydı. Kanatlarını açtı ve kanatlar çırpındı.

"Ölüyor," diye fısıldadım, çenemi ona doğru çevirerek.

Başını yana eğdi ve tembelce kadına baktı.

"Peki ya?" Şok içinde bakakalmaktan başka bir şey yapamadım. Onun bu duyarsız cevabının beni neden şok ettiğini bir türlü anlayamadım. Bu bir canavardı. "Onun hayatı benim için hiçbir şey ifade etmiyor."

"Bekle!" Eğer onu durdurmasaydım, etrafında dönen gölgeler onu yok edecekti. "Sana bir şey vereceğim..."

Kasıldı ve kanatları seğirdi. Dikkatini çektiğimi anladım.

"Uygun fiyatlı mı?"

"Evet, tam bir fırsat!" diye patladım.

Elini salladı ve gölgeler toplanmaya başladı.

"Peki siz ne teklif ediyorsunuz?" Başını yana eğdi.

Göğsü hırıltılı bir nefesle sarsılıyordu. Haçımı sıkıca kavradım. Tıbbi yardım almazsa ölecekti. Yardıma ihtiyacı vardı. Benim için hiçbir umut yoktu ve eğer bir hayat kurtarabilirsem, buna değerdi.

"Her şey olur. Yeter ki ona yardım edin." Bu sözlerimle birlikte sihirli bir parıltı patlaması yaşanmadı.

İki adımda onun yanına geldi.

"Lütfen hayır, yapmayın—"

Aynı hızla, gölgeleri onu dik pozisyona sürükledi ve pençelerini koluna, ta avucuna kadar, sıcak bir bıçağın tereyağını kesmesi kolaylığıyla, etine kadar sapladı.

Daha önce kimseden duymadığım bir şekilde çılgık attı. Sendelleyerek geriye doğru çekildim ve duvara yaslandım, mide bulantısı beni güçsüz düşürdü.

"Dur," diye hırıltılı bir sesle söyledim. Yere sertçe düştü, derisi yüzülmüş kolu yana doğru sarktı, yırtılmış derisinin kenarları titriyordu.

Başını yana eğdi, simsiyah gözleri bana dikilmişti.

"Şimdi daha hızlı kanayacak."

Pençelerini şıklattı ve kan yanağıma sıçradı. Oda dönmeye başladı ve dizlerim titreyerek popomun üzerine düştüm. Kadın inledi, kanı

ritmik bir sesle yere damladı.

"Acı çekiyor!" diye bağırdım. "Durun!"

Korkunç bir sırıtış taklidiyle dişlerini gösterdi. Aniden, gölgeleri onu sardı. Kulağıma hırıltılı sesler ulaştı.

Cesedi ortaya çıktı, zayıflamış ve buruşmuştu. Eski halinin bir kabuğu kalmıştı. Ölmüştü. Yaratık, sanki bir kadeh tekila içmiş gibi titredi.

"Sen... onu... öldürdün." Dudaklarım o kadar uyuşmuştu ki konuşmakta zorlanıyordum.

"Evet. Ona yardım ettim." Başını yana eğdi. "İstedığınız gibi."

O odadan çıkarken sadece şaşkınlıkla bakakaldım ve boğazımdaki düğüm daha da derinleşti. Hiçbir şey beni kurtaramazdı.

Benimle pazarlık etmeye mi cüret etti ?

Bacaklarımı göğsüme doğru KIVIRIP KUCAKLADIM . Odada pencere olmadığı için ne kadar zaman geçtiğini anlayamadım, ama bir günden fazla olamazdı.

Çevremde ambalajlar ve su şişeleri yerlere saçılmıştı. Kilerdeki yiyecekleri tıka basa yemiş, bulabildiğim her şeyi yiyip içmiştim. Beni götürdükten sonra geri dönüp dönmeyeceğimi bilmiyordum. O krakerlerin son yemeğim olup olmayacağını da bilmiyordum.

Olumlu tarafı şu ki, ne kadar uyuduğumu hatırlamıyorum ama uyandıktan sonra ayak bileğim çok daha iyiydi. Parmaklarımı dizlerime vurdum.

O kadının canını acımasızca nasıl aldığını gördükten sonra, yaklaşan ölümümle ilgili kesinlik omuzlarıma çöktü. Benim hayatımı da böyle sonlandırmayı planlamış olmalıydı, ama neden henüz ortaya çıkmamıştı? Tüm bu bekleyiş ve merak beni yavaş yavaş delirtiyordu. Korkunç salona açılan kapıya baktım. Giderken kilitlememişti... Bu düşünce beni ayağa kalkmaya itti. Kendim öğrenecektim.

Kapıyı iterek açtım, odadan çıktım ve koridorda yürümeye başladım. Ayak seslerim duvarlarda yankılanarak ürkütücü ve yankılı bir hal aldı. Burası bana ürkütücü, terk edilmiş bir kaleyi hatırlattı. Kendimi kucaklayarak adımlarımı hızlandırdım. Burası cehennem olabilirdi, ama bana öğretilen ateş dolu çukur değildi. Avucumu karnıma bastırdım.

Zihnimde bir sürü efsane dolaştı ama hiçbirisi *ona* uymuyordu. Lucifer düşmüş bir melekti ve koç boynuzları şeytaniydi, ama benzerlikler burada bitiyordu, kötü olması dışında.

Kollarımı ovuşturup titredim.

Bir yere varıyor muydum? Omzumu çevirip, artık epey uzakta olan odaya baktım. Tamam, salonun bir sonu olmalıydı. Kan dolaşımımı hızlandırmak için adımlarımı hızlandırdım.

Sonunda meşaleler söndü ve salon aniden bir dönüş yaparak yükselen bir merdivene açıldı. Dik merdivenlerden yukarı çıkmadan önce bir an tereddüt ettim. Her bir basamak o kadar inceydi ki, tek bir hatanın düşmeye ve bir uzvun kırılmasına neden olabileceğini hissettim. Yavaşça yukarı doğru tırmanırken, avucumu duvara dayadım.

En üstte, başka bir koridor ahşap bir kapıya açılıyordu. Dikkatlice içeri girdim, ama kapı sadece daha büyük, boş bir alana açılıyordu. Karşı duvarda pencereler vardı. Avucumu cama bastırmak için aceleyle cama gittim. Korkutucu derecede yüksekteydim. Şimdi bacaklarımdaki yanma hissi anlam kazanmıştı.

Gökyüzü bulutlu gri bir örtüyle kaplıydı ve en azından bu noktadan, atmosferi kaplayan sisli örtünün ötesini göremiyordum. Çevrede toprak parçaları ve cılız, kurumuş ağaçlar vardı. Sütunlar farklı bölümleri destekliyordu ve yapının tamamı taştan yapılmıştı. Burası bir kaleydi.

Eğer dünyada olmadığım konusunda aklımda herhangi bir şüphe varsa, artık yoktu. Pencereden uzaklaştım ve yuvarlak kemerli geçitten geçtim. Geçit, kıvrımlı bir yola daha çıkıyor ve beni daha fazla ahşap kapı bulunan bir salona fırlatıyordu. Salonun sonunda bir hareket vardı. İyice bakmak için gözlerimi kıstım ama titreyen ışıktan başka bir şey seçemedim.

Uzun ve acı verici bir yürüyüşün ardından sona ulaştığımda ve geniş, açık bir alanın eşiğini geçtiğimde, titreyen ışığın büyük bir şömineden geldiğini fark ettim. Kırmızı alevler, siyah granit çerçeveli tuğla mağaranın rahatlığından fışkırıp parlıyordu. Alevler, tüm odayı ısıtacak kadar büyüktü. Kenarlarında gümüş desenler bulunan, yıpranmış, soluk kırmızı bir halı, alanın büyük bir bölümünü kaplayarak, devasa bir tahtın üzerine uzanmış olan *adama* doğru uzanıyordu. Yüzey, ateşin yansımasıyla parılıyordu.

Ayak bileğimdeki sızıyı görmezden gelerek, uyuyan canavarı incelemek için yavaşça yaklaştım. Taht ondan daha büyük olduğu için, beni cüce gibi gösterecekti. Sırtı koltuğa yaslanmış, kanatları ise arkasına kıvrılmış, kenarları dışarı çıkıyordu.

Bu, ürkütücü gözleri beni izlemeden onu yakından inceleme şansımdı. Parmağımla kollarını hafifçe dokundum. Gri teni insan derisi gibi değildi, bir şekilde kadife gibiydi, ama aynı zamanda soğuk ve sertti. Keten bir gömlek giymişti ve kolları dirseğine kadar kıvrılmıştı, bu da kaslı kollarını görmemi sağladı. Kasları güçten şişkin görünüyordu; hiçbir insanda olmayan yerlerde kalınlık vardı.

Bakışlarım aşağıya kaydı. Erkek olarak da aynı görünecek miydi?

Uyandığına dair tek uyarı, bir kanadının seğirmesi idi, sonra da boğazımı kavrayarak tısladı. Bana alaycı bir şekilde baktı. Omurgamdan aşağıya bir ürperti indi ve nefes almakta zorlandım.

“Meraklı küçük şey.” Kadifemsi sesi duyularımı sardı. Gölgesinin dokunuşları tenime değdi, bacaklarımın arasındaki rahatsızlığı alevlendirdi. Bana hissettirdiği zevki düşünmemeye çalışmıştım. Onu arzulamak yanılttı... bu kadar yoğun bir şeyi ilk kez hissetmiş olsam bile. Boynumu bıraktı ve gölgesi beni ele geçirdi.

Sözlerim boğazıma takıldı. Elleri aşağı doğru indi ve pantolonunun üst kısmına yerleşti. Çok yavaşça üst düğmeyi çözdü ve kumaşın ayrılırken çıkardığı sürtünme sesi kalp atışımı hızlandırdı.

Milin silueti serbestçe sallanıyordu.

Titrek bir nefes aldım. Gövdesi uzun ve kalındı, ama insana dair hiçbir şey yoktu. Pürüzsüz bir sütun olmak yerine, ucu daha sivriydi ve aşağı doğru indikçe, penis üzerinde hafif çıkıntılar vardı. Birkaç santim daha aşağıda, bir çukur daha ve sonra bir tane daha vardı - *sanki dokuluymuş gibi* . Bu şey, şimdiye kadar gördüğüm her şeyin

çok ötesindeydi ve muhtemelen beni ikiye bölecekti. Eli, tabanını kavradı.

"Bana ne yapacaksın?" diye sordum, sesim titriyordu. İçimde, çok derinlerde, minicik bir parça nefesini tutarak onun cevabını bekliyordu.

Vücudumun ona verdiği tepkiden nefret ettim. Bu iğrenç ve yanlıştı.

Sırttı ve ben öne doğru savruldu. Diğer kolunu da kolçak üzerine koydu. Gölgeleler bileklerinde dolanıp parmaklarının arasından geçti.

Nefes alışverişim düzensizleşmişti. Başka çarem yoktu, beni sandalyeye doğru çektiler ve uyluğum bacaklarının arasına sıkışmış sandalyenin kenarına çarptı. Sert yüzeye çarpmanın şiddetiyle irkildim.

Siyah gözleriyle ve ürkütücü, fazla geniş sırtışıyla karşılaştım. Bir sonraki an, ağzım penisinin ucuna bastırılıyordu. Zorla başımın arkasını kavradı ve büzülmüş dudaklarımın arasından içeri itti. Soğuk şaft dişlerime değdi, şaftın girintileri dilimin düz kısmına sürtündü. Yanaklarımdan yaşlar süzüldü ve boğazıma uyguladığı kuvvetten nefes alamıyordum. Penisi beni boğmayacak kadar büyüktü ve rahatlamadığım için her şey on kat daha kötü hissettiriyordu. Çenemin eklemi rahatsızlıktan kasıldı, ta ki gözyaşları gözlerimi kör edene kadar. Öğürdüm, nefesim boğuk çıktı ve aniden durdu, uzunluğu dudaklarımdan ayrıldı. Kalçamın üzerine düştüm, avuçlarım tahtının önündeki halı kaplı zemine şapırdadı.

Nefes nefese kalmışken, yavaşça nefesimi toparladım.

"Yeter artık sızlanma," diye homurdandı. Titreyerek nefesimi içime çektim. Bu çok fazlaydı, çok gerçikti ve burada kalırsam hayatta kalamayacaktım.

"Lütfen, eve gitmeme izin verin."

Öne eğilerek çenemi kavradı ve yukarı doğru kaldırdı. Gözlerime bakana kadar sıktı.

"Tohumumdan bir lokma aldıktan sonra düşüneceğim." Çok kolay teslim oldu, bu yüzden doğruyu söylediğine inanmakta zorlandım ama eve dönme şansı denemeye değdi.

“Pekala,” diye hırçın bir şekilde söyledim. “Seni gelmeye zorlayacağım, ama başarılı olursam beni bırak.”

Beni, bir insanın mikroskop altında bir böceği inceler gibi inceledi.

“Sen tuhaf bir insansın,” diye mırıldandı, pençeli parmağı alt dudağımı okşarken. Durumumun saçmalığı yüzüme tokat gibi çarptı ve alaycı bir şekilde güldüm. Canavar, tuhaf olanın *ben* olduğumu düşünüyordu.

Belini tutarak ÖNE DOĞRU EĞİLDİ . Sanki bir şeye boğuluyormuş gibi ağzından bir ses çıktı. Dudaklarının kenarları yukarı kıvrıldı, bu da gözlerinin kısılmasına neden oldu.

İnsanların ve Novianların güldüğünü gözlemlemiştim, ama hiç bu kadar yakınımda gülmelerini görmemişim.

Önceki kurbanların hepsi -birkaç tur önce yaşanan bir istisna dışında- *beslenme odasını* terk etmediler, bunun yerine sonlarına kadar sızlanıp ağlamayı tercih ettiler.

Bu kırılğan insan bir paradokstu.

Gölgemin ince bir parçası kollarının etrafına dolandı ve ben onları geri çektim. Küçük Ölümlü'ye uzanmaktan vazgeçemiyordum.

Bu kızda bir gariplik vardı. Gözlemlerimden, kendi türünden olanlarla nadiren bir arada bulunduğunu biliyordum; acaba bu durum onun tuhafliklarına mı neden olmuştu?

"Hadi yapalım şunu," diye fısıldadı, çenesini yukarı kaldırarak.

Başımı yana eğdim. Çok tuhaf bir insan ve çok tuhaf bir konuşma tarzı. Başarılı olamayacaktı. Bir sürü Novian kadınıyla birlikte olmuş

ve onlardan hizmet almıştım. Bir insan onlarla boy ölçüşemezdi.
Yakında o yok olacaktı ve artık onun alışılmadık davranışlarını sorgulamama gerek kalmayacaktı.

TITREK BİR NEFES VERDİM. BÜTÜN BUNLAR GERÇEKÜSTÜYDÜ. BU NASIL BENİM başıma geliyordu? Durumun komikliği, geldiği gibi aniden kayboldu.

Eğer onu orgazma ulaştırmak beni bırakmayı düşünmesini sağlayacaksa, onu öyle sert bir şekilde boşaltacaktım ki bana teslim olmaktan başka seçeneği kalmayacaktı. Kararlılık omuzlarıma yerleşti. Andrew'u birçok kez boşaltmıştım; bu çocuk oyuncağı olacaktı. Bu kararlılığın nereden geldiğinden emin değildim, ama kendimi buna bırakıyordum. Kelimenin tam anlamıyla kaybedecek hiçbir şeyim yoktu.

Tahtında yayılmış bir şekilde, kollarını gelişigüzel kolçaklara bırakmış halde beni izliyordu. Cinsel organı hâlâ o kadar sertti ki tavana doğru dikilmişti. Sessiz ve beklenti dolu bir şekilde beni izledi.

Dizlerim üzerinde birkaç santim öne doğru kaydım, dokulu kalınlığa daha da yaklaştım. Korkutucu derecede kalın ve uzun gövde. Uç kısmında süt gibi bir sıvı birikmişti ve damlanın yan taraftan aşağı doğru ilerleyişini hayranlıkla izledim.

Sandalyenin oturma yeri kaburgalarımaya yaslanacak şekilde öne eğildim ve yutkundum. Şimdi, bunu incelikle yapmak gerekiyordu, hele ki onun cinsel organı insan cinsel organına hiç benzemediği için.

Saçlarımı topladı ve pençelerinin uçları kafa derimi çizdi. Omurgamdan bir ürperti geçti. Uzanıp bileğini kavramaya çalıştım. Soğuk ve sert yüzeyi kavramak zordu ve insan bileğinden daha uzun, garip bir his veriyordu, sanki fazladan bir eklemi varmış gibi.

"Ben yönetiyorum," dedim ona bakarak. Sadece bana baktı, sözlerime tepki vermedi. "Anlaşma benim, şartlar benim."

Bu, göz kapaklarının irkilmesine neden oldu ve homurdanarak beni bıraktı. Ellerimi tişörtümün ön kısmından aşağı doğru kaydırđım. Dizlerim için rahat bir pozisyon bulana kadar yavaşça yaklaştım, sonra kendimi desteklemek için avuçlarımı uyluklarına yasladım. Beni dikkatlice izledi, hiçbir şey söylemedi.

"Beceri dolu girişimlerinüz başarılı olmayacak, ey ölümlü," diye mırıldandı.

Çenem kasıldı; eğer bundan bir şey çıkmayacağını düşünüyorsa, bu beni utandırmanın başka bir yoluydu. Omuzlarımı dikleştirerek, bir elimle penisini kavradım. Parmaklarım birleşmekte zorlanıyordu, bu yüzden diğler elimle de kavradım.

Dikkatimi gergin uca çevirdim. Ona bakmaya devam edersem, midemi kemiren sinirlerden dolayı beceriksizleşecektim. Penis elimde zonkluyordu ve bir elimi yukarı, sivri uca doğru kaydırđım, başparmağımı üst kısımdaki neme sürerek, sıvıyı pürüzsüz, soğuk ucun etrafında yaydım.

Nefes alışverişi kesildi, ben de aynı hareketi tekrarlayarak ona baktım. Kısık gözlerle beni izledi. Belli ki hoşnutsuzluğu, kararlılığını daha da artırdı.

Başparmağım ve işaret parmağım arasındaki mesafeyi daraltarak sıktım. Derisinin dokusu ilginçti. Pürüzsüz ama aynı zamanda soğuktu. Biraz granite benziyordu ama daha esnekti.

Sıkıca kavrayarak dibine doğru kaydım. Kalçaları yukarı doğru fırladı ve penisini ellerime doğru itti. Daha fazla nem penisin uzunluğu boyunca süzöldü.

Yaratığın dokunuşuma verdiği tepkide çekici bir şey vardı. Daha önce ortaya çıkan o şehvet bacaklarımın arasında sel gibi aktı.

Sadece elimde tuttuğum penisi bile Andrew ile sevişmekten daha çok tahrik ediyordu beni. Onu istemek sapıkça ve yanlış, ama durmuyordu.

Pençeleri kolçakların yuvarlak kısımlarına dayanmıştı. Bu bana ellerini daha yakından görme imkanı verdi. Parmakları insan parmaklarından daha uzundu ve her kıvrımında diğer yüz hatlarını taklit eden bir keskinlik vardı.

Derin bir nefes aldım ve öne eğilerek ucunu ağzıma aldım. Artık beni boğmak için kullanılmadığına göre, o yoğun sıvının tadını çıkarmak için bir an durdum.

Tadı... güzeldi?

Gözlerim irileşti ve daha fazla meni sıvısı toplamak için dilimi ucunda gezdirdim. Homurdandı ve elleri tahtına daha da sıkıca kenetlendi. Ona baktım ve gözlerinin simsiyah rengi şöminedeki alevlerin yansımasıyla beni izledi.

Dilimi penisinin yan tarafında gezdirdim ve o nefes nefese kaldı, dudakları aralandı. Ondan ayrıldıktan sonra, başımı çevirip dilimi dokulu uzunluğu boyunca yukarı doğru gezdirdim. Üst kısımdan sıvı damladı ve insanlık dışı penisinin aşağısına doğru aktı. Daha aşağıya doğru yaladım, çukurları geçtim ve sonunda tabanını çevreleyen küçük düğümlere kadar ulaştım.

Ellerimi yukarı doğru hareket ettirerek onu tekrar ağzıma yönlendirdim ve bu sefer başımı aşağı doğru hareket ettirerek ucunun boğazımın arkasına dayanmasını sağladım. Tısladı ve tiz bir gıcırta kulağıma ulaştı. Bunun dikkatimi dağıtmasına izin vermedim. Tükürük penisinin gövdesinden aşağı doğru aktı ve ellerimi dibinde kıvırdım. Bu iğrençti, ama hayatım buna bağlıydı.

Boğazından derin bir hırıltı yükseldi ve kalçaları yukarı doğru hareket etti. Öğürdüm ama ritmimi korumayı başardım, ağzıma alamadığım kısmı ellerimle telafi ettim. Nefesi düzensizleşti ve kalçaları tekrar yukarı kalktı. Tahtına tutunarak ağzımın içine daha derinlere doğru hareket etti.

Yavaşça elimi aşağıya, kasıklarına doğru indirdim, sonra daha da aşağıya kaydırıp testislerinin ağırlığını hissetmeye çalıştım. Bunun yerine, vücuduna sıkıca yapışmış iki pürüzsüz, yuvarlak çıkıntı buldum. Ellerimi çukurların üzerinde gezdirdim, nazikçe ovdum.

Sanki ona ani bir yumruk atmışım gibi homurdandı. Küreler kadifemsi ve ağırdı.

Parmaklarımı aralarındaki dar oyuğa sürerken, bir yandan da ucunu yalayıp penisini sıkıyordum. İnleyerek öne eğildi, sonra geriye doğru yığıldı. Kalçaları ağızıma doğru hareket ederek, ısrarla kendini daha derine itiyordu. Onun zevki benimkini de canlandırıyor. İçimde atan bu ihtiyacı nefret ediyordum ama onun tepkileri bağımlılık yapıcıydı. Başımı sallarken, derinliği kontrol etmeyi ve dokunmayı başardım. Kirpiklerim titredi ve inlememi tutamadım. Ona dokunmak beni acı verici bir şekilde tahrik ediyordu.

Elimle kavradığımda penisi taş gibi sertleşti ve aniden boşaldı. Boşalma sıvısı dilimi kapladı ve ben ritmimi bozmadan, emmeye, dokunmaya ve ovmaya devam ettim. Tatlı ve tuzlu tadı garip bir şekilde bağımlılık yapıcıydı. Yutmakta zorlandım ve miktarı o kadar fazlaydı ki her damlasını yutmak imkansızdı.

Penisinin gövdesi tekrar seğirdi ve avucumun altında, uzunluğu boyunca uzanan bir damar nabız gibi attı.

Başını geriye doğru eğmiş, dişlerini tamamen göstermiş ve yüzünde zevkten kıvranırken onu görmek için başımı yukarı kaldırdım. Görüntüde son derece erotik bir şey vardı. Bacaklarım arasındaki baskıyı hafifletmek için bacaklarımı sıkıca birbirine bastırdım.

Ağızımın kenarından sızan meni çeneme doğru aktı. Tıslayarak nefes verdi ve kalçalarını son bir kez yukarı doğru itti.

Dilimi bir kez daha ucunda gezdirdikten sonra geri çekildim ve bacaklarımın üzerine oturarak ondan çok daha aşağıda bir pozisyona geçtim. Gözleri aniden açıldı ve o kadar hızlı öne eğildi ki çenemi kavramasına engel olmaya vaktim olmadı.

Pençelerinin uçları yanaklarıma bastırdı ve irkildim.

"Bana ne yaptın?" diye çıkıştı.

Sadece şaşkınlıkla bakakaldım. "Konuş," diye tısladı.

Dudaklarım aralandı ve kapandı, başımı sallamaya çalıştım ama başarabildiğim tek şey pençesinin yanağıma saplanıp acıtması oldu. Beni o kadar aniden bıraktı ki, geriye doğru düştüm.

Ayağa kalktı ve kanatlarını açarak arkasında hareket etti. Eğilip pençesinin arkasını ağızımın köşesine sürttü.

"Ne yaptın?" diye tekrarladı, sanki cevabı birdenbire bulmuşum gibi.

"Orgazm oldun," dedim tereddütle ama sesimde hiçbir güç azalmadan. Yorumuma cevap vermek yerine, enseme kavradı ve beni dik pozisyona zorladı. Uyuşmuş ayaklarım üzerinde durmak için çabalayarak nefes nefese kaldım. Beni de yanında sürükleyerek koridora doğru yürüdü.

Kalbim göğüs kafesimde gümbür gümbür atıyordu. İşte bu sondu, eğer koridorda kaybolursam buradan canlı çıkabileceğime inanmıyordum.

"Ölü kadının olduğu o soğuk odaya geri dönmeyeceğim. Bir anlaşma yaptık, beni serbest bırakmayı düşüneneğine söz vermiştin!"

O kadar ani bir şekilde durdu ki, boynumdaki tutuşuna rağmen neredeyse düşüyordum. Başımı çevirip ona bakmaya çalıştım ama başparmağının pençesi boğazımı delmek üzere olduğu için daha fazla çeviremedim. Başını yavaşça bana doğru çevirdi.

"Bunu düşündüm."

Bunun üzerine beni sürüklemeye devam etti ve her sendelemeli adımında öfkem daha da arttı. Bu adil değildi.

Yanına doğru ittim, omzumu ona çarptım, tırnağının şah damarımı kesmesinden hiç çekinmedim. Pençenin keskin ucu kalktı, bana zarar vermedi. Görünüşe göre ölmemi istemiyordu—en azından henüz değil. Bu gerçek yüzüme bir tokat gibi çarptı. *Keşke nedenini bilseydim*.

"Sen yalancısın."

Döndü, başını yana eğerek o ürkütücü gözleriyle beni izledi. Ani bir hareketle öne doğru sıçradım ve tahmin ettiğimden daha kolay bir şekilde onun elinden kurtuldum.

Dudaklarımı yaladım ve bir adım geri çekildim.

Belki de onu şimdi öldürecek kadar öfkelenendirmem en iyisiydi. Benim için ne planladığını öğrenmek istemiyordum. Eğer duyma ve görme sorunlarım onun beni 'izlemeye' başlamasıyla ortaya çıktıysa, o zaman on sekiz yaşımdan beri beni takip ediyordu, yani neredeyse yirmi yıldır. Dişlerimi sıkarak çenemi kaldırdım ve korkutucu gözlerine doğrudan baktım.

Hiçbir şey söylemek yerine, gölgeleri ondan fırlayıp bileklerimi sardı. Beni sendeleyerek, tökezleyerek, dallanan koridora doğru çektiler.

"Yerde uyumayacağım."

Sinirli bir şekilde nefes verdi, olması gerekenden daha fazla rahatsız görünüyordu. Gölgele beni yarı taşıyarak, yarı sürükleyerek koridorda ilerletti. Ayaklarım beni taşıyamadı ve beton, spor ayakkabılarımın yan tarafına sürtündü. Bir kapıdan girdi ve kapı başka bir açık, boş alana açıldı. Burası çok büyüktü ve her koridor ve oda o kadar birbirine benziyordu ki, sanki hiçbir yere gitmemişim gibi hissettim, ki bunun doğru olmadığını biliyordum.

Meşaleler yolu aydınlatıyordu ve o da karşıya geçip başka bir taş salona girdi.

"Beni memnun ettin, bu yüzden seni ödüllendireceğim," dedi saatler süren sessizliğin ardından aniden. Ödül mü? Beni serbest mi bırakıyordu?

Elini salladı ve gölgeleri yakındaki bir kapıyı açtı.

Gölgele beni eşiğe doğru çektiğinde, nefes nefese kaldım ve serbest kalana kadar çırpındım. Yatağım! Tanıdık mor çarşaflarıma doğru fırladım. Buruşuk battaniyeyi toplayarak yatağa düştüm. Deterjanımın tanıdık kokusu burnuma geldi. Evimdeydim.

Derin bir rahatlama nefesi verdim... sonra etrafı saran duvarları gördüm. Gördüğüm diğer yerlere benzer taş duvarlar odanın yapısını oluşturunuyordu. Burası yatak odamın sadece *bir parçasıydı*.

Yere düşmeden önce yatağın kenarına oturdum. Yatak, tahta çerçevesinin tanıdık gıcirtısı ile gıcırdadı. Ellerim kucağımda, sadece bakakaldım.

"Ölümlü." Gür sesi beni düşüncelerimden kopardı. Gözlerinin kenarları hafifçe kısıldı ve kediye benzeyen burun delikleri genişledi. Gözlerini kısıtı. "Ruhun atıyor."

Yorum o kadar garipti ki anlamam biraz zaman aldı.

"Ruhumu mu?" diye fısıldadım. "Ruhumu görebiliyor musun?" dedim sesimi yükselterek.

Onaylayıcı bir mırıltıya benzeyen ama derin bir homurtuyu andıran bir ses çıkardı.

"Bana ait olanı görebiliyorum."

"Ruhum senin mi?" diye kaşlarını çatarak ona baktım. "Nasıl?"

"Nabız atışı durmuyor." Birden yüzüme dik dik bakmaya başladı. "Hangi duyguyu *hissediyorsun* ?" Son kelimeyi vurgularken dudağı tiksintiyle kıvrıldı. Geriye doğru sıçradım, gözlerim irileşti. Çenemi sertçe kavradı. "Cevap ver." Parmaklarının yüzüme bastırılmasıyla irkildim.

"Hayal kırıklığı." Başını yana eğdi. "Gitmeme izin vermeyeceksin, değil mi?" Sesim titredi.

"Ah," diye doğruldu, yüzümü bırakarak. Bunu sanki çok büyük bir keşifmiş gibi söyledi, ama ben tamamen kaybolmuştum. Bu insanlık dışı yaratığın kafasında neler olup bittiğini bilmiyordum ve bilmek de *istemiordum* .

Yakınlığı duyularımı altüst etti. O kadar hızlı ayağa kalktım ki göğsüm ona değdi. Boşaldığı andaki yüzündeki zevk anıları canlandı. Karnımdaki hâlâ kaynayan ateşi alevlendirdi. Arzudan korkarak ondan uzaklaştım.

Canavara ilgi duydum.

Vücudum onun sert dokunuşlarına tepki vermişti. İçimde karanlık bir şeyi uyandırmıştı. İstemediğim ama inkar edemediğim bir şehveti.

Yatağın kenarında, derin düşüncelere dalmış bir şekilde duran adama gözlerimle baktım.

Gölgeleri, tıpkı ince dallar gibi, ondan uzanıp bacağıma doğru yayıldı. Bileğimi sardı, serinlik hissi aşağı doğru yayılan sıcaklığı tetikledi. Artık nefes nefese kalmıştım.

"Seni memnun etmedim mi?" diye fısıldadım, sesime umutsuzluk karışmıştı. Ondan uzaklaşmam gerekiyordu; burada kalırsam bu sapıklık daha da kötüleşecekti. "Biliyorum, ettin, orgazm oldun." Kanatları arkasında çırpındı ve hiçbir şey söylemedi, ben de konuşmaya devam ettim, "Öyleyse neden gidemiyorum?"

Keskin dişlerini göstererek saçlarımı sertçe kavradı.

"Ölümlüm."

" *Ruhumun* senin olduğunu söyledin." Gölgeler, nazik bir dokunuş gibi bacağıma yaladı. Saçlarımdan öyle sertçe çekti ki çığlık attım, acı kafa derimde dalgalandı. Ona çarptım. Sert nefes alışverişim meme uçlarımla ona sürtünmesine neden oldu ve saçlarımı sıkması, yarattığı alevi daha da artırdı. Dişlerimi sıktım ve göğsü titredi.

Aniden beni fırlattı ve inleyerek yatağa düştüm. Keskin pençelerinden biriyle, saçlarımı yana çekmek için dikkatlice alınımı okşadı.

"Yeter." Battaniyeyi üzerime çekti. "Uyu, Küçük Ölümlü."

Eğilip yanağımı yaladı. Dilinin uzunluğuna hayretler içinde kaldım; insan dilinin üç katı uzunluğundaydı ve yüzeyi pürüzlüydü.

Doğruldu ve beni beklentiyle süzdü. Birkaç saniye daha beni izledikten sonra, gergin bir şekilde dudaklarımı yaladım.

"Ve sen öylece orada mı duracaksın?" Gözlerimi kırpıştırarak ona baktım. "Tam orada mı yani?"

Cevap vermedi ve o ürkütücü siyah gözler kıpırdamadı. Meşalelerin ışığı yüz hatlarında oynayarak onu şeytani bir görünüme kavuşturdu. Gözlerimi kapattım, savaşacak enerjim yoktu. Zaten onun uyandırdığı arzuyla mücadele ediyordum.

Uykuya dalarken, izleniyor olma hissi tanıdık bir şekilde üzerime çöktü. Son yıllarda buna alışmıştım, bu yüzden yalnız olmadığım hissine kapılmış, bir teselli kaynağı olmuştu.

Ne kadar yanlış olsa da, ruhumu ele geçirmeye kararlı yaratığa tutunmak tek seçeneğim gibi görünüyordu.

ZAYIF, SIZLANAN INSANLAR. SADECE YEMEK OLARAK İŞE YARIYORLARDI.

Oysa bu adam benimle bir değil, iki anlaşma yapmıştı.

Yatağa daha da sokuldu. Dudakları hafif bir nefes verişiyile aralandı. Benim boşalmamı da aynı ağızla sağlamıştı. Bir insandan ilk boşalmamdı. Daha önceki kurbanlarımdan biri özgürlüğünü kazanmak için beni baştan çıkarmaya çalışmıştı, ama çabaları acınasıydı. Bunun da aynı olacağına inanıyordum. Onu *beslenme odasına* atıp, Novareth geldiğinde geri alacağımı ve ruhunu yutacağımı düşünüyordum.

Bu küçük ölümlü, beni çok kısa bir sürede orgazma ulaştırmayı başardı; oysa Novian kadınlarının bile beni tatmin etmesi her zaman çok daha uzun sürüyordu.

Ama ben onun kaderine çoktan karar vermiştim... ve onu bırakmaya hiç niyetim yoktu.

Bacaklarımin arasındaki DURMAK BİLMEYEN HİS beni derin uykumdan uyandırdı. İnleyerek uyandım ve vajinamın tekrarlayan zonklamalarla kasıldığını hissettim. Kalçalarımı, durmadan iten dile doğru kaldırdım.

Beynim omurgamdan yukarı doğru süzülen zevke yetişmekte zorlanıyordu. Gözümün önündeki büyük kanatlara ve koç boynuzlarına diktim. Uzun dilinin cinsel organımın içine sokulduğu anın bir anlık görüntüsünü yakaladım.

“Dur!” diye hırıltılı bir sesle bağırdım ve geri çekildi, ama sadece dilini tekrar vajinamın içine sokmak için, aynı ürpertileri uyandırdı. Tanrım, bu çok iyi hissettiriyordu ama aynı zamanda çok yanılttı. Vücudumun bu sert sürtünmeye tepki vermesini engelleyemedim. Başını hafifçe çevirdi ve iç duvarlarıma sürttü. Dili o kadar derine indi ki, tamamen dolu hissettim. Ucunu içimde hafifçe oynattı, *bir şeye* dokundu. Nefes nefese, sırtım yataktan kalktı. Tatlı bir mutluluktu.

İnledim ve ellerim aşağı kayarak boynuzlarının tepesini kavradı. Parmaklarım küçük girintiden geçti ve kalın çıkıntıyı olabildiğince

sıkıca kavradığımda pürüzlü doku avuç içlerime sürtündü. Kalçalarımı dilinin baskısına doğru eğdiğimde, dilini içime soktu.

Keskin dişleri hassas cinsel organıma çok yakındı, ama ben sadece o yoğun zevke odaklanabiliyordum.

İhtiyaç duyduğum sıcaklığımdan kalktı ve ben kaybın acısıyla çığlık attım. Gölgelelerin Efendisi üzerime tırmandı, vücudu kaslıydı ve hareketleri çok yumuşaktı. Dizleri bacaklarımın arasına bastırdı. Gölgeleleri keten pantolonunun önünü yırtıp cinsel organını serbest bırakırken orada durdu.

Öne doğru eğildi, ellerini yatağa dayadı ve vücudumun üzerinde sürünmeye devam etti.

"Ne yapıyorsun?" diye fısıldadım. Gözlerimin içine baktı ve pencereden gelen soluk gri ışık yüzünün kenarından yansıyarak simsiyah gözlerinin ürkütücülüğünü daha da artırdı.

"Seni becereceğim." Kaba sözleri mideme işledi ve arzu ateşimi alevlendirdi. Sanki bana bir şey hediye ediyormuş gibi söyledi ama şu anda umurumda değildi.

Kalçalarımıdan tuttu, pençelerinin uçları tenime saplandı. Eteğim belimde toplandı ve avuçlarımı gövdesine bastırdım. Ellerim, gömleğinin yırtıldığı yerde tenine değdi. Pürüzsüz, mermerimsi doku soğuktu ama vücudumdaki yanmayı dindirmeye yetmedi.

"En azından uyanmama izin ver—" diye sözümü kestim, nefesim kesildi. Cinsel organı bana saplandı ve istiladan dolayı kaskatı kesildim, nefesim kesildi. "Çok büyüksün." diye inledim.

"Beni alacaksın," diye mırıldandı, üzerime eğilerek. Elini uzattı ve parmağının tersiyle yanağıma okşarcasına dokundu. Bu nazik dokunuş, beni evimden kaçırdığı zamanki ani ve şiddetli tavrıyla tam bir zıtlık oluşturunuyordu, ama sanki nasıl nazik olunacağını bilmiyormuş gibi tereddütle hareket etti.

"Dur." Protestom, kendi kulaklarıma bile zayıf ve belirsiz geldi.

Kalçasını kıvrarak penisinin bir santimini daha içime soktu. Ani gerilmeden dolayı çığlık attım. Acı ve zevk birbirine karıştı, birbirleriyle savaştı.

"Acıyor," diye inledim.

"Acıyor mu?" Başını yana eğdi. "Bu iyi bir şey." Çok emin görünüyordu, ama içten içe büyük bir kafa karışıklığı yaşıyordu.

“Hayır, değil.” Gömleğinin kenarlarını yumruklarımın arasında sıktım.

Bir karar vermem gerekiyordu ve bu benim tek seğeneğimdi.

Kafamda ne vardı da beni bu kadar cezbetmişti?

“Daha iyi hissedebilirsin,” diye fısıldadım ve avucumu kaslı, soğuk göğsünün üzerinde gezdirdim. Gözleri irileşti ve büyük gövdesinden bir mırıltı yükseldi. Dokunuşuma yaslandı. “Alışmama izin ver. Kımıldama.”

İnanılmaz ve akıl almaz bir şekilde, bunu başardı.

Parmak uğlarını tenine sürdüm ve keten kumaşı yayarak vücudunu hissettim. Omuzlarına doğru minik, yuvarlak tüyler çıkmıştı. İnanılmaz derecede ipeksiydiler.

İnledi ve kalęaları seğirdi.

“Hayır,” dedim sert bir sesle. Emrim  zerine hareketsiz kaldı. Vücudum biraz daha gevşedi. Parmaklarımı tüylere sürdüm.

Topuklarımı yatağa dayadım ve kalęalarımı kaldırdım. Dairesel hareketlerle yuvarlayarak keskin bir nefes verdim. Vajinam, içime itilmiş olan penisinin kısmına kenetlendi. Penisi Andrew'unkinden çok farklıydı. Sadece boyut olarak değil. Penisinin gövdesindeki girintilerin i  organlarıma s rt nd ğ n  hissedebiliyordum, kalınlığı ise her hareketinin klitorisime sürtünmesine neden oluyordu.

Avuğlarını göğsünden aşağı doğru kaydırarak tişörtünü çekiştirdim ve kumaş kolayca ayrılıp vücudunun tamamını görmemi sağladı. Göğsünün pürüzsüz çizgisi ince ve uzundu. Yanlarından aşağı tüyler d k l yordu ve parmaklarımı onların arasına sokup tırnaklarımı hassas deriye batırdım. Cinsel organı içimde kasıldı ve ben daha da ıslandım.

Belinin incelen çizgisi kalęalarında genişliyordu. Aynı tüyler, karnının sert yüzeyinden yukarı doğru uzanıyordu. Göbek deliği yoktu ve penisinin dibine kadar dümdüzdü. Elimle aşağı doğru kaydırdım ve parmak uğlarını penisinin daha kalın olan tabanının yüzeyine sürdüm.

Homurdandı, başı  ne düştü. Yüzüme aşırı odaklanmıştı, her hareketimi gerilim dolu bir havayla izliyordu. Tabanındaki küçük nodüller daha da şişmiş gibi görünüyordu.

Kalçalarımı tekrar kaldırdım ve o da ileri doğru itti; bu sefer, cinsel organım onun kalınlığına uyum sağlamak için gerildi. Üst dudağı kıvrılarak tısladı.

“Evettt,” diye fısıldadım, kalçalarımı geri çekip tekrar üzerine doğru ittim. Cinsel organımdan yoğun bir arzu akıyordu ve ıslak sesler bu arzu ateşini daha da alevlendiriyordu.

“Daha fazla beklemeyeceğim—” Gözlerini kapattı ve vücudunda bir ürperti dalgalandı, bana yaslanarak titredi. “Daha fazla beklemeyeceğim.”

Kalçalarımın tuttu ve benden çıktı, uzun ve kalın penisinin her santimini hissetmeme izin verdi, sonra tekrar sertçe içime girdi. Uyluklarımın vücuduna çarpma sesi olması gerekenden daha ateşliydi. Geri çekildi ve tekrar sertçe içime girdi, o kadar sertti ki dişlerim titredi, ama cinsel organım o kadar ıslak ve istekliydi ki sadece iyi hissettirdi. Ellerim onu okşamaktan altımdaki buruşuk çarşaflara düştü. Tekrar geri çekildi ve oluklu penisinin her santimini hissettim.

Kalçalarımın hareketini durduramıyordum. O bana doğru ilerlerken onun altında kıvranıyordum. Bacaklarımın arasında bir ihtiyaç dalgası daraldı ve boşalma her uzvumu yırtarcasına gerildim. Çığlık attım ve omuzlarındaki tüylere tutundum. Homurdandı ve kalçalarımın tutarak dizlerinin üzerine doğruldu. İçimde pompalaması çok iyi hissettiriyordu. Çok yanılttı ama şu an umurumda değildi. Seks böyle *hissettirmeliydi*. Andrew ile yaşadığım tatmin edici olmayan deneyim gibi değil.

“Ölümlü...” Kalçalarını hareket ettirerek, kendinden daha fazlasını içime akıttı. Göğsünden bir mırıltı yükseldi ve titremeler mideme kadar ulaşarak beni başka bir orgazma sürükledi.

Tırnaklarımı gövdesine sapladım, o kadar sertçe aşağı doğru çektim ki ince siyah çizgiler oluştu.

Kara kan mı?

Bana sertçe çarptı, boğazından şiddetli bir hırıltı koptu ve beni daha da sertçe becerdi.

Onun durmasını istemedim.

Kanatlarını açtı ve gerildi, başı geriye düştü, tüy gibi saçları omuzlarına doğru çırpındı.

Beni beceren yaratık, garip bir şekilde görkemli ve seksiydi. Keskin dişleri dudaklarından dışarı fırlamıştı. Vajinam penisinin etrafında kasıldı ve bir kez titredi. Aniden, vajinamda şiddetli bir acı hissettim ve çığlık atarak tekrar saçlarına yapıştım. Nefes nefese kalmaya çok benzeyen bir ses çıkardı.

Acı, yerini öyle yoğun bir zevke bıraktı ki, onun altında kıvranarak üçüncü bir orgazm yaşadım. Vücudumdaki her sinir ucu adeta ışıktı.

Gözlerim bulanıklaştı ve o, üzerimde beliren bir gölgeye dönüştü. Ne kadar süre mutluluk bulutunun üzerinde kaldığımdan emin değildim, ama kendime geldiğimde nefes nefese kalmıştım.

Üst bedeni burnuma çok yakın duruyordu. İnce kan çizgileri derisine kurumuş, çizikler iyileşmişti.

Daha önce hiç böyle kontrolümü kaybetmemiştim. Zihnim hızla çalışırken nefesimi tutmakta zorlanıyordum. Eğer bu ilahi bir sınavsa, tamamen başarısız olmuştum.

Omurgamdan aşağıya doğru bir haz dalgası yayıldı ve uzuvlarıma yerleşti.

Kalçalarımı hareket ettirmeye çalıştım, ancak içimdeki çekme hissi dayanılmaz bir hal aldı ve uzaklaşmamı engelledi.

"Kıpırdama," diye tısladı. "Parçalanacaksın."

Kelimenin tam anlamıyla birbirimize yapışmıştık. Panikledim, ellerimi göğsüne bastırıp kendimi yukarı çekmeye çalıştım ama her sinir ucumda yakıcı bir acı dalgalandı. Çığlık attım ve hareket etmeyi bıraktım.

"Yeter," diye tısladı, eli boğazımı sıkıca kavradı. Boğazıma bastırmadı ya da nefesimi kesmedi, ama söylemek istediğini anlamıştı. "Dikenlerim içinize işledi."

"Dikenler mi?" Gözlerim o kadar açılmıştı ki canım acıyordu. Ne saçmalık, *dikenler mi* ? ... kedi gibi mi? Yüzünü görebilmek için çenemi yukarı kaldırdım. Avucunu başımın yanına kaydırды ve hiçbir insanın yapamayacağı şekilde eğildi. Kanatları arkasında uzanmış, çırpınıyordu. Yüz hatlarını inceledim ve aklımdan onun ne olduğuna dair farklı açıklamalar geçti.

"Sen nesen?" diye fısıldadım.

"Gölgeler." Kısa cevabı hiçbir şeyi açıklamadı. Kadın yaratık ona 'Gölgelerin Efendisi' demişti, ama bu bana zaten görebildiğimden başka bir şey vermedi; o da gölgeleri kontrol ettiğiydi.

"Neden, nasıl, nereden geliyorsunuz?"

"Ben Boşluğun bir yaratımıyım."

Bu ne demektir ki?! Öfkeli sözlerimi yuttum. Ne sorduğumu anlamıyor gibiydi.

"Boşluk Nedir?"

"Yaratılış."

Neyin?

"Her şey. Evrenler, alemler, enerjiler, güç..." Sözünü tamamlamamıştı.

"Doğdun mu?" diye sordum yavaşça, tereddütle. Bütün canlılar doğardı. *Birinden* gelirlerdi, ama onun hiçbir şeyden *doğmadığı* hissine kapılmaya başlamıştım. "Annen var mı? Ailen var mı?"

"Boşluk beni yarattı."

Zihnimde mitleri didik didik ettim. Fısıltılarla büyüdükten sonra, anlam bulmaya çalışarak akla gelebilecek her şeyi inceledim. Yine de, Boşluğa atıfta bulunan hiçbir şey görmemiştim.

Kanalımdaki artan basınç, penisinin ani bir hareketiyle birden kayboldu. Hislerdeki bu değişimden dolayı nefesim kesildi. Çok az geri çekildi ve sanki altıma işlemiş gibi bir sıvı fışkırdı.

İçime boşalmıştı. Panik boğazımı mengene gibi sıkı.

"Ya beni hamile bırakırsan?" diye nefes nefese sordum.

Ağızından kıkırdama sesi çıktı, bu da bedenimin titremesine ve acıyı daha da alevlendirmesine neden oldu. Bu his, duyularımda zevk dalgaları yarattı ve parmaklarımı omzunun yakınındaki tüylere doladım, omurgam geriye doğru kıvrılarak penisinin üzerine kaydı.

Bu kadar iyi hissettirmemeliydi.

"Bir tanrı bir insanı dölleyemez," dedi ses tonunda bir espriyle.

Sözleri beni donakaldırdı. Keşke şehvetimi de alıp götürseydi. Kalçaları hareket etti ve kaygan penisini tekrar içime soktu, dokulu yüzey içimde yeni bir şok dalgası yarattı. İnledim, gözlerim kapandı.

O bir tanrıydı.

Tekrar içime boşaldı.

"Gitmek istemiyorum."

Şaşkın görünüyordu. Boğazından çıkan inilti, şehvetimi alevlendirdi ve ruhumun derinliklerinden bir inilti kopardı. Kanatları dışarı doğru çırpındı ve bizi sarana kadar aşağı indi. Tüylerin kenarları, geri kalan kısmı kadar ipeksi ve yumuşak olan kollarımı sıyırdı. Omurgamdan bir ürperti geçti ve bacaklarımı daha da açarak cinsel organıma iyice yaklaştı. Kollarını altıma doladı ve beni kolayca kaldırarak sırt üstü uzandı, ben de göğsünün üzerindeydim. Hiçbir hareket onu içimdeki yerinden ayırmadı. Bacaklarım kalçalarının etrafına iyice açıldı ve yanağım göğsünün soğuk, pürüzsüz tenine yapıştı. Kanatlarını etrafıma daha da sıkıca çekti, beni sıcak ve rahat bir kozaya yerleştirdi.

Gözlerimi açık tutmakta zorlandım.

NEFESİM KESİLEREK DOĞRULDUM. NE KADAR DA BERBAT BİR RÜYAYDI... TAŞ duvarlar netleşti.

Gölgelerin Efendisi hayal ürünü değildi. Çok gerçek ve çok korkunçtu. Yatağın kenarına doğru kaydım ve bacaklarımın arasındaki ağrı nefesimi kesti.

Ve benimle sevişmişti. Gözlerimi kapattım, eteğimi ayak bileklerime kadar indirdim. Sadece benimle sevişmekle kalmamış, bundan çok fazla zevk almıştım.

Başımı geriye attım ve hırıltılı bir nefes aldım. Yaratık sanki benim üzerimde garip bir hakkı olduğunu düşünüyordu, ama neden *ben* ?

Elimle yanaklarımı sildim. Ağlamanın bir faydası yoktu. Derin bir nefes aldım. Bacaklarımın arasındaki yapışkanlık kurumuştu, bu yüzden ilk hedefim temizlenecek bir yer bulmaktı. Belki bir banyo da olabilir? Çiş yapmam gerekiyordu.

Ayağa kalkıp pencereye doğru yürüdüm ve çorak araziye baktım. Gökyüzü koyu mavi-mor bir renge bürünmüştü. Üşüdüm ve tek kapıya doğru yavaşça geri çekildim. Odadan çıktığımda kapıyı açık

bırakmaya özen gösterdim. Hepsi aynı görünüyordu ve geri dönerken çok fazla zaman kaybetmek istemiyordum.

Burası o kadar büyüktü ki, temizlenecek bir yer olmaması imkansızdı. Neyse ki, meşaleler hiç sönmedi, bu da bir avantajdı.

Taş zeminde sürünerek ilerlerken duyabildiğim tek şey nefes alışverişimdi. Dört yönlü bir koridorun kesiştiği noktada durdum, hangi yöne gideceğime karar veremiyordum. Burası bir labirent gibiydi. Boynumdaki karıncalanma hissinden kurtulmak için boynumu kaşıdım. On sekiz yaşına girdiğimden beri beni rahatsız eden aynı his. Onlarla konuşmaya başlayana kadar her zaman normal olduklarına inanmışım. Onlardan bahsettiğim ilk kişi, beni hemen bir terapiste götüren Teyze Vee'ydi; bunun ebeveynlerimin yokluğunun bir tezahürü olduğunu düşünüyordu. Birkaç küçük aksaklık dışında, *tuhafliklarımı* gizlemeyi öğrenmişim.

İçimdeki huzursuzluk hissi geçmiyordu. Hızla arkamı döndüm ama gölgelerin arasından hiçbir şey göremedim. Sol yolu seçtim. Soğuk bir şey koluma değdi ve kalbim gümbür gümbür atarken hızla döndüm.

“Merhaba?” diye fısıldadım. Alevler o kadar şiddetli bir şekilde titriyordu ki her yere gölge düşürüyorlardı ve... durun bir dakika—gölgeler.

“Sen,” diye fısıldadım. Dudaklarımı yaladım, mürekkep gibi siyah saç tutamlarına hitap ettiğim için kendimi aptal hissediyordum ama bu noktada artık tamamen aklımı kaybetmişim. “Yıkanabileceğim bir yer var mı?”

Hiçbir tepki vermedim. Muhtemelen çoktan delirmiştım. Bir adım bile atamadan, gıdıklanma hissi geri döndü. Nefes nefese, bileğimin etrafında kıvrılan karanlığa odaklandım.

“Beni anlayabiliyor musun?” Bir gölgeyle konuşarak ne yapıyordum ben? Uzantı kalktı ve titreşti, karanlık da bir parmak gibi başını sallarcasına yukarı aşağı kıpırdandı.

Beni anladı.

“Yıkanabileceğim bir yer var mı?” Sürgün uzadı ve kalınlaştı. Tekrar başını salladı.

Gölge bileğimi sardı ve çekiştirdi. Siyah, titreşen kütlenin peşinden sendeledim, beni bir koridordan aşağı, geldiğimiz yöne

doğru sürüklerken hızımı artırdım. Gölgeleer etrafımda dönüp durdu, tenime dokunup okşadı, ardlarında tüylerimi diken diken etti.

Beni o kadar hızlı sürükledi ki, görüş alanımın kenarındaki duvarlar bulanıklaştı. Aniden sağa döndü ve bir duvar yüzüme doğru hızla yaklaştı. Çekişe karşı koymaya çalıştım, kurtulmak için çırpındım ve çekiştirdim, ama açıldı: Kurtulamayacaktım. Çarpmayı bekleyerek gözlerimi kısıtım, ama duvar dalgalandı ve içinden geçtim. Beni boş taht odasına fırlattı. O burada değil miydi? Gölgeleer beni çapraz olarak ve tahtın arkasındaki köşeye doğru yönlendirdi.

Bu geçit farklı bir koridora ve oradan da ikinci bir girişe çıkıyordu; bu giriş, baştan aşağı granitten yapılmış bir odaya açılıyordu. Her santimetre pürüzsüz, sedefli bir taşla kaplıydı ve balo salonu büyüklüğündeki odanın en uzak yarısında, suyla dolu devasa oval bir granit havuz vardı. Duvarın bir ucundan diğer ucuna uzanıyordu. Bir şeyin üzerime sıçramasından korkarak tereddütle yaklaştım ve içeriye göz attım. Havuzun bir tarafında, bir kenardan diğerine uzanan, metal gibi parıldayan ince bir yarık vardı. Havuzun en sağında, suyun çıktığı demir bir musluk bulunuyordu. Soldaki ince şerit bir tahliye borusu olmalıydı. Bir tür filtreleme sistemi vardı.

Tahliye tarafında terasa açılan yuvarlak bir çıkış vardı. Açık havaya adımımı attığım anda, suyun şırıltısı kulaklarıma ulaştı. Verandadan düşmemeye dikkat ederek yana doğru sendeledim. Başımı korkuluğun üzerinden uzattım ve hemen geri çekildim. Çarpma anında ölmesem bile, son derece acı verici bir ölüm olacaktı. Havuzun kenarına geri döndüm ve arkamda asılı duran kefene baktım.

“Burada bir banyo, daha doğrusu bir tuvalet var mı?” Son birkaç seferin aksine, gölgeleer bileklerimi sarmadı. Soluklaştı, sonra kalınlaştı, çıkışta bulutlandı, sanki beni bekliyormuş gibi titreşti.

Ona doğru yürüdüm ve büyüdü. İçine adımımı attığım anda, kollarımın etrafına dolandılar ve beni terasın karşısındaki noktaya, sağa doğru keskin bir şekilde dönen ince bir patikadan geçirdiler.

En uçta, yukarıdaki açıklıktan aydınlanan bir tuvalet duruyordu. Yolumu tıkayan örümcek ağlarını savuşturmaya çalıştım, ama ağlar elime dolandı. Onları neyin oluşturduğunu görmek istemiyordum.

Üşüdüm ama porselen klozete doğru ilerlememi durdurmadım. Su ve her şeyiyle tıpkı bir tuvalete benziyordu. Ama tesisat neredeydi?

Ne kadar utanç verici olsa da, bekleyecek lüksüm yoktu. Eteğimi belime kadar topladım, sonra yere çöktüm ve işedim. Anında gelen rahatlama omuzlarımı gevşetti. Kağıt olmadığı için kurulanmak için biraz bekledim. Ayağa fırladım ve kolu aramaya başladım... ama yoktu.

Tuvalete göz attım ve su berrak kalmıştı. Sanki hiç dokunulmamış gibiydi. Çok tuhaf. Bu bir tür sihir olmalıydı, ki sihrin varlığı kanıtlanmıştı. Beni gölgelerin arasından kanatlı, canavarca bir yaratık sürüklemişti; bunun hiçbir yanı normal görünmüyordu.

Sihirli tuvaletin kutsanması konusunda tartışmaya girmeyecektim ve havuza geri döndüm. Giysilerimi çıkardım ve yavaşça kenara bıraktım. Haç, rahatlatıcı bir ağırlıkla göğsüme yerleşti. Şaşırtıcı derecede sıcak olan havuza ayak parmağımı batırdım. İnleyerek sığ kısma girdim ve dizlerime ulaşana kadar daha derine doğru yürüdüm. Sonra yıkanmaya başladım, her santimimi temizlemek için ellerimi avuçlayarak olabildiğince hızlı bir şekilde su aldım.

Nem vücudumdan aşağı süzülüyordu ve parmak uçlarımdaki damlacıkları silkeledim. Sadece saçlarımdan uçları ıslaktı ve omuzlarıma yapışmıştı, ama dibini göremediğim için havuzun daha derinlerine inmeyi göze almak istemedim. Yüzebiliyordum, ama ya orada beni aşağı çekmeye hazır görünmez bir şey varsa?

Üşüdüm. *Teşekkürler, istemiyorum.*

Çıkıntıya tırmandıktan sonra, kıyafetlerimin yanında havada asılı kaldım.

"Şu an bir havlu çok iyi olurdu." İçimden bir ah çektim, titreyerek parmak uçlarımdaki birkaç damlayı daha silkeledim.

Gölgeler dalgalandı ve titreşmeye başladı. Beyaz bir şey bana doğru fırladı. Yüzüme çarptığında çığlığım boğuk çıktı. Çarptığı kadar hızlı bir şekilde onu yüzümden çekip aldım, yüz havlusunu elimde salladım. Gölge bana istediğini vermişti.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadım. Gölge bana bir şeyler getirebiliyorsa, başka neler yapabilirdi ki? Hızlıca kurulanıp kıyafetlerimi giydim. "Beni eve götürebilir misin?"

Dumanlı bulut titredi ve sonra incelmeye başladı. Kayboluyordu!

“Bekle,” diye nefes nefese kaldım, havlu hâlâ elimde, peşinden koştum. Karanlık koridorun ortasında yavaşladım. Gölgeleeri korkutup kaçırmıştım.

Havluyu sıkıca tutarak, taht odasına girerken ellerimde sıktım. Hala Tanrı'dan bir iz yoktu. Gözümün köşesindeki bir hareket beni hızla arkama döndürdü, ama döndüğümde de hiçbir şey göremedim.

“Bunu sormamalıydım,” dedim. “Lütfen geri gelin.” Hiçbir şey kıpırdamadı veya ses çıkarmadı. İçimden bir ah çektim ve odama geri dönme niyetiyle arkamı döndüm, ama kendimi simsiyah bulut oluşumuyla karşı karşıya buldum. Nefesimi tuttum ve elimdeki bezi sıktım.

“Beni onun yanına götürebilir misiniz?” Nefesimi tutarak bekledim, sorunun çok fazla olup olmadığını ve karanlık bulutların tekrar dağılıp dağılmadığını görmek için. “Lütfen.”

Sarmaşık dalları etrafımda dolanarak tenime sürtündü ve beni de peşinden sürükledi. "Çok ısrarcısın."

Hızlı bir tempoyla yürümeye başladım, bu da beni başka bir koridordan ve duvarı ikiye bölen gizli bir geçitten geçirdi.

Duvarlardan yankılanan bir kükreme duyuldu. Derin, şiddetli ve korkunç. Gölgelerin beni o kötü sese doğru sürüklemesini engellemeye çalışırken havlumu düşürerek sendeledim, ama durmadılar. Büyük bir tahta kapının önünde durdular. Dudaklarımı gergin bir şekilde yaladım.

"İçeride mi?" diye fısıldadım. Kütleden bir uzantı kalınlaştı ve genişledi, sonra başını sallayarak büküldü. Yavaşça nefes verdim ve temkinli bir şekilde içeri girdim.

Taht odasındaki halıya benzer ve benzer tonlarda bir halı, odanın neredeyse tamamını kaplıyordu. Halının koyu kırmızı renginin kenarlarında ince siyah gölgeler vardı. Odanın ortasında, kalın ahşap bir platform üzerinde, yatağı yerden yüksekte tutan ince oymalarla süslenmiş büyük, yuvarlak bir yatak duruyordu. Bütün o sesleri o çıkarıyordu. Yaklaştım ve yatağın altından hiçbir şeye benzemediğini gördüm; bir çeşit minderdi. Burnunun dibinde ve kapalı gözlerinin arasında bir kırışıklık oluştu. İnsanlardaki gibi kaşları yoktu, ancak yontulmuş yüzünün yanlarından yukarı doğru uzanan ince tüyler gözlerinin üzerine yayılmıştı. Tüy dokulu saçları geriye kayarak sivri

kulaklarını net bir şekilde görmemi sağladı; kulaklarının yüzeyinde de minik tüyler vardı. Yanağına yaslanmış küpeye uzandım, altın yüzeyi odanın dört köşesindeki meşalelerin ışığı altında parılıyordu.

Tekrar bağırdı, gövdesi o kadar sert bir şekilde yukarı doğru sıçradı ki acı çektiği apaçık ortadaydı. Ona dokunmaktan vazgeçip elimi karnıma bastırdım. Herhangi bir canlının acı çekmesini izlemek hiçbir zaman benim güçlü yönlerimden biri olmamıştı.

"Hey," diye mırıldandım. Ona yaklaşmaya çalıştım ama yatağın kenarı gövdemin etrafında havada asılı kaldı.

Vücudu artık zorlanmıyordu ama nefes nefese kalmıştı. Küçük, acı dolu bir inilti çıktı ağzından. Bunu daha fazla izleyemezdim. Uzanıp kolunu kavradım ve salladım.

"Uyanın!" diye bağırdım.

Hâlâ derin bir acı içinde inledi. Kolunu bıraktım ve uzun ahşap çerçeveye baktım. Üzerinde yattığı minderi buruşturup ayağımı tabanının kenarına dayadım. Zorlanarak, nefes nefese kendimi üzerine attım ve yanıma düştüm. Gereğinden uzundu. Nefes nefese dizlerimin üzerine kalktım. Kalçasının yanına diz çökene kadar sürünerek ilerledim.

Kanatları iki yöne doğru açılmış, seğiriyordu. Elimle göğsünü okşadım ve tekrar salladım.

"Uyanmak!"

Anlayamayacağım kadar hızlı bir hareketle, aniden ayağa kalktı ve beni sırt üstü yere serdi. Nefesim kesildi.

Siyah gözleri bana dikildi ve gölgeleri etrafında hızla dönüyordu, büyük kanatları açılmıştı. Korkunç bir kâbus yarattığı bana bakıyordu. Çılgılık attım ve o yüzüme tısladı. Gözleri vahşi ve çılgıncaydı. Gölgeler ikimizin etrafında hızla dönüyordu; artık onun bir parçası gibiydiler, bilinçsizken beni buraya getiren tek varlık değillerdi.

Beni yüzüstü yere fırlattı, bacaklarımı sertçe kavradı, eteğim belimde toplandı. Kalçasını aniden çevirerek kendini içime gömdü. Ani istila boğazımdan bir çılgılık kopardı. Geri çekildi ve penisinin her santimini hissettim, gerilme klitorisime baskı yapıyordu. Nefes nefese kalışım inlemeye dönüştü. Omurgamı kamburlaştırdım ve daha fazlasını almak için kendimi geriye doğru ittim. Tekrar bana çarptı ve

vücudu üzerime kıvrıldı, böylece gövdesinin uzunluğu sırtıma bastırdı. Pençeleri derime saplandı, hafif acı yoğunluğu artırdı.

Vajinam onun penisinin etrafında kasıldı ve ben daha fazlasını isteyerek inledim.

ONUN DAR VE SICAK KANALINA SERTÇE GIRDİM .

Birçok Noviyalı kadınla birlikte olmuşum, ama hiçbiri içimde bu kadar yoğun bir ürpertiye neden olmamıştı. Vücudumda bir yanma hissettim ve kendimi durduramadım.

Onun kaygan seksine susamıştım.

Hiçbir kadın beni bu kadar tatlı karşılamamıştı. Penisimi geri çektim ve belini yukarı kaldırarak vajinasının etrafımda gerilmesini izledim.

Bunun bitmesini istemiyordum.

ÜÇÜNCÜ ORGAZMIM DUYULARIMI ALT ÜST ETTİ VE KOLLARIM GÜÇSÜZLEŞTİ; artık beni ayakta tutacak güçleri kalmamıştı. Bir yanağım yatağa yapıştı. Utanç verici bir şekilde bacaklarım seğiriyordu, inliyordum. Geri çekildi ve tekrar içeri girdi, bu sefer rahim ağzıma kadar ulaştı. Zevk ve acı birbirine karıştı, tam da bağımlısı olmaya başladığım his buydu.

Kükredi ve bana yaslanarak oturdu, her santimini hissetmemi sağlayacak şekilde sürtündü. Penisinin dibi zonkladı ve keskin acı bir anda kayboldu, nefes alamayacak kadar yoğun bir zevke dönüştü.

Vücudum kendiliğinden kasıldı ve dayanılmaz bir acı yerine, beni bambaşka bir orgazm seviyesine taşıdı. Çığlık attım, onun altında kasılıp kıvranıyordum. Kükredi ve kanatları o kadar çok hareket etti ki, kaldırdıkları hava akımı tenime değdi. Onun penisini okşadım, bana sürtünmesinin verdiği o ihtiyaç dolu hissin tadını çıkardım.

Deneme amaçlı kıpırdandım ama bir santim bile hareket edemedim. Yine içime girmişti.

Eli sol kalçamdan kalktı ve pençelerini kalçamın şişkinliğine sürttü.

“İnsanları hiçbir zaman güzel olarak düşünmedim.”

Derin sesi içime işledi ve vajinam onu sıkıştırdı. İnledi ve yüzünü boğazıma sürttü. Sonra uzun dili dışarı fırladı ve boynumun yanından yukarı doğru kaydı. Bu sert his, duyularımda zevk dalgaları yarattı. Tüyler kollarımın yanlarına değdi ve uzuvlarımda karıncalanmalar yarattı.

Gözlerimin köşelerinden yaşlar süzüldü. Suçluluk duygusu, tarifsiz bir mutlulukla iç içe geçti. *Daha ne isteyebilirdim ki?* Yatak çarşaflarını yanağımın altına topladım.

Soğuk avucu sırtımdan aşağı kaydı, sırtımı okşarken tişörtümü göğüslerimin üzerinden yukarı kaldırdı. Bir kolu belimin altına kaydı ve beni gövdesine iyice çekti, üzerinde kalmamı sağladı. Geriye yaslandım ve kanatlarının uçları uzanıp çırpındı, beni ön tarafına doğru sıkıca sardı. Onun kollarının rahatlığına kendimi bırakarak titreyerek nefes verdim.

İri uylukları bacaklarımı sıkıştırıyordu. Üzerinde hiçbir şey yoktu, bu yüzden tenini net bir şekilde görebiliyordum. Uyluklarının yanlarını tüyler kaplıyordu ve bu tüyler bacaklarının görünen kısmına kadar uzanıyordu.

Parmaklarımı uyluğunun üst kısmında gezdirdim. Ten o kadar pürüzsüz görünüyordu ki, sahte bile olabilirdi. Tenine her dokunduğumda hissettiğim gibi, soğuktu ve tenimi onun tenine ne kadar çok yaslarsam, o kadar çok ısıniyordu, sanki benden ısı çekiyordu.

“Rahatla, Küçük Ölümlü.” Elinin tersiyle kolumu okşadı. Elinin her dokunuşuyla, kendimi onun uyuşukluğuna bıraktım. Şakağımdan öptü. Ona yaslanırken gözlerim ağırlaştı. Cinsel organımdaki baskı azaldı ve içimdeki dikenlerinin boşalması coşkulu bir his yarattı. İnleyerek ona doğru geri çekildim. Dili şakağımda kaydı.

"Az önce beni mi yaladın?"

Vücudunun orta kısmında, dolayısıyla bende de bir titreşim başladı. Rahatlatıcı homurtu şokumu yatıştırdı ve ben de gevşedim, kalçalarımı kıvrarak, içimdeki penisinin atışının tadını çıkardım. Kalçaları yukarı doğru hareket etti ve inledi.

"Beklemeye değdi ruhun," diye mırıldandı. "Nasıl da güzel bir titreşimi var."

"Ruhum mu uğulduyor?" Başıımı göğsüne yaslayıp ona doğru baktım. Beni okşamaya devam etti ve bu his beni sakinleştirdi.

" *Ruhum* ."

Bunun geręekte ne anlama geldiğini anlamakta zorlandım.

"Hayır, *ruhum* ," diye karşılık verdim, bunun onda öfke uyandıracağını umarak.

"Benim." Kollarını gövdem etrafına sardı. "Bana verildi."

"Verilecek mi? Kimse ruhumu veremez," diye alay ettim.

"Bir anlaşma yapıldı. Doğmadan önce ruhun benim olmuştu."

Sonunda *cevaplar geldi* .

"Ruhumu sana kim verdi?"

"Şşş, şşş," diye mırıldandı yanıımı okşayarak. "Endişelenme, çok uzun süre burada olmayacaksın."

Kadının sözleri ön plana çıktı. Novareth diye bir şey hakkında yorum yapmıştı.

Dudaklarımı yaladım.

"Çünkü Novareth geliyor mu?" diye sordum.

Vücudu sanki elektrik çarpmış gibi sarsıldı. Aniden beni yatağa itti, yere sabitledi. Hızlı hareket odayı döndürdü ve sırt üstü yere düşmenin şokundan nefesimi tutmaya çalıştım. Başımın üstünde duruyordu, gözleri kocaman ve korkutucu derecede siyahtı.

"Bunu sana kim söyledi?" diye tısladı. "Konuş!"

"Novareth'te neler oluyor?" diye fısıldadım.

Boğazım düğümlendi ve titreyerek ona bakmaktan başka bir şey yapamadım. Başını çevirdi. O kadar uzun süre baktı ki, bu beni korkutmaya başladı.

"Lütfen," diye hırıltılı bir sesle konuştum. "Bana cevap ver."

Kıpırdamadı bile. Sonunda, saatler sürmüş gibi gelen bir sürenin ardından, kanatlarını arkasına doğru gerdi.

"Novareth senin ölümünü işaretler."

Bu uğursuz sözlerle birlikte kalbime doğal olmayan bir sükunet çöktü. Ölecektim. Alt dudağım titredi.

"Zamanı gelene kadar seni yanımda tutacağım, Küçük Ölümlü." Avucu başımın yan tarafını okşadı, sanki beni sakinleştirmek için her şeyi yapacakmış gibi telaşla okşadı.

Ellerimle çarşafları sıkıca kavradım.

Ölecektim.

Onu ilk BULDUĞUM ZAMANKİ HALİNİN AKSİNE , o kadar hareketsizdi ki, korkutucuydu. Burada olduğuna göre, onu öldürmeye çalışmamdan endişelenmiyor olmalıydı, muhtemelen granit gibi sert etini delebileceğimden korktuğu için. Yanında simsiyah bir örtü asılı duruyordu, uyanıkken olduğu gibi artık onun bir parçası gibi görünmüyordu.

Devasa bedeninden yavaşça uzaklaştım. Kıpırdamadı bile. Bedeni inanılmaz derecede hareketsiz kaldı, ama bu da sonunda onu iyice incelememe olanak sağladı. Bacaklarının yanlarındaki tüyler dizine yakın bir yerden başlayıp, kaval kemiğinin altındaki tüm etini kaplayana kadar uzanıyordu. Uyluk kemiğinin ortasında, bacağı bir açıyla bükülüp, ayak yerine geniş, uzun bir toynak şeklini alıyordu.

Vücudunun geri kalanını inceledim ve tahmin ettiğim kadar rahat değildi. Uzuvarları neredeyse acı verecek kadar gerilmişti ve kanatları titreyerek seğiriyordu. Bana uçamayan ama umutsuzca uçmaya çalışan yaralı bir kuşu hatırlattı.

Kalbimde bir nebze acıma duygusu belirdi ve elimi sıktım, tırnaklarımı avucuma sapladım. Yatağın ucuna doğru kaydım ve ayak bileğimde bir acıyla yere düştüm. Yaratığın bariz acısına sempati duyuyordum ama buradan çıkmanın bir yolunu bulmam gerekiyordu. Hiç sönmeyen meşalelerin üzerindeki titrek alevlerin rehberliğinde, gösterişli odadan yavaşça uzaklaştım. Bileğime yapılan bir çekme beni bir an tereddüt ettirdi ama yürümeye devam ettim. Gölgeler etrafımda hızla hareket ediyor, saçlarımı çılgınca savuruyordu ama çekmeleri ve çekişmeleri görmezden gelerek devam ettim.

"Dur." diye bağırdım ve ona vurdum.

Sol tarafa, koridorun sonuna kadar gittim; koridor o kadar karanlık bir hal almıştı ki, duvarın bir parçası gibi görünüyordu, ama bunun sebebi burada meşale olmamasıydı.

Odasındaki teras çok yüksekti ve havuzun yanındaki teras da aynı seviyedeydi. Belki de alt katta, beni ilk bıraktığı odada bir çıkış yolu vardı. Merdivenleri arayarak, havuz alanına giden koridoru geçip ilerlemeye devam ettim.

Ne kadar süredir koştuğumdan emin değildim, ama yol sonunda beni eğimli bir koridora çıkardı.

Sonunda içeri süzülen ışık, telaşlı adımlarımı yönlendiriyordu. Kalbim şiddetli bir şekilde çarpıyordu.

Işığa doğru koşmak, hayatım boyunca duyduklarımın tam tersiydi. Hafifçe güldüm; deliriyordum. Çarmıhımın sallanmasını engellemek için sıkıca tuttum.

Işığa ulaştığımda gözlerimi kısarak giriş kapısını geçtim ve farklı bir terasa çıktım. Gölgeler, ışığın uzağında, eşikte çılgınca kıvrılıp titriyordu.

"Özür dilerim," diye fısıldadım. Gölgeler bana çok yardımcı olmuştu ve her neyse, beni anladıkları açıktı. Çıkıntının kenarına ulaştığımda, aşağıya, dik uçuruma baktım. Hala yüksekti, ama diğer uçurumların yanına bile yaklaşmıyordu. Kaçma şansım varsa, bu benim şansımdı.

Dudaklarımı yaladım, sinirlerim midemi kasıyordu. Demir korkuluğu sıktım ve kendimi kenardan aşağı fırlatmayı düşündüm. Kalenin kenarında birkaç çalı vardı; onlara doğru eğilirsem düşüşümü yumuşatabilirlerdi... ya da boynumu. İç çektim ve geri çekildim,

ayağım bir sarmaşığa takıldı. Onu tekmeleyerek uzaklaştırdım ve kapladığı tahtayı ortaya çıkardım.

Dizlerimin üzerine çöktüm, avucumu yere sürerek sarmaşık ve otları kenara ittim. Bir şey gıcırdadı ve aniden, altımdaki zemin kaydı. Çığlık atarak çırpındım.

Tahta o kadar ani bir şekilde parçalandı ki kendimi toparlayacak bir anım bile olmadı ve canımı kurtarmak için tahtanın kenarına sıkıca tutundum. Saçlarım yüzüme savruldu, gözlerimden yaşlar süzölmeye başladı. Serbest düşüş sırasında düşünemiyordum. Bir sonraki anda, bir yüzeye sertçe çarptım ve inledim, ama tahta tuğla üzerinde kaydı.

Kalenin eğimli yamacından bir tahta parçasının üzerinde aşağı doğru iniyordum. Sarsıntılar ve darbeler vücudumu alt üst etti, midem alt üst oldu. Gözlerimi sıkıca kapattım ve son bir nefes aldım. İşte bu kadardı, ölecektim. Aniden yere çakıldım.

Boğazımdan hırıltılı nefesler çıktı ve gözlerimi bulanıklaştıran yaşları silmek için gözlerimi kırptırdım. Başımı kaldırıp yere baktım; kurumuş yapraklar ve döküntülerle doluydu. Tahtadan elimi bıraktım ve sırt üstü yuvarlandım. Ucuz atlattım; Tanrıya şükür iyiyim. Nefes nefese, kalenin yan tarafındaki, düştüğüm yere kadar uzanan yamaca bakıyordum. Çok yüksekteydi, nasıl yaralanmamıştım?

Yer aniden nefes alıyormuş gibi dalgalanmaya başladı. Toprağın hareketini ve kaymasını izlemek için hızla ayağa kalktım. Derinliklerden aniden bir el fırladı ve ucuz bir korku filminden fırlamış gibi, toprağı pençelemeye başladı; uzuvlarından deri dökölüyordu, kemikleri ve çürümüş et kalıntılarını görebiliyordum. Midem alt üst oldu ve koşmaya başladım. Yapraklar ve kurumuş, kıvrılmış sarmaşıklar yere saçılmıştı.

Yorgunluktan nefeslerim kesik kesik geliyordu ve yavaşlayarak durdum, elimi bir ağaç gövdesine dayadım. Buz gibi yüzey neredeyse dayanılmazdı ama vücudum yeterince sıcaktan bunalmıştı, bu yüzden dayandım. Nefesim ağzımın önünde bir duman bulutu gibi yükseldi.

Boynumu uzatarak baktığımda, kaçtığım yerin çok uzakta olmadığını gördüm. *Şaka mı yapıyorsunuz ?* Sanki kilometrelerce koşmuşum gibi geldi.

Ellerimi göğsüme koydum, nefes nefese kaldım. Şu an, egzersize alışkın olmamamdan pişman oldum.

Yüksek bir çığlık dikkatimi aniden üzerime doğru sendeleyerek gelen çürümüş şeye çevirdi. Çok hızlı hareket ediyordu. Nefesim kesildi ve ağaçtan kendimi ittim.

Korku filmlerindeki insanların arkalarına bakmak için nasıl döndüklerini hep yargıladım, ama Tanrım, bunu yapmamak çok zordu. Bir el dirseğimi kavradı ve nefesim kesildi, direnmeye çalıştım.

"Çırpınmayı bırak," diye emretti bir erkek sesi. Bu, o hareketli kabuklu yaratık değildi. Arkama doğru baktığımda yerde, başı kesilmiş bir ceset gördüm. Uzun boylu başka bir adam bir silah sallayarak kabuğun kollarını kesti. Arkadan bakınca normal görünüyordu. Beni tutan adama bakmak için arkamı döndüm.

Uzun boyluydu ve teni şeftali rengindeydi, insansıydı. Burnu bile, her açıdan normal, aşırı uzun boylu bir erkek gibi görünüyordu... ta ki sivri kulaklarına ve keskin, uzun köpek dişlerine gelene kadar—tıpkı Tanrı beni buraya ilk getirdiğinde bulduğum kadın gibi.

"Burada ne var?" Kabuğu parçalayan adam doğruldu ve elinde büyük bir pala salladı.

"İnsana benziyor," diye alay etti beni tutan kişi kolumu sallayarak. Acıdan irkildim. "Gölgelerin Efendisi nerede?"

Beni tekrar sarstı.

"Biraz nefes alayım," diye hıçkırığa hıçkırığa söyledim.

Beni bıraktı ve ben de bir ağaca yaslanıp, ağaçların arasından gelen diğerlerini izledim. En az on beş erkek vardı. Hepsi farklı ten renklerinde ve boyutlardaydı, ama hepsi de ürkütücüydü ve silah taşıyordu.

"Sen nesin?"

"Soruları *biz* soruyoruz." Pala taşıyan adam bıçağı çenemin altına bastırdı, yüzümü kaldırmamı sağladı. Lord'unkine benzer kıyafetler giymişlerdi. Bol keten gömlekler ve eski moda pantolonlar.

"O bir insan. Aptal ve bilgisiz," dedi beni ilk yakalayan kişi, gözlerimin içine bakarak. Bana döndüğünde, alnında bir yara izi olduğunu gördüm. "Biz Novianlarız. İçerideki canavarı öldürmek istiyoruz." Abartılı bir şekilde, kalenin ağaç tepelerinin arasından görüldüğü yeri işaret etti.

İnsanlar hakkında bilgi sahibiydiler, o hakkında da bilgi sahibiydiler.

"Eve nasıl döneceğim?" diye patladım. Machete kahkaha attı ve kılıcını yanındaki kılıfına soktu. Birdenbire yanıma geldi, vücudunun ön kısmı bana bastırıyordu. Uyluğumu sertçe kavradı ve bacağıma yukarı çekti. Eteğimden bir yırtık açıldı ve pantolonu sertleşmiş bir şekilde çıplak cinsel organıma sürtündü.

Nefesim kesildi ve göğsüne doğru ittim.

Machete, "İnsanlar ne kadar aptal olsalar da, yine de onlarla seks yapmak mümkün," dedi.

"Bırakın beni!" Çürümenin dayanılmaz kokusu ona sinmişti.

Midem bulandı.

"Belki de içeri girmenin bir yolunu biliyordur, kardeşim," diye mırıldandı daha kibar olanı. Machete tekrar döndü ve sert uzantısı bana doğru itildi.

Mide bulantısına rağmen nefes almaya çalışarak gözlerimi sıkıca kapattım. Tanrı'nın bana yönelttiği tüm şiddete rağmen, en azından kötü kokmuyordu.

Diğerlerinin bulunduğu yönden bir erkek sesi kükredi: "İnsanı öldürelim ve yaratığı yok edelim!"

"Onu yem olarak kullanın," diye seslendi başka bir ses.

Gürleyen bir kükreme öylesine yankılandı ki ağaçlar sarsıldı. Tamamen çıplak olan Gölgelelerin Efendisi, yaprakların patlamasıyla yere düştü. Gölgeleler çılgınca etrafında savruluyordu.

"Ölümlü, buraya gel," diye emretti. Bana doğru dönen adam bir elini boğazıma doladı ve dönerken kılıcını kınından çekti.

"Buna ihtiyacın var mı?" Machete beni sarstı ve bıçağı boğazıma dayadı. Gözlerim, Lord'a silah doğrultan Novianlara kaydı, ama o *hiçbir şey* ifade etmiyordu... Endişeli değil, kızgın değil, sadece ifadesiz.

Başını yana eğerek, "Onu serbest bırakın," dedi sadece.

"Yeter artık, Corvus Zyper. Başka kimseyi çalmayacaksın," dedi yüzünde yara izi olan adam.

"Uyarılmıştın." Mürekkep gibi bir uzantı Machete'nin boğazını sardı ve o kadar hızlı sıktı ki, ne olduğunu anlamaya bile vaktim olmadı, çünkü bir sonraki nefesimde gölgeler onun kafasını kesti. Kan yanağıma sıçradı.

"Koş," diye doğrudan gözlerime baktı ve gölgesi beni çekti. Kaçmak için duymam gereken tek şey buydu.

Yırtılmış eteğim, kaçmak için bana daha fazla özgürlük sağlamak üzere aralandı. İçimdeki gücü kullanarak olabildiğince hızlı ve güçlü bir şekilde koştum. Arkamdan savaş çığlıkları yükseldi ve omzumu çevirip yere doğru ilerleyen, yeri kaplayan ve canlı bir yaratık gibi genişleyen gölgeler gördüm.

Çığlıklar ve ıslak sesler yükseldi ve ben de başımı hızla öne çevirerek kaçıma odaklandım.

Sıklaştık yaprakları savurarak, insan eliyle oluşturulmuş bir ormana kıyasla ne kadar farklı görüldüğüne dikkat etmemeye çalıştım. Birkaç metre ileride ağaçların arasında bir açıklık vardı. Oraya doğru yaklaştım ve aradan geçtim, ancak sendeledim ve durdum. Zemin aniden kesildi ve dibinde bir nehrin aktığı derin bir kanyona indi. Suyun koyu rengi, bu dünyanın bulutlu gri ışığını yansıtıyordu.

Geldiğim yöne doğru arkamı döndüm. Çığlıklar henüz dinmemişti, belki de burada beklemeliyim—

Çürümüş bir el yerden fırlayıp ayak bileğimi yakaladı ve o kadar sert sıktı ki bir şey patladı. Çığlık attım ve diğer ayağımı geri çekip üzerine bastım. Daha fazla çürümüş el toprağı öyle bir hırsla tırmalıyordu ki, kısa sürede ortaya çıkacaklardı. Zaman geçiyordu ve her nefesimde seçeneklerim tükeniyordu. Canlı bir kabuk kendini kurtarmayı başardı ve ayağı kalktı.

Arkamı döndüm. Bu şeylerin beni yiyip parçalamasındansa ezilip parçalanmayı tercih ederim.

Çarmıhı sıkıca kavrayarak kendimi kenardan aşağıya fırlattım.

GÖLGELERİM ÇEŞİTLİ NOVIANLARI KAPLARKEN, HEPSİNİN RUHLARINI YUTARAK beslendim. Özlerini oluşturan her bir atomu, toz haline gelene kadar aldım.

Uykudan kalan acı bedenimi sarmıştı ama ani beslenme artışı beni uyanık tutacak kadar güç vermişti.

Küçük Ölümlü kalemden ayrılmıştı— *nasıl cüret ederdi?*

Gölgeler kolumun etrafında şiddetle, öfkeyle ve ısrarla dönüp duruyordu.

Onları susturdum ve sakinleşip kollarımın etrafına kıvrıldılar.

“İnsanlık nerede?”

Onu görebilmek için gölgelerden birini sildim. Havayı yırtan bir çığlık yankılandı. Onun çığlığıydı.

Onu bulmak için kendimi ormanın derinliklerine attım.

SAÇLARIM ÖYLE BİR HIZLA SAVRULDU KI CANIM YANDI. DÜŞERKEN İSTEMSİZCE bir çılgılık attım. Hızla akan nehrin karanlık derinlikleri korkunç bir hızla yaklaşıyordu. Her iki tarafı da kayalar çevreliyordu. Bundan kurtulmamın imkanı yoktu. Gözlerimi kapattım.

Lütfen ölümüm çabuk olsun .

Beklemediğim yönden yanıma bir kütle çarptı. Ayaklarımda karıncalanmaya neden olan düşme hissi, mideme doğru yayıldı.

Gözlerimi zorla açtığımda, Tanrı'nın bana alaycı bir şekilde baktığını gördüm.

Beni havadan kaptı. Kanatları geniş ve görkemli bir şekilde açılmıştı. Işık kanatlarından yansıyarak onları koyu gece mavisi gibi gösteriyordu.

"Ölümlü," diye tısladı, kanatları şiddetli bir *hışırtila*la çırpınıyordu. "İtaat etmiyorsun." Dişlerini gösterdi ve kanatlarının çırpınışıyla dalış açısı yukarı doğru döndü. Kırbaç gibi esen rüzgar saçlarımı yüzümden savurdu. Uçmaya devam etti, sivri dağ yamacındaki patikayı takip etti.

“Nereye gidiyorsun?” Sözlerim rüzgarda kayboldu. İki yumruğumla gömleğinin önünü sıkıca kavradım, o da bir kolunu kalçamın altına dayamış olmasına rağmen canımı dişime takarak tutundum. Yüzümü yana çevirerek etrafa baktım. Yer o kadar aşağıdaydı ki midem boğazıma çıktı ve parmak uçlarım yanmaya başladı. Onu daha sıkı tuttum, ellerim uyuşana kadar sıktım.

Corvus Zypher yükselişini yavaşlattı ve dağın yamacına oyulmuş bir çukurun üzerinden süzüldü. Vadideki o insanlar—yaratıklar—Novianlar, sanki ismine bakarak ona emir verebilecekmiş gibi onun adını bağıyorlardı. Zihnim hayatta kalma modundaydı ve şimdi bile, parçalanarak veya boğularak ölmeyeceğim gerçeğini anlamlandırmakta zorlanıyordum.

Corvus'un açısı alçaldı, dağın yamacına doğru süzüldü. Beni samanla kaplı bir zemine çarptı, çarpmanın etkisiyle karnımdan bir inilti koptu. Kollarını üzerime yaslayarak artık kalçamı tutmuyordu ve dişlerini göstererek üzerimde durdu.

“Ne yapıyorsun?” diye nefes nefese sordum, geriye doğru sürünerek. Topuklarımı yere sapladım ve ancak bir santim geriye kayabildim. Bacaklarımı hızla açtı ve hırladı.

“Başka bir erkeğin kokusunu taşıyorsun,” diye tükürdü ve boğazıma saldırdı. Pençeli eli boynumu kavradı ve beni yere yapıştırdı, çaresizce geri çekilmemi engelledi. Ona dik dik baktım, parmaklarımı soğuk koluna saplayıp ittim ama onu en ufak bir şekilde bile yerinden oynatamadım.

Şişmiş penisi yukarı aşağı hareket ediyordu, kalın ve ön meni damlıyordu.

“Corvus—” Korkunç, insanlık dışı yüzü benimkinin üzerinde asılı kalırken, vücudu kıvrılmış bir şekilde, cinsel organı derinlere kadar içime yerleşmiş halde bana çarptı. Geri çekildi, uzunluğunu dışarı sürükledi, sonra tekrar içeri girdi, derilerimizin buluşmasının gürültüsü dişlerimi gıcırdattı.

Nefesim kesildi, alevler omurgamı yalayıp beni ateşli bir arzuya sürükledi. Penisinin çıkıntıları klitorisime bastırdı ve geniş tabanını içime yerleştirdi. Tabanındaki küçük çıkıntılar, kancalarının uzandığı yer olmalıydı. Hayvansı ve vahşi bir şekilde homurdandı. Öyle ki, bu

içgüdüsel tepki damarlarımdan geçti. Ezici bir şehvet cinsel organımı kasıp kavurdu, vajinamı açgözlülükle onun etrafında sıkıştırdı.

Pençe gibi eli göbek deliğimin yakınındaki kumaşı yırttı, ardında paramparça bir görüntü bıraktı. Avucunu karnıma bastırdı.

"İçinde beni hisset, Küçük Ölümlü. Sen benimsin. Bana aitsin, başka kimseye değil." Sözleri boğuk ve tüyler ürperticiydi. Tehdit bir şekilde ihtiyacımı daha da körükledi. Sırtımı geriye doğru yaslayarak bir sonraki hamlesine hazırlandım, başım samanların üzerinde geriye doğru düştü.

Hızı arttı ve her tam olarak içime girdiğinde, soğuk uylukları hassas tenime çarpıyordu. Cinselliğin aşırı yoğun sesleri içimde yankılanarak beni çılgına çeviriyordu.

"Daha fazla," diye inledim, parmaklarımı göğsünün soğuk teninde gezdirirken.

Onun hamlesi tereddüt etti ve ben de sadece onun penisinin üzerinde kıvranarak beni çıldırtan o hissi kovalamaya çalıştım.

Burnunun dibindeki küçük kırışıklık, homurdanmasıyla daha da derinleşti. Garip yüz hatlarında bir anlık mutluluk belirdi ve titredi.

O kadar ateşliydi ki, *işte itiraf ediyorum* . Üst dudağı zevkle kıvrıldı, keskin üst dişlerinin her birini bana gösterdi. Vajinam onun etrafında kasıldı ve orgazm dalgaları duvarlarımdan geçerek onu sıkıca kavradı. Tısladı ama itişleri durmadı.

Gölgeler tenimin kenarlarını yaladı, okşamaları tıpkı içimdeki penisin verdiği zevk kadar lezzetliydi.

Karnıma koyduğu eli, dolgunluğu daha da artırdı. İnleyerek göğsünü tırmaladım. Göğsünde ince, siyah bir çizgi açıldı ve sıvı dışarı sızdı. Sonraki hamlesinde baş parmağımı sıvının içinden geçirdim ve soğuk tenini lekeledi, sanki hiç kesik olmamış gibi deriyi temiz bıraktı.

Artçı şok bedenimi altüst etti ve kaskatı kesildim.

"İçinde sikime bak," diye hırladı. Hareket edemeyecek kadar güçsüzdüm, yere yığılmıştım. Saçlarımı sertçe kavradı ve başımı yukarı kaldırdı. "Şimdi."

İNleyerek çenemi göğsüme doğru yaklaştırdım. Beni daha yukarıda tuttu, orta bölgem yukarı kalktı. Göbek deliğimin altında belirgin bir şişkinlik oluştu.

Geri çekildi ve tekrar bana sertçe girdi, penisinin geri çekilişini izlememi sağladı. Saçımdaki acı verici tutuşunu hiç bırakmadı. Bu beni neden bu kadar dayanılmaz derecede ıslattı? Onun emredici sevişmesi her sinir ucumu harekete geçirdi. Doyamadım.

Geri çekilen shaftının görüntüsü beni bir kez daha boşalmaya sürükledi ve gözlerimi sıkıca kapattım, arkamda havai fişekler patlıyordu. Saçlarımı bıraktığında ellerim gevşedi, pençelerinin uçları kafa derime değdi ve inledim.

Aniden cinsel organımdan çıktı, nefesim kesildi, gözlerim faltaşı gibi açıldı. Penisinin gövdesini kavradı, uzun uzvu dışarı fırladı ve sıcaklık cinsel organımın her yerine yayıldı. Pençeli eli ıslak penisinin üzerinde aşağı kaydı ve inledi, daha fazla meni karnıma yayıldı. Menisi süt gibi ve sıcaktı.

Başını öne eğdi ve mağarada boğuk bir inilti yankılandı.

“Seni tohumumla kaplayacağım.” Kanatları arkasında çırpınıyordu. “Benim,” diye hırladı. Bir başka meni fişkırması daha tenime yayıldı.

Üzerimde asılı duran o muhteşem canavar beynimi altüst etmişti. Bunu istiyordum. Buna *ihtiyacım* vardı. Dizlerimin üzerine çöktüm, yırtık pırtık etek uyluklarımın etrafına düştü. İleri doğru sürünerek dudaklarımı penisinin ucuna doladım.

Başı öne düştü, uzun, kabarık saçları yüzünü örttü. Dilimi ucuna doladım ve bir elimle gövdesini kavradım, parmak uçlarım birbirine değmedi.

Yavaşça nefes verdi.

Avucumu halka şeklindeki çıkıntıların çukuruna doğru gezdirdim ve dilimi onun ince ucuna hafifçe değdirdim.

Öne doğru atıldı, eli başıma değdi, keskin pençelerinin uçları kafa derimde gezindi. Hafif çizikler vücudumda tüylerimi diken diken etti. Titreyerek nefes nefese kaldım.

Başımı aşağı itti, nefesimi kesti ve kalçalarını ileri geri hareket ettirerek penisinin ucunu boğazımın arkasına doğru itti. Öğürdüm ve pençeleri saçlarımda kasıldı. Boşalma sıvısı boğazımın arkasına patladı ve gözlerim yaşarırken yutmaya çalıştım. Ama umurumda değildi, onun inlemelerini ve tıslamalarını istiyordum. Ruhumda derin ve ihtiyaç dolu bir şeyi uyandırıyorlardı.

Boşalması ağızımdan taştı ve dudaklarımın kenarından sızdı. Kaçmayanını yuttum, onun topraksı tadı midemi ısıttı. Dudaklarımı ondan ayırdım ve ağızıma sığmayacak kadar uzun olan penisinin alt kısmını bıraktım.

Corvus ellerinin ve dizlerinin üzerine çöktü. Dört ayak üzerinde bile ne kadar büyük olduğu korkutucuydu. Öne eğildi ve uzun, sivri dilini dudaklarımın kenarına sürdü. Pürüzlü doku çenemi kaplayan meniye topladı ve sonra, tıpkı yere indiği gibi, kanatlarını dışarı doğru açarak tam boyuna yükseldi.

Gölgeler kollarımın etrafına dolandı ve beni ayağa kaldırdı. Üzerine ağırlık verdiğim anda bacağımda şiddetli bir acı hissettim. Ayağımı parmak uçlarıma kaldırdım ve eteğimi kenara çekmek için eğildim. Bileğimden bir yara sızmış ve spor ayakkabımın kenarında birikmişti. En azından kan çizgisi kurumuştu ve yara artık akıyordu. Artık şehvet dolu bir sisin içinde olmadığım için, acı çok belirgindi.

Corvus aniden ayağımı yerden çekti, bacağımla o kadar yukarı kaldırdı ki dengemi kaybettim. Nefesim kesildi, geriye doğru düşerken kollarım savruldu. Yarama o kadar odaklanmış görünüyordu ki dikkat etmiyordu. Göz kapaklarımı sıkıca kapattım ve darbe için kendimi hazırladım, ancak samanla kaplı zemine çarpmadan önce, uzantılar beni yakaladı.

"Bunu kim yaptı?" diye tısladı.

Sert kavrayışına karşı çırpınmayı bıraktım. Birkaç adım ötede, nefes nefese kalmış halde, ayak bileğimi tutarak üzerime doğru yaklaştı. Gölgeler beni yakalamıştı. Ayağımı deneme amaçlı çekiştirdim.

"Beni atlamadan önce yakalayan kabuklu yaratık beni yaralamış olmalı."

"'Kabuk' kim?" diye kükredi. Sesi mağaranın duvarlarında yankılandı. "Ölümlerini uzun ve acı verici kılacağım. Yaratık nerede?" Görünen o ki, oldukça sinirliydi ve bu durum en hafif tabirle şok ediciydi.

"Neden kızgınsın? Beni *incittin*."

Başını yana eğdi, o simsiyah gözleri bana öyle yoğun bir şekilde odaklanmıştı ki, midem hem gerginlik hem de heyecanla altüst oldu.

"Sana benden başka kimse zarar veremez."

Onun açıklamasının ardından oluşan sessizlik kulakları sağır ediciydi.

“Bu çok rahatlatıcı,” diye mırıldandım, ona dik dik bakarak. Beni kollarının arasına almadan önce hiç haber vermedi ve geniş bir adımla bizi uçurumun kenarından aşağı attı. Çığlık attım ve saçlarım ağzıma doldu. Nefes nefese kaldım, nefesimi tutmaya çalışıyordum. Tam o anda, kanatları genişçe açıldı ve kolları ani bir hareketle karnıma saplandı.

Kaleye doğru uçarken ağaçların tepelerini net bir şekilde görebiliyordum.

“Güneş yok.” Gri gökyüzüne baktım. Işığın belirli bir kaynağı yoktu; sadece gri bir örtüydü. Soğuk kolu karnıma bastırıldı, açlıktan ölmek üzere olduğumu aniden fark ettiğimde açlık hissini daha da artırdı. Geri döndüğümüzde, o kilerleri tekrar yağmalamam gerekecek.

KANATLARIMI ÇIRPTIM, UYKU ODAMIN YAKININDAKİ TÜNEĞE DOĞRU YÖNELDİM VE kırılğan Küçük Ölümlüyü kendime doğru çektim. Onu söndürmek istemesem de, Novareth'teki parlak, saf ruhundan beslenmekten kendimi alıkoyamayacaktım.

Ayağımı onun elinden kurtarmaya ALIŐTİM , yatağının yapıldığı kumaşı ekieőtirdim. Kumaşın dokusu gömleğinin dokusuna benziyordu, ancak ii sanki tüy veya ynle doldurulmuő gibi, sıradan bir yatağa göre biraz daha hareketliydi.

"Kıpırdama," diye emretti, bacağımı çekerek tekrar sırt üstü yatırdı ve yırtık eteğimi kenara itti. Etek uyluğumun ortasına kadar açılmıştı ve yukarı doğru kayıp hâlâ hassas olan cinsel organımı açığa çıkarmaması için eteği altıma çektim. Başını eğdi ve dilini kesik boyunca gezdirdi.

Dirseklerimin zerine doğrulup, kurumuş kanı temizlemesini, her zerresini toplamaya zen göstermesini izledim. Kaba dilinin yavaőa kayması içimde kelekler uuőmasına neden oldu. Dilini ayağımın üstünde döndürdü.

Beni 'yıkamıő' mıydı?

Bu beni tahrik ediyordu, oysa etmemeliydi. Dudaklarımı yaladım ve kulaklarımın yanındaki gergin omuzlarımı gevőtettim. Uzun dilini

bacağında yukarı doğru gezdirdi, beni öyle bir uyuttu ki, uzuvlarımdan enerji çekildi ve geriye doğru düştüm.

"Corvus?" Duraksadı, başını yavaşça kaldırıp bana baktı. "Corvus Zypher?"

Homurdandı ve dilini ayak bileğimin üzerinde gezdirmeye devam etti.

"Doğmamış olsaydın, sana kim isim verdi?"

"Adımı bilerek doğdum." Başını yana eğdi. Yani, doğduğunda... Bu çok garipti.

"Hoşuma gitti." Bana göz kırptı. Hızlı bir hareketle ayağımı bıraktı ve vücuduma doğru süründü. Gözlerimi ondan ayırmamak için çenemi yukarı kaldırdım. Beni öyle bir yoğunlukla izliyordu ki, bu beni tedirgin etti. "O Novianlar neden seni öldürmeye çalıştılar?"

"Novyalılar hakkında nereden bilgi sahibisiniz?" Ses tonunda hiçbir değişiklik yoktu.

"Onlardan biri, tam olarak öyle olduklarını söyledi."

O, onaylamayan bir "tsk" benzeri ses çıkardı.

"Birçok alem var, ama siz kırılğan insanlar bunlara körsünüz." Alemler kulağa çılgınca ve akıl almaz geliyordu. Her zaman Dünya'dan ve insanlardan daha fazlasının var olduğuna inanmıştım, ama *alemlerin varlığına* değil. Bu doğrulama beni şok etti.

"Adını sanki sana itaat ettirebilecekmiş gibi neden söylediler?"

"Köylüler hikâyeler anlatır. Şatosunda yaşayan canavar hakkında hikâyeler örer, çarpıtırlar. Karanlığın bir yaratığı." Lord unvanı da muhtemelen buradan geliyordu.

"Eskiden kurbanlar sunup onları kürsülere bağladıkları günleri hatırlıyorum." Korkunç bir sırıtışla dişlerini gösterdi, yana çöktü ve bir bacağını üzerime yaydı; bacağım tahmin edebileceğinden çok daha ağırdı. Uyluk kemiğimdeki baskıyı azaltmak için kıpırdandım. "Onlar sadece lezzetli atıştırmalıklardı. Tapınmaktan nefrete geçiyorlar." Dili dudağını yaladı. "Novianlar da insanlar kadar kararsız ve acınası."

Sinirlenerek homurdandım. Alnını çevreleyen tüy gibi ince saçları dalgalandı.

"Biliyorsunuz, hepimiz öyle değiliz ve tüm insanları tek bir kutuya tıkmak da doğru değil—"

Eli ağızımı kavradı, sözümü kesti. Kelimelerim boğuk çıktı ve dişlerimi avucuna geçirdim.

Elini kaldırıp geriye doğru çekti, ağızını hafifçe aralayarak önce ona, sonra da bana baktı, dişlerini gösterdi.

"İşte bunu hak ettin," diye homurdandım.

Gözünü bir kez kırptırdı ve öksürükle karışık bir kıkırdama ağızından döküldü. Kolunu belime doladı, böylece bedenine iyice sokuldum. Kanadı üzerime düştü, beni sıcaklık ve karanlıkla sardı.

" *Dinleneceksiniz .*"

Tekrar homurdandım ama yorgunluğumun beni huzurlu bir uykuya sürüklediğini inkar edemedim.

Suyun derin tarafına DOĞRU YÜZDÜM , temizlenmenin keyfini çıkarırken ayaklarımı çırpıyordum. Corvus, granit havuzun en uzak noktasına yaslanmış, başını geriye eğmiş, gözlerini kapatmış ve yüzünü gökyüzüne çevirmişti.

"Keşke sabunum olsaydı," diye mırıldandım, derin suda köpek yüzmesi yaparcasına ilerlerken.

"Sabun," diye mırıldandı Corvus, bana bakarak. "Sana sabun getireceğim." Elini uzattı ve gölgeleri titreşip genişledikten sonra buharlaşarak avucunda bir kalıp sabun bıraktı.

Nefesim kesildi ve daha fazla çaba sarf ederek ona doğru yüzdüm. Su burada daha yoğun hissediliyordu ve rengi ışığın bir oyunu değildi; derin, çarpıcı bir maviydi.

"Bunu nasıl yaptın?" diye kekeledim, ağızımdan sular akıyordu. Ona ulaştığımda, kendime biraz dinlenme fırsatı vermek için koluna tutunarak ona doğru atıldım.

"Beslenmem, şeyleri boyutlar arası taşımama olanak tanıyor."

Besleme .

"Novianları mı yedin?"

"Ruhlarını yuttular," diye homurdandı.

"İşte bu yüzden kabuklara dönüştüler," diye fısıldadım, gölgelerinin yatağına nasıl getirebildiğini anlayarak. Hücrede birlikte olduğum kadının ruhuyla beslenmişti ve ondan sonra da yatağına getirmişti. Avuçlarımın arasında sabunu ovdum, burnuma hoş bir koku geldi; bergamot ve... lavanta karışımı mıydı? Tekrar kokladım. Lavantaya benziyordu ama eşleştiremediğim bir alt tonu vardı.

"Ve istediğiniz her şeyi getirebilirsiniz?"

"Daha büyük şeyler daha büyük fedakarlık gerektirir."

"Ah," diye fısıldadım, kollarımı sabun köpüğüyle ovalarken ve gözlerimi yere indirmiş halde. "O halde ruhlarla beslenebiliyorsan bana neden ihtiyacın var?"

Sessizlik o kadar yoğundu ki, duyabildiğim tek şey köpüklerin sesiydi.

Islak kirpiklerimin arasından yukarı baktım.

O simsiyah, dipsiz gözleriyle beni inceledi; gözleri o kadar karanlıktı ki kendi yansıma görebiliyordum.

"Açgözlülükten doğmuş saf bir ruhla beslenmeliyim." Kalbim, sabun kalıbıyla birlikte suya düştü. Onu yakalamak için çabaladım ve suyun altına daldım, çırpındım. Nefesimi tutarak suyun altında yüzdüm, su basıncı hareketlerimi yavaşlatıyordu. Sözleri kafamda yankılandı. *Nasıl 'açgözlülükten doğmuş' olabilirdim ki ?*

Elini enseme doladı ve ben nefes nefese suyun yüzeyine çıktım. Avuçlarımı yüzüme sürdüm.

"Bunu yapma!" diye kükredi, göğsü şiddetle sarsıldı, dudağının kıvrılmasıyla dişleri göründü.

"Neyden bahsediyorsun?" Derin bir nefes aldım.

"İnsanlar su altında nefes alamaz!" diye bağırdı.

Nefesimi toparlarken, yüzündeki gergin ifadeyi, alaycı gülümsemeyi, burnunun köprüsündeki kırışıklığı inceledim.

Endişeliydi.

"İyiyim," dedim nefes nefese. Ensemdeki eli gevşedi ve yüz ifadesi düzeldi. Suyun yüzeyini kalın, koyu bir bulut kaplamıştı.

Beni bırakmadı; bunun yerine beni havuzdan dışarı taşıdı. Dengemi korumak için parmak uçlarımda yükselip, onun yanından tutundum.

"Ne yapıyorsun? Konuşmayı bitirmedik." Cevap almayı bitirmemiştim demek daha doğru olurdu. "'Açgözlülükten doğdu' derken ne demek istiyorsun?"

Burun delikleri hafifçe genişledi.

"Mina Garcia."

Bu isim yüzüme adeta çarpmış gibiydi.

"Annem..." diye fısıldadım.

"Doğmadan önce ruhunun pazarlığı yapıldı."

"Hayır, bu mantıklı değil." Başımı o kadar sert salladım ki başım döndü. "Ruhumu vermedi. Beni doğururken öldü."

"Hayır, yapmadı."

Zihnimde birçok düşünce bir araya geldi.

"Yani beni terk mi etti?" diye şaşkınlıkla sordum.

"Terk edilmiş mi?" Göz kapakları, kelimenin anlamını düşünüyormuş gibi kısıldı. "Terk edilmiş ya da dışlanmış olmak..." dedi alçak sesle. "Evet." Başını yana eğdi, simsiyah bakışları yüzüme dikildi. "Sen 'terk edilmiştin.' Kanlı Ay sırasında yardım çığlıklarını duydum. Bir bedel karşılığında yardım ettim. Saf ruhun benim oldu, o da kabul etti."

"Nerede olduğunu biliyor musun? Onu sen mi öldürdün?" Nefesim kesildi ve burnum bastırdığım gözyaşlarıyla yandı. Daha fazla tutamayacaktım onları. Beni dünyaya getiren kadına karşı hiçbir sevgi beslemiyordum, ama bu keşif canımı yakmıştı. Sanki bu açıklamasıyla dünyamı alt üst etmemiş gibi, banyo alanının kenarına doğru yürüdü.

"Öldü."

"Onu sen öldürdün," diye kekeledim.

"Hayır. Kendisi yaptı." Beni öne doğru sürükledi.

"Bekle, eşyalarım!" diye nefes nefese kaldım, gökyüzünün altında serdiğim kıyafetlerime ve ayakkabılarıma doğru dönmeye çalışarak. Daha hızlı kuruyacaklarını ummuştum ama dürüst olmak gerekirse, bir fark yaratmayacaktı; sanki güneş varmış gibi değildi.

Kolunu dizlerimin altına doladı ve beni sert göğsüne doğru kaldırdı; yumuşak bedenimin yan tarafı soğuk yüzeyine bastırıldı. Kaldırılmanın şoku, etrafıma kurduğum bariyeri yıktı.

Gözlerimden yaşlar süzüldü ve içimde kabaran duyguları bastırmaya çalışarak nefesimi tuttum. Teyzem Vee bana her şeyi

vermişti, ama öz annemin intihar ettiğini öğrenmek yine de çok acı vericiydi.

“Öylesin.” Duraksadı. “Ağlıyor musun?” Sesi sonunda biraz yükseldi, sanki kafası karışmış gibiydi. Bir şeyler biliyor gibiydi, ama en temel anlamda, sanki bu duyguları hiç kişisel olarak yaşamamış bir gözlemciden kaynaklanan bir anlama kopukluğu vardı.

“Küçük Ölümlü.”

Eğildi ve pürüzlü, uzun dili yanağımda gezindi. Bu beni o kadar şaşırttı ki gözlerim kurudu. Uzun koridorda yürümeye devam etti, ama ben etrafıma dikkat etmiyordum. Tek odaklanabildiğim şey, geniş adımlarının salınımı ve yan profiliydi.

Heyecanlandığım zamanlardaki gibi midem alt üst olmaya ve kasılmaya devam ediyordu. Göğsümde kabaran duyguyu durduramıyordum. Bu tuhaf yaratığa karşı bir çekim hissettiğimi zaten biliyordum, ama ona karşı bir şeyler *hissetmemeliydim*.

Nefesimi kesen bir ani hareketle, beni birikmiş gölgelerden oluşan bir yatağa bıraktı. Bedenim yerden birkaç metre yukarıda havada asılı kaldı ve nefes nefese ona doğru uzandım, ama o çoktan tahtına uzanmıştı. Düşeceğimden emin bir şekilde sendeledim, ama mürekkep gibi koyu renkli uzantı belime dolanarak beni dik tuttu.

Yavaşça beni ona doğru sürüklediler ve odaklanamıyordum çünkü görebildiğim tek şey, sert ve sıra dışı penisinin ucuna uzanan uzun, sivri gövdesiydi. Kollarının mesafesine girer girmez, beni kendine çekti ve kalçalarımın kavradı. Gölgeleri dizlerimin etrafına dolandı ve beni penisinin üzerine sapladığı aynı hareketle yaydı. Boğazımda bir nefes tıkanı. Vajinam, onu daha derine çekmeye çalışıyormuş gibi penisinin etrafında titredi. *Ahhh, bu çok iyi hissettirdi*.

Pençeleri kalçalarımın saplandı ve beni penisinin dibine kadar oturttu, nefesimi keserek beni serbest bıraktı.

“Evet,” diye tısladı. “Ağlamak yok.” Bir homurtuyla ileri atıldı, dizlerim genişleyip kalçalarının yakınındaki çukura yaslanırken vajinam onu sıkıca kavradı. Kaynayan sıcaklık tam bir şehvete dönüştü ve ben kıvranarak kalçalarımı dairesel hareketlerle oynattım. Başım geriye düştü, sağlarım belimi gıdıkladı.

Göğüs ucumda bir gıcirtı hissettim ve çenemi göğsüme yaslayarak pençesinin göğsümün ucuna yaptığı yumuşak dokunuşu inceledim.

Koyu, oniks pençe hassas kahverengi noktayı ovuyordu ve yapabildiğim tek şey onun üzerinde nefes nefese kalıp kıpırdanmaktı. Dikkatli dokunuşlar keşif amaçlı gibiydi.

"İnsanlığı çağlar boyunca gözlemledim ve senin güzelliğine yakın bir güzelliğe hiç şahit olmadım." Bu mırıldanma dolu sözler cinsel organımın onu sıkıca kavramasına neden oldu ve insan sesine eşdeğer olmayan bir ses çıkardı. Mırıldanma ile inleme arasında bir şeydi.

Ellerimi, penisinin üzerindeki ve göbek deliğinin olması gereken yerin altındaki tüy tutamına yerleştirdim. Güçlü gövdesinin düzlüğü, kasların belirgin izleriyle aşağı doğru kıvrılıyordu. Ellerimi yukarı doğru kaydırarak boynundaki küçük tüylere ulaştım.

Geldiği an yüzünde öyle içten bir çekicilik vardı ki, içimden geçen bir vahşilik hissettim. Omuzlarındaki tüyleri topladım, öne eğildim, dizlerimi tahtının çukuruna bastırdım ve onu geçene kadar yükseldim.

Böyle yaslanmış halde, göz hizasıdaydık. Gözbebekleri olmamasına rağmen, yüzüme baktığını anlayabiliyordum. Belki de yıllar geçtikçe gölgeleriyle beni izlediği hissine kapılmıştım.

Gözlerimi onun yüz hatlarından ayırmadım ve sertçe yumruk attım.

"Corvus," diye inledim, isim nefes nefese ağzımdan kaçtı.

Kükredi, başını tahtın arkasına yasladı ve burnunun köprüsü kırıştı. Kalçalarını kaldırdı ve penisini cinsel organıma soktu. Tekrar nefes nefese kaldım ve soğuk elleri çıplak yanlarımdan aşağı kayarak vücudumun kıvrımlarını takip etti, ta ki pençeleri belimin alt kısmına saplanana kadar.

Kendimi kaybettim ve tüm bedenimi sarsan bir orgazm yaşadım, ama hareket etmeyi bırakmadım. Uyluklarım zevkten ve yorgunluktan titriyordu, ama durmayı reddettim, çok iyi hissettiriyordu.

İhtiyaç girdabının içinde, apaçık gerçek zihnime işledi. Onun sayesinde teselli buldum...

Gözlerimi sıkıca kapattım ve onun penisinin üzerinde olmanın verdiği zevke kendimi kaptırdım.

YUVASIMA KURULMUŞ, YANIMA KIVRILARAK BİR SÜRE UYUDU .

Bilinçsizliğin giderek artan ağırlığını üzerimden atmaya çalıştım, uyanık ve bilinçli kalmak için mücadele ettim. Artık daha fazla direnemeyecektim.

Çok geçmeden, bilinçsizlik beni dipsiz bir boşluğa çekecek ve kirpiklerim tenimi yalayacaktı.

Küçük Ölümlüm nefes nefese kaldı, başı sağa sola sallandı—mutsuz muydu? Ölümlüler alemine yaptığım kısa yolculuklarda bile, birçok insanın sızlanıp durduğu bir kavramdı bu. Anlamamıştım ve şimdiye kadar da ilgimi çekmemişti.

Gözlerinden yaşlar süzölmüştü; bu da tüm vücudumda derin bir sızıya neden oldu.

Ona zevk verirken acı çekmiyordu. Kanatlarımı yolumdan çekerek aşağı doğru süründüm ve sulu vajinasının üzerinde havada asılı kaldım.

Dizlerini aralayarak onu açığa çıkardım. Tohumum onu ağzına kadar doldurmuş, ona sahip olmuştu.

Onun tatlı, topraksı ve tamamen bana ait olan kokusu beni kendine çekti ve dilimi yarığın üzerinde gezdirdim.

Küçük, zonklayan tomurcuğa odaklandım ve tekrar dilimle onu yaladım. İnledi, kalçaları homurdanarak kalktı. Ölümlü bir kadının bu kadar lezzetli bir tada sahip olabileceğini düşünmemiştim. Bacaklarının arasındaki nektardan zevk almayı da beklemiyordum. Hiçbir ölümlü ya da Novian, bende bu vahşi sahiplenme arzusunu uyandırmamıştı. Dilimi sıkı kılıfının içine kaydırdım.

Cinsel organı dilimi sıkıca kavradı, sanki beni asla bırakmak istemiyormuş gibi kasıldı. İç duvarlarına sürtündüm, her yalayışında pompaladım.

Çok geçmeden doruk noktasına ulaştı, dudaklarından çıkan iç çekişlerle vajinası kasıldı. Küçük ölümlümden ne tatlı sesler. Yan tarafına döndü, kolunu yanağının altına kıvırdı ve uykuya daldı.

Ruhu göz kamaştırıcı bir şekilde parlıyordu, hızla yaklaşan Novareth'te yutulmaya hazırdı; ben onun ruhunu emip varlığını yok edecektim.

KORIDORDA YÜRÜRKEN, KALENİN İÇİNDE YOLUMU BULABİLMEK İÇİN DUVARDAKI küçük değişiklikleri ezberlemeye çalışıyordum. Duvardaki çatlak, diğerlerinden birkaç santim daha aşağıda olan meşale; bunların hepsi geri dönüş yolumu hatırlamam için kullandığım yöntemlerdi.

Banyodan sonra, gölgeler genişleyerek bana başka bir yüz havlusu getirmişti ve şu anda neredeyse enerjisi yokmuş gibi arkamdan sürükleniyordu. Açlıktan ölmek üzere olduğumu ve beni ilk götürdüğü odadaki kilerlerden yiyecek almaya gittiğimi düşünürsek, bunu anlayabiliyordum. Beni odaya bıraktığında yemek yediğime sevindim, çünkü bu beni şimdiye kadar idare etmişti.

Karnım açlıktan kıvranırken bile, Corvus'u uyandıramamanın paniğinden kurtulamıyordum. Onu yatağında uyurken bırakmıştım ve onu uyandırmak için sallamaya çalışmama rağmen hiç kıpırdamamıştı bile.

Gölgeler bileğimi sardı ve beni yana savurdu, şimdi karşımda bir kapı vardı. Çok tanıdık bir kapı. Aynı ince, pizza dilimi gibi basamakları olan bir merdivene doğru iterek ilerledim. Avucumu

duvara dayayarak, olabildiğince yavaş ve güvenli bir şekilde aşağı doğru indim. Tek bir yanlış adım beni acı verici bir düşüşe sürükleyebilirdi. Sonsuz koridora açılan basamağa ulaşmam biraz zaman aldı, ama başardım.

Küçük odaya girdiğimde, gözüme ilk çarpan şey yerdeki kabuk oldu. Sanki bir gıda kurutma makinesine konulmuş gibi suyu çekilmişti.

Üşüdüm ve bakışlarımı hızla kaçırdım, kapıdan en uzak duvardaki kilerlere doğru yavaşça ilerledim. Hızlıca su şişeleri buldum ve içtim, sonra yeni bir tane aldım, kolumun altına sıkıştırdım ve yiyeceklerin bulunduğu bir sonraki bölüme bakmak için kileri kapattım. Yeni bir şey yoktu. Kurutulmuş et ve tuzlu kraker paketini kaptım, odadaki cesedi düşünmemeye çalışarak ağızma tıka basa doldurdum.

Duvarın kenarına yapışmış, titreşen siyah sise bakarak, "Beni yargılama," diye mırıldandım.

Ne kadar aç olduğumu fark etmemiştim. Paketin tamamını bitirdim ve çöpü elimde tuttum. Koyacak yer yoktu, bu yüzden kilerdeki yüzeye düzgün bir yığın halinde koydum ve kilerimi kapattım, daha sonra ona çöpleri nereye attığını sormayı planlıyordum.

Onunla birlikte kalacağımı, sanki bir ilişkimiz varmış gibi düşünmüştüm. Alaycı bir şekilde güldüm ve suyu sertçe kilerdeki yere geri bıraktım.

Novareth'ten sonra yaşamıyordum; bunu açıkça belirtmişti.

Temizlenmiş, karnımı doyurmuş ve tereddütlü bir şekilde, Corvus'u uyandırmak için geri dönmek üzere odadan çıktım. Birkaç adım attığım anda, alçak bir hıçkırık yankılandı. Döndüm ama ses birden fazla yerden geliyormuş gibiydi. Buranın lanet olası akustiği, gürültüyü bastıracak hiçbir şey olmadığı için her şeyden yansıyor. O ürpertici çığlık tekrar geldi ve sola doğru gözlerimi kısarak baktım. Duvarın içinden geliyor olmalıydı. Yavaşça yaklaştım.

Gölgeler bir geçidi mi gizlemeye çalışıyordu? Yaklaşarak elimi uzattım ve elim birikmiş gölgelerin içine girdi. Köşeyi kesen delikten geçtim ve diğer tarafa, meşalelerin yolu aydınlattığı başka bir salona çıktım. Döndüm ve geçtiğim yüzeye baktım. Meşale ışığının titremesiyle neredeyse bir illüzyon gibi görünüyordu.

Mırıltılara doğru ilerlerken, havayı saran ağır pas kokusunun arasında boş hücrelerin yanından geçtim. Bir hareket dikkatimi çekti ve ellerim parmaklıkların arasından uzanmış bir şekilde hücreye doğru koştum. Yaklaştıkça, adamın demir parmaklıklara yaslanmış, kolunu parmaklıkların arasından geçirmiş olduğunu gördüm. Dikkatini bana yöneltti, gözleri faltaşı gibi açılmıştı.

"Bizi dışarı çıkarın," diye hırladı, dişlerini göstererek— *bir Novian* . Sözüleri üzerine daha fazla insan parmaklıklara yığıldı, ellerini parmaklıkların arasından geçirip içeri girmeye çalıştılar. İçeride insanlar da vardı. Küçük alana en az on beş kişi tıktık tıktık, sanki hasta bir çiftlikmiş gibi.

Karşı taraftaki hücrede, paslanmış parmaklıkların ardında daha küçük bir grup tutuluyordu.

En kalabalık olan ve bana en yakın hücrenin kapısına gittim. Kapıyı kapalı tutan ağır mandalı çekştirerek kaldırmaya çalıştım.

"Çabuk ol," diye tısladı Novian'ın yanındaki insan adam.

"Deniyorum," diye tersledim, sinirli bir şekilde yana doğru eğilip dizlerimi büktüm. Omuzumu mandalın altına dayayarak kendimi hazırladım ve bacak kaslarımı kullanarak ittim.

Hücrenin içinden tiz bir çığlık yankılandı ve sonunda kapı güm diye açıldı. Hemen itismeye başladılar ve kapının menteşesi kulaklarımı tırmalayan bir gıcırta çıkardı. O kadar hızlı bir kargaşa içinde dışarı fırladılar ki, etrafımı sarıp yüzüme yaklaştılar.

"Bize çıkış yolunu gösterin," diye hırladı, elinde sivri bir kaya parçası tutarak. Ellerimi kaldırıp geri çekildim.

"Ne yaptınız?" Corvus'un ipeksi sesi kulaklarımı okşadı. Tüm Novianlar ve insanlar topluca geri çekilerek irkildiler.

"Bizi serbest bırak, Gölgelelerin Efendisi," diye hırladı Novian, eliyle taşı sıkarak.

Corvus ona bakmadı bile ve ben de onu endişeyle bana doğru yaklaşırken izlediğim için bunu gördüm. Gözlerimi ondan ayırmamak için boynumu uzattım. Etrafında gölgeler hızla dönüyordu ve kanatları sinirle seğiriyordu.

"Bu da ne?" diye hırıltılı bir sesle sordum, parmağımı kalabalığa doğru uzatarak.

Corvus başını yana eğdi. Kötü ve korkutucu görünüyordu, tıpkı ölüm gibi.

"Yemekler," diye kısa ve öz bir şekilde yanıtladı.

Ağzım açık kaldı ve neden bu kadar şok olduğumu bilmiyordum. Mahkumun bağırışları ve hıçkırıkları beni bu felç halinden kurtardı. "Onları bırakın."

"Hayır." Başka hiçbir şey söylemedi.

"Seni öldüreceğim—"

Corvus elini kaldırdı ve gölgeler Novian'ı sardı, vızıldayarak onu örtünün içine gizledi. Örtü geri çekildiğinde geride bir kabuk bıraktı. Diğer gözlemcilerden çığlıklar yükseldi.

"Corvus," diye çıktım, sanki deliriyordum. İnsanlar burada acı çekerken ben onunla birlikte olmanın tadını çıkardığım için suçluluk duygusu içimde kıvranıyordu.

"Evet, küçük ölümlüm?" diye homurdandı, sesi ipeksi ve tehlikeliydi. Etraftakiler arasında bir fısıltı dalgası yayıldı. Konuşmalardan parçalar kulağıma ulaştı.

Kadınlardan biri gruptan ayrıldı.

"Kendimi sana sunacağım, Gölgelelerin Efendisi." Yüzünde kararlılık ifadesi vardı.

"Ne yapıyorsun?" diye tısladım, başımı sallayarak.

Bana kaşını kaldırarak baktı ve arkasını döndü. "Tanrım, ben bu kadından çok daha iyi bir seçeneğim."

Yüzünün üzerindeki gölgeler yüzünden gözlerinin rengini göremiyordum. "Seni memnun edeceğim," diye mırıldandı, sesi baştan çıkarıcı bir tona bürünmüştü.

Nefesim kesildi, gözlerim faltaşı gibi açıldı, ama daha kötüsü boğazımda biriken kıskançlıktı. Bir adım daha ileri attı ve gölgeler üzerine çöktü. Birkaç saniye içinde oldu, sonra gölgeler kalktı ve geride parçalanmaya başlayan bir kabuk bıraktı. Onu *kızdırmıştı*.

Bana bir an bile kıskançlık duyma fırsatı vermemişti. Yerdeki toza bakıp duran insanları inceledim. Adamlardan biri öfkeyle titriyordu ve gözleri bana dikildi.

"Yapma—" Bana doğru atıldı. Geri çekildim, önce bir kişi daha, sonra bir kişi daha bana doğru yaklaştı. Meşalelerin alevleri karanlığın kırıbaşıyla titriyordu ve gölgelerin arasından çığlıklar yükseldi. Aniden

sustular ve gölgeler dağıldı, beni bazıları diğerlerinden daha fazla parçalanmış ceset yığınlarına bakakalmış halde bıraktılar.

Corvus titredi ve kanatlarını açtı. Zevkle inledi.

"İstediğin her şeyi sana getireceğim, küçük ölümlü, beni doyurdular."

Ağzım kapandı ve açıldı.

"Neden?" diye hırıltılı bir sesle sordum.

"Hiç kimse benimkini tehdit edemez. Ölümü hak ettiler."

Odanın bir ucundan diğer ucuna homurdanarak ileri geri YÜRÜDÜ . Ona bakmamak için çok uğraştım, bakışlarımı yatak odasındaki terasa diktim. Teras şeffaf bir kapıyla kapatılmıştı, ama üzerindeki tenteyi destekleyen sütunları görebiliyordum. Bana *bir şeyler* hissettiriyordu ve bunun yanlış olduğunu biliyordum, ama yine de ona dokunmak, onunla sevişmek, onunla birlikte olmak istiyordum—bu suçluluk duygusuyla başa çıkamıyordum.

"Konuş," diye tısladı.

Dudaklarımı daha da sıkı bir çizgi haline getirdim ve kollarımı kavuşturdum. Son zamanlarda ona sessiz muamele uyguluyordum ve giderek daha dengesizleşiyordu.

Yatağının kenarında otururken odadaki eşyaları incelemiştim. Yatak odasının kenarındaki büyük sandığın üzerindeki karmaşık oyma desenler, yatağın çerçevesindeki desenlere benziyordu. Sandıktan siyah keten bir gömlek ve aynı renkte bir pantolon çıkarmıştı.

"Yeter." Bu kelime sersemlemiş düşüncelerimi paramparça etti ve aniden enseme kavrayıp beni terasa doğru sürükledi. Gölgeler cam

çift kapıları hızla açtı ve beni korkuluğun üzerine eğdi. Derin uçuruma bakarken nefesim kesildi. Çıkıntılı kısımlara çarpmıştım ve eğer onlara saplanmamayı başarabilirsem, alttaki taşlar işi bitirecekti.

Parmak uçlarım ve ayak parmaklarım anında karıncalanmaya başladı. Öfke ve hayal kırıklığı yüzeye çıktı.

"Yap şunu," diye mırıldandım. Kasıldı, dişlerini gıcırdattığı duyuldu. "Çabuk yap şunu."

Göğsündeki titreşim bir kademe daha artarken ondan bir sessizlik geldi. Derin bir nefes verdim. Novareth için hayatta kalmam gerekiyordu, bu yüzden bu bir gösterişi. "Yapamazsın, bırak beni gideyim."

"Yapmam," diye homurdandı sertçe, ama tutuşunu gevşetmedi. Saçlarım yanaklarımın etrafında savruldu. Arkamda bir hareket oldu, saç tutamları bacaklarımı araladı ve eteğimi kenara çekti. Her şey o kadar hızlı oldu ki konuşamadım.

Kanalıma doğru kaydı. Penisinin dokulu yüzeyi içeri doğru itildi, iç duvarlarıma sürtündü.

Damarlarımda dolaşan adrenalin sayesinde hiçbir direnç hissetmedim.

Nefesim kesildi, ellerim karnıma batan taş korkuluğun kenarına yapıştı. Kalçalarını sert, cezalandırıcı darbelerle pompaladı, soğuk, insanlık dışı teninin şapırtısı uyluklarıma *çarptı*. Bir sonraki hamlesi beni öne doğru itti ve boğazımdan bir inilti kopardı.

İçimde müthiş bir zevk kıvılcımı çakıyordu. En azından beni öldürmeden önce, iyi bir seks deneyimi yaşama şansım olmuştu.

Her hamlede, onun kavrayışı kalçalarıma geçene ve onları daha yukarı kaldırırsa kadar ona karşı koydum. Penisini açılı bir şekilde içeri girdi ve derinlerdeki hassas bir noktaya dokundu. Sinir uçlarımda bir orgazm dalgası yayıldı, işitme duyum bulanıklaştı. Hızını azaltmadı ve bir boşalma daha kanalımda zonkladı.

Çılgılığım aşağıdaki vadide yankılandı. Zevkimin sesi onu daha da kıskırttı ve derin, boğuk ve çıldırtıcı bir inilti çıkardı.

Kaç orgazm geçirdiğimi tam olarak bilmiyordum ama beynim uzaktaki hareketleri algılıyordu. Corvus nazik hareketlerle içime doğru süzölmeye devam etti; boşalmadan hemen önce hissettiğim

gibi tabanının zonkladığını her hissettiğimde durdu, sanki anın tadını çıkarıyormuş gibi süzölmeyi yavaşlattı.

Diğer günlerden farklı olarak, gökyüzü değışmeye başlamıştı ve fazla zamanım kalmadığını biliyordum.

"Orada ne var?" diye nefes nefese sordum, uzaktaki ışık kümesine doğru güçsüzce işaret ederek.

Atmosferin sütlü pusunun arasından ufukta ışık parıldıyordu. Sanki daha da yoğunlaşmıştı.

"Seni alacağım." Avucunu eteğimin üzerinden kaydırđı. "Seninle işim bittikten sonra." Hızını artırdı ve beni başka bir orgazma doğru kovaladı.

KANATLARINI BİR ÇIRPIŞIYLA, rüzgarın etkisiyle saçlarım başımın etrafında çılgınca savruldu. Yumuşak bir süzölüşle alçaldı ve uçuşu hızlı bir yürüyüşe dönüştü. Kollarının arasında zıplayıp duruyordum. Bana her dokunuşunda ne kadar dikkatli davrandığının açık bir göstergesiydi ki, tenimi çizmiyordu.

Beni ayağa kaldırdı, dizlerim titredi ama yere düşmeden önce beni yakaladı.

"Dikkatli ol," diye emretti. Kollarımın etrafına dolanmış uzantılar, ayaklarımda hissi geri kazanmaya çalışırken beni dik tutuyordu.

"Bunu bilerek yapmadım," diye homurdandım ve karıncalanmayı gidermek için bileğimi çevirdim.

İndiğimiz açıklıkta kahkahalar yankılanıyordu, sonra iki Novianlı çocuk bodur bir çalının arasından fırladı. Hemen yavaşladılar, gözleri dehşetle açılmıştı.

"Gölgelerin Efendisi," dedi arkadaki daha uzun boylu olan. Kısa boylu çocuğun pantolonunun ön kısmında nemli bir leke oluştu.

Corvus'a dikkatlice baktım. Orada olduklarının farkında olduğundan şüphem yoktu, ama onlara bakmıyordu; sola doğru

eğikti, göz kapakları kısılmıştı ve etrafında gölgeler dolaşıyordu. Çok uhrevi bir varlıktı.

Çok korkutucu, çok şiddetli... çok yalnız.

Eğer beni gören her şey korkudan kaçsa veya bana saldırırsa, bu beni de huysuzlaştırırdı.

"Koşun, sizi görmeden önce!" diye çocuklara dramatik bir şekilde fısıldadım. Nefes nefese birbirlerine göz ucuyla baktılar ve koşmaya başladılar.

Ona doğru döndüm, yüzünün keskin hatlarını inceledim. Bundan rahatsız olmuş gibi görünmüyordu, hatta olayı idrak etmiş bile değildi ama onu bu kadar yalnız, bu kadar reddedilmiş görmek içimi acıttı. Dudaklarımı büzdüm ve önüne geçtim.

"Yeterince gördüm, geri dönelim," dedim.

"Hayır." Ani reddiyle birlikte öne doğru adımladı. Adımının ortasında, birdenbire gözden kayboldu. Midem alt üst oldu ve onu bir şekilde yakalayabilecekmişim gibi atıldım.

"Corvus?" diye bağırdım, kendimi öne doğru atarak. Hızım dengemi sağlamama izin vermedi ve yüzüm büyük, tüylü bir şeye çarptı. "Ah!"

Yanağımı tuttum ve birdenbire görünür oldu. Onun lanet olası kanadıymış.

İleri atıldı ve çenemi avuçladı. Tek gözümle ona baktım.

"Dikkatli olmalısın." Onun hırıltısı mideme kadar ulaştı ve içimde bir ürpertiye neden oldu.

"Eh, ortadan kayboldun," diye tersledim, onun benimle ilgilendiğini görmekten duyduğum memnuniyeti gizlemeye çalışarak. "Önceden haber verseydin iyi olurdu."

"Neden bir kafa istiyorsunuz? Eğer bu bir zorunluluksa, temin ederim—"

"Hayır!" diye nefes nefese kaldım, katliama başlamadan önce kanadını sıkıca kavradım. "Bu bir deyim."

Başını yana eğmiş bir şekilde bana bakmaya devam etti.

Yakınlardan yüksek ve gürültülü bir korna sesi yankılandı ve ben hızla o yöne doğru döndüm.

"Bu ne?" Kasırga uyarısına benziyordu ama daha derin bir titreşimi vardı.

"Köylüler Novareth için kornaları test ediyorlar."

Sese doğru yürüdüm, sık yaprakların arasından ilerledim. Yapraklar ayaklarımın altında çıtırdadı ve bir sarmaşığa takılmaktan kaçındım.

Birkaç metre daha yürüdükten sonra, ağaçların arasındaki boşlukta durdum ve oradan oraya gidip gelen insanlara baktım. Bir çeşit istasyon kurulmuştu ve bazılarının yüzeylere çeşitli eşyalar yerleştirdiği görülüyordu.

Bu, memleketimizdeki "bit pazarı" gibiydi.

"Neden sirenler çalıyor?"

"Bu günün yaydığı enerji yeniden doğuş, güç ve bereket enerjisidir, ancak bu enerjiyi yönlendirmek için Novianların bunun başladığını bilmeleri gerekir. Sinyalin amacı da budur."

"Yani, Novareth için belirli bir gün veya saat yok mu?" Bu söz üzerine kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu çünkü bunca zamandır oraya doğru ilerlediğimizi, belirli bir saatte varacağımızı sanıyordum, aniden olabilecek bir şey olmadığını düşünüyordum.

"Gün her otuz yılda bir değişir." Kanatlarını sırtına doğru kıvrıdı. "Kendimi büyüleyeceğim; yoksa karıncalar gibi kaçışır." Son sözüyle birlikte ortadan kayboldu.

"Bunu sık sık yapar mısınız?"

"Şurada burada." Mırıltı kulağıma çok yakındı ve vücudumda bir ürpertiye neden oldu. Ağaç hattındaki aralıktan dışarı çıktım ve kimse dönüp bakmadı. Tepkisizlik karşısında omuzlarım gevşedi. Novianlar istasyonlarını kurmaya devam ederken, gözlerim bir insana takıldı. İşte bu yüzden varlığım dikkat çekici değildi; burada insanlar da yaşıyordu.

Samanla kaplı, iki yöne ayrılan ve her iki tarafında masaların kurulduğu patikadan aşağı doğru yürüdüm.

Gözetlendiğime dair o tanıdık his omuzlarımın üzerine çöktü. Varlığına alışmıştım; alarma neden olacak bir başka unsurdu bu.

"Sizin insanların neyle beslendiğinizin cazibesini asla anlayamadım," diye mırıldandı ve bu sözler beni ürpertti. Yanından geçerken tezgahlardan birinin üzerindeki yükseltilmiş tabaklarda düzenli bir şekilde dizilmiş et dilimlerine baktım. Daha önce buradaki insanlar hakkında söylediği sözler hafızamda yankılandı.

Sayırsız kez uzaktan gözlem yapmış mıydı?

"Meyve, meyvenizi alın!" diye seslendi çaprazımda duran istasyondan bir Novian kadını. Tezgahın yüzeyi birbirinden farklı, tuhaf görünümlü meyvelerle doluydu. İnsan dünyamda gördüklerime hiç benzemeyen bir şey vardı, ama bir tanesi muz gibi görünüyordu, ancak ejder meyvesi gibi yüzeyinde çıkıntılar vardı. Birkaç tezgahı daha geçtikten sonra, bakışlarım bir pasta tabağına takıldı ve önünde tereddüt ettim.

İnce yapılı bir insan kadın, beline kadar uzanan saçlı bir Novian erkeğın yanında duruyordu. Tatlıları inceledim. Her şey alıştığıımdan farklıydı ve insan gözlerim için garip olan çeşitli renklerdeydi.

"Hepsi bu sabah taze pişirildi," diye cıvıladı, parlak mavi gözleri bana dikildi. Hamile karnını okşadı. Erkek onun üzerinde duruyordu ve şöyle bir bakışta inanılmaz derecede koruyucu olduğunu görebiliyordum. Her an saldırmaya hazır gibiydi.

"Hayır, teşekkür ederim," diye yanıtladım. O sadece gülümsedi ve dikkatini tezgahının önünde duran Novianlara çevirdi.

Kalabalık giderek artıyordu ve farklı özellikleri görmek güzeldi. Daha büyük bir bina birkaç tezgahın ötesine uzanıyordu ve insanlar binanın önünde çeşitli derecelerde çıplak bir şekilde oturuyorlardı.

"Sevgili insan, içeri gir, sana karşılığını fazlasıyla vereceğiz," diye mırıldandı Novianlı bir erkek, tuğla duvara yaslanmış halde. "Zevk Yuvası sana hizmet etmek için burada." Sırtışında fazladan dişler görünüyordu.

"Teşekkürler, hayır," diye mırıldandım ama bana doğru uzandı. Tepki vermeye vaktim olmadı, tüm varlığım dondu ve bunun iyi olmayacağını *bilerek* gözlerimi kocaman açtım.

Eli beni yakalamaya ramak kala durdu. İçimden bir ah çektim ve dilimi şıklattım.

"Dokunma," diye tısladı Corvus, yanımda belirerek. Her şey kaosa dönüştü; çığlıklar ve bağırışlar havayı yırttı, ardından da koşuşturmanın gürültülü sesi geldi.

"Gölgelerin Efendisi," diye fısıldadı dehşet içinde. Yüzü acıdan buruşurken, çaresizce çekiştirdi. Kendimi Corvus'un kollarına attım, tüm ağırlığımı arkasına verdim. Karnım koluna değdi ve beni yakalamasaydı yere yığılırdım. İstedığı etkiyi yarattı, seks işçisini

bıraktı, ama bileği ezilmişti ve kolunu göğsüne bastırarak kaçtı—tıpkı pazar yerindeki her canlı gibi.

Eksik olan tek şey yuvarlanan dikenli otlar ve film müziği klibiydi.

"Bir alanı nasıl temizleyeceğini biliyorsun," diye mırıldandım.

Bana hiçbir yorum yapmadı ya da tepki vermedi ve kanatlarını arkasında açarak, ağır bir *hışırtyla* yakındaki bir standı yana devirdi. Beni kollarında daha yukarı kaldırdı, kalçam kolunun kıvrımına yerleşti. Dengemi sağlamak için kavisli koç boynuzunun üst kısmını kavradım.

Tepki vermedi, ben de bundan faydalanıp pürüzlü, çukur yüzeyini yokladım. Geniş adımlarını yavaşlattı, hamur işi tezgahının yanında tereddüt etti ve gözüme kestirdiğim hamur işini aldı.

"Ne yapıyorsun?" diye tısladım.

"Bunu sen istedin." Elinde tuttuğu şeyi, pençelerinin uçları yukarı doğru kıvrılmış halde, avucunun içine düz bir şekilde yerleştirdi. Avucunda duran ve son derece masum görünen bu şekerleme, canavarca eliyle tam zıt bir görüntü sergiliyordu.

Onu dikkatlice aldım ve o da beklentiyle bana baktı.

Belki de midem Novian yemeklerini kaldıramayabilir diye düşündüm.

Ama kaybedecek bir şeyim yoktu, bu yüzden ısırdım. Lezzetler dilimde patladı. Sanki bir kek ve bir *churro'nun* çocuğu gibiydi, ama dokusu mükemmeldi, süngerimsi ve bir şekilde de çıtır çıtırdı.

"Çok lezzetli," diye mırıldandım, bir lokma daha alırken.

Ağzımı büyük bir dikkatle izledi. Öyle ki, engebeli arazide nasıl tökezlemediğine şaşırdım. Dilimi dudağımın üzerinden geçirdim ve o nefes verdi. Son lokmayı ağzına doğru uzattım.

"Yemek yemiyorum."

Evet, ruhlarla besleniyordu. Midem sinirden alt üst oldu. Birkaç uzun adım daha attıktan sonra, merak ettiğim şeyi sorma cesaretini topladım.

"Kaç fedakarlıkta bulundunuz?"

"Bilmiyorum." Göz kapakları inceldi, uzaklara bakıyordu.

"Sayamayacağım kadar çok."

Midemdeki o bulantı daha da şiddetlendi. Sinir değildi, kıskançlıktı.

“Ah,” dedim nefesimi verirken.

Kanatlarını ırttı ve son hamur parçası parmaklarımın arasından kayıp gitti. Ona daha da yaklaştım, canımı dişime takarak boynuzuna tutundum. Havaya yükselirken beni hafifçe itti ve sanki bir çocukmuşum gibi beni kucağına aldı.

Rüzgara karşı gözlerimi kısıarak baktım. Novareth yaklaşıyordu ve benim sonum için bir zaman çizelgem olmayacaktı. Bunun daha kötü olup olmadığından emin değildim.

Ölmeden önce, yardım edebilecek birileri kalmış mı diye hücrelerine giderdim; kaderin bana biçtiğı düzene karşı küçük bir isyanımdı bu.

Tekrar uykuya dalmasını beklemem gerekiyordu.

Bir süredir UÇUYORDU ki, bir yansıma ışığı yakaladı ve ben de birkaç metre ilerideki noktaya gözlerimi kısarak baktım. Israrla orayı işaret ettim.

“Bu ne?” İnsan şeklindeki figürler, kanatlı dev bir heykelin etrafını sarmıştı. “Bu insanlar siyah cübbeler mi giymiş?”

Corvus cevap vermedi.

Dirseğimi hızla geriye çektim ve o da hırlayarak kulağımı ısırdı.

“Acıdı,” diye tısladım. “Pekala, eğer beni götürmezsen, dikkatin dağılmışken ya da seni uyandıramayacağım o derin uykularından birindeyken giderim.”

Aşağı inerken hırladı ve açısını değiştirdi, yere sert bir şekilde çarptı. Taş heykel *oydu* .

İnişinin sesiyle çevredeki insanlar döndüler. Açıklığın her yerinden şaşkınlık sesleri yankılandı ve sanki onları ayakta tutan bir ip kopmuş gibi dizlerinin üzerine çöktüler. Otuz kişiye yakın insan olmalıydı.

“Efendim,” diye inledi kadın ve başını eğdi. “Varoluşunuzla bizi kutsayın.”

Etrafımızda, bir filminden alınmış ürkütücü bir tarikat sahnesi gibi, benzer ifadeler yankılanıyordu. Bana hiçbir şey söylemedi.

Heykelin kaidesinde ekmeklerden, pastalara... hatta ölü bedenlere kadar çeşitli hediyeler vardı.

"Onlar kim?"

"İbadet edenler."

İlk konuşan Novian kadın nefes nefese ayağa fırladı, gözleri bana dikilmişti.

"Bir tanrıyı sorgulamaya nasıl cüret edersin?" diye tısladı bana. Gözlerinde öfke parladı ve keskin dişlerini gösterdi.

Gölgeler hızla ortaya çıktı, ona doğru yaklaştı ve geride bir kabuk bıraktı.

Kalabalığın farklı noktalarından birkaç dağınık ses, "O kurban edildi," diye duyurdu.

"Beni de al, Gölgelerin Efendisi," diye haykırdı yumuşak, kadınsı bir ses, sendeleyerek öne doğru geldi ve toynaklarının dibine yere yığıldı. Elbisesini üzerinden attı, çıplak kaldı. "Ben seninim!"

"Bu iş çok tuhaf bir hal aldı," diye mırıldandım. "Gidebilir miyiz?" Son anlarımı insanların ona hayranlıkla bakmasını izleyerek geçirmek istemiyordum.

Corvus kanatlarını açtı, yaprakların arasında yere serilmiş insanların inlemelerini ve yalvarışlarını umursamadı.

Kimileri ondan bir şeyler istiyordu, kimileri haklı olarak ondan korkuyordu ve ben... ben ona karşı bir çekim duyuyordum.

İnleyerek gözlerimi kapattım. Öleceğime göre, bunun için kendimi üzmenin bir anlamı yoktu diye düşündüm.

Bizi yatak odasının terasına çıkarması uzun sürmedi, aynı yere beni becermişti. İndiğinde beni yere bıraktı ve ben de dengemi sağlamak için korkuluğa tutundum. "Hapishanende kaç kişi hapsolmuş?"

"Hapishane," diye kıkırdadı, "evimi saldıran ruhlardı bunlar, uzun bir cezayı hak ediyorlardı. Ve." Kanatlarını açtı. "İnsan ruhları çok daha lezzetli," diye mırıldandı. "Bir insandan aldığım enerji için beş Novian gerekirdi." Cümlesinin son kısmı yavaş yavaş kesildi ve bir kolunu uzattı, avucu girişi çerçeveleyen sütuna yaslandı. Corvus

başını salladı ve ağır bir şekilde yan tarafına yaslandı. Ani bir hareketle yere yığıldı.

"Corvus?" diye bağırdım ona doğru koşarken. Kafası sütuna çarptı ve göz kapakları düştü. "Kahretsin." Kolunu kavrayıp kaldırmaya çalıştım ama Tanrım, çok ağırdı.

"Uyan artık, Corvus." Kolundan çekiştirdim ve o ölü ağırlığı kaldırmayı başardım. "Çok ağırsın," diye nefes nefese kaldım.

Başını sütuna yaslayarak inledi. "Hadi, gölgelerinizi bana yardım etmeleri için çağırın." Ona yapışmış titreşen buluttan uzantılar çıktı ve beline dolanarak çabama yardımcı oldu. "Sadece birkaç adım," diye homurdandım, gölgeler onu yatağa yatırana kadar güç uygulayarak çektim.

Corvus, ince gözleriyle bana baktıktan sonra gözleri tamamen kapandı. Vücudu kaskatı kesildi ve yüzünde acı ifadesi belirdi.

Yanına oturup içimi çektim. Uzun bir gündü, bu yüzden tekrar hücrelere inmeden önce biraz dinlenmeliydim. Yanına iyice sokuldum...

Vajinamdan geçen BİR ZONKLAMA beni uykudan uyandırdı. Uykulu gözlerle gözlerimi açtım ve Corvus'un başının bacaklarımın arasında olduğunu gördüm. Saçlarının uçları uyluklarımın iç kısmını gıdıkladı.

Uzun, pürüzlü dilini vajinama soktu ve ben inleyerek dudaklarım aralandı, nefesim kesildi.

"Vücudun çok iyi tepki veriyor, Küçük Ölümlü," diye mırıldandı ve dilini vajinamın içine soktu. Keskin dişlerinin ön kısmı cinsel organıma bastırdı. Tehlikeli silahın hassas etime bu kadar yakın olması arzularımı dizginlemeliydi, ama tam tersi oldu.

Boynuzlarını sıkıca kavradım, o kaba diliyle içime saplanıp beni yalayıp yutarken canımı dişime takarak tutundum.

"Corvus," diye inledim ve hareketleri daha da ısrarcı hale geldi. Bacaklarım titremeye başladı ve midemde öyle yakıcı bir sıcaklık

yayıldı ki, dayanamaz oldum.

Ağzımdan çığlıklar ve anlamsız mırıltılar döküldü.

Cinsel organım o kadar hassaslaştı ki geri çekilmeye çalıştım ama o geri çekilmeme izin vermedi. Boynuzlarını demir parmaklık gibi kavradım, onları bir basamak gibi kullanarak ağzına doğru yukarı doğru süründüm.

Sırtüstü uzandım, uzuvlarımdan güç çekilip eriyene kadar sıvımsı bir hale geldim. Nefes nefese, dokulu tavana bakarak, sallanmanın verdiği rahatlamamanın tadını çıkardım.

Corvus, vajinamın kıvrımlarına doğru inledi ve hassasiyetime rağmen diliyle beni yalamaya devam etti.

" *Evettt* ," diye tısladı. "Bana o nefis tadından daha fazlasını ver."

Karın kaslarım karşılık olarak kasıldı ve ihtiyaçtan zonkladım. Dili tekrar kanalımın içine kaydı, derin ve uzun yalamalarla ilerledi. Dikkatli bir şekilde okşaması başka bir boşalmayı tetikledi. Üzerinde yattığım kumaşı buruşturdum, bedenim dilinin emriyle geriliyordu.

Aşırı uyarılmadan bacaklarım seğiriyordu, nefes nefese başımı bir o yana bir bu yana salladım.

"Karga."

Cinsel organıma sürtünerek mırıldandı ve son bir yalamayla kollarının üzerine kalktı. Kollarının belirgin kıvrımları şişmişti ve vücudundaki bu çarpıcı farklılıkların tadını çıkardım. Kolunun büküldüğü yerde kemik daha büyük ve daha geniş bir hareket aralığına sahip gibi görünüyordu, bu da ona vücudumun üzerinde sürünme çevikliğini veriyordu.

Kediye özgü bir zarafetle hareket etti ve sonunda üzerime doğru eğildi.

Çenemi göğsüme yasladım, göğüslerimin üzerine gelene kadar onu yakından izledim. Yumuşak bir şekilde aşağı indi, kanatları dışarı doğru titredi ve dilini çıkarıp meme ucumu okşadı. Duyusal yoğunluğun etkisiyle irkildim ve nefesim kesildi.

Derin, yankılanan mırıltısı tenimi gıdıkladı ve yavaşça yukarı doğru ilerleyerek bacaklarımı araladı ve içime kadar girdi.

Dudaklarım düzensiz bir nefes verişle aralandı. Kalçalarım iyice yapışana, olabildiğince derine oturana kadar bana daha sertçe

bastırdı. Tanrım, bu konuda çok iyiydi. Birden fazla kurban verdiğini söylemişti...

"Son kurbanlarını böyle mi uyandırdın?" dedim sesim kısık bir şekilde. Cinsel organım onu kavradı ve ona daha sert sürtünmek için istemsizce kasıldım. Çok acı verici bir şekilde inledim.

"Böyle mi?" Başını yana eğdi. Ellerin üzerine kalktı, başını yana eğerek bana baktı ve ben de onun simsiyah bakışlarından kurtulmak için çenemi yukarı kaldırmak zorunda kaldım. Kalçalarını hareket ettirerek içindeki ateşi alevlendirdi. "Siktir git?"

"Evet," diye inledim, "onlarla birlikte oldun mu?"

Ağzından bir ses çıktı, taşların birbirine sürtünmesi gibiydi, pürüzlü, aşındırıcı ve gürültülü. Acaba gülüyor muydu?

Gözlerim yarı kapalı bir şekilde ona baktım. Ağzının kenarları insanüstü bir şekilde açılmıştı -korkutucu bir şekilde- ve çok sayıda keskin diş görünüyordu. Beyaz, parıldayan yüzeyler beni paramparça edebilirdi; silahların hassas bölgelerime bu kadar yakın olması beni tahrik etmemeliydi.

"Kıskançlık. İnsanlığın en büyük yanılgısı." Çok memnun görünüyordu.

Kalçalarını hareket ettirerek, penisinin daha kalın olan tabanını içime soktu ve benim cevabımı kesti. Nefesim kesildi, kalçalarım ona doğru kıvrıldı.

"Sorumu cevapla." Avuçlarımı pürüzsüz göğsünün sert yüzeyine bastırdım. Meme uçları yoktu ama vücudu ince, soğuk kaslarla şekillenmişti.

"Hiçbiriyle cinsel ilişkiye girmedim. Bir insan beni baştan çıkarmaya çalıştı ama başaramadı. Hepsi de ölene kadar sızlanıp ağladılar."

Bunu söylemesi nedense beni mutlu etti ve o an geri dönüşün olmadığını anladım. Beynimi değiştirmişti, çünkü neden bu kadar mutluydum ki, üstelik bunu bana zorla yaptırmıştı?

Kalçalarının hareketi hızlandı ve daha önce gördüğü çıplak kız aklına geldi.

"Peki ya sana tapanlar?" Hareket etmeyi bıraktı ve o korkunç gülümsemesiyle dişlerini gösterdi. Kaşlarımı çattım ve uzanıp koç boynuzunu kavradım. "Söyle bana."

Dudaklarından kaba bir kıkırdama daha döküldü.

"Bana zevk vermeyi teklif ettiler. Kabul ettim," dedi Corvus. "Beni memnun ettikten sonra bir sevgilinin yaşamasına asla izin vermedim. Kendinizi şanslı sayın."

Demek ki birlikte olduğu herkesi öldürmüştü. Asıl odaklanmam gereken bu olmalıydı, ama içimdeki hasta kıskançlık buna izin vermedi. Bana sürtündü, bu da kanalımın onun etrafında titremesine ve içimden derin bir inilti koparmasına neden oldu.

"Ama sen... Seni sonsuza dek yiyebilir ve seninle sevişebilirim," diye fısıldadı kulağıma.

Omuzlarındaki tüyleri topladım.

"Bizi ters çevir," diye emrettim. Omuzları gerildi ve kalçalarımın kavrayarak beni yukarı kaldırdı, aynı zamanda da penisinin üzerinde saplı kalmamı sağladı. Omuzuna tutunmak için acele ettim. Yumuşak bir şekilde sırt üstü uzandı, beni de üzerinde oturttu. Açı değişikliği içimde bir ürpertiye neden oldu ve vajinam penisini kavradı.

Ağzı öfkeli bir ifade aldı.

"Seni memnun etmek için bunu mu yaparlardı?" diye mırıldandım, kalçalarımı kıvrarak ve penisinin her santimini içime çekerek. Keskin bir nefes verdi. Öne eğildim, ellerimi penisinin üzerindeki tüy tutamına koydum ve kalçalarımı yuvarladım.

Gözlerimi yüzündeki gevşemiş ifadeden ayıramıyordum. Bu, içimde onu paramparça etme isteği uyandıran şiddetli bir dürtüye neden oldu. Kaybolmuştum ve bu onun suçuydu çünkü umrumda bile değildi.

Bu konuda çok az deneyimim olduğu için, vibratörümle bile buna benzer bir zevk hissetmemiştim. İnemelerim duvarlarda yankılanıp durdu, şehvetimi acı verici boyutlara taşıdı.

Pençesi, kolyemden sallanan haçın altına kıvrılmıştı.

"Bu sembolü daha önce görmüştüm."

"Bir haç."

Gözü kocaman açılmıştı. Pençesi gözüne yapıştı ve ben nefesimi tutarak, parmağını koparmasını engellemek için ikinci parmağını kavradım.

"Hayır," diye fısıldadım. "Teyzem bana verdi. Yemin ederim, ona bir şey yaparsanız, ruhumu almadan önce kendimi öldürürüm."

Tıslayarak beni sırt üstü yere devirdi.

"Benden başkasına tapmayacaksın," diye hırladı, beni kaldırıp kalçalarımı daha yukarı itti. Pençeleri içime saplandı. İğne uçlarından kan fışkırırken nefesim kesildi. Gözlerinde delilik ve kontrolsüzlük yansıyordu. Yatağı sallayarak bana sertçe vurdu ve kanayan uyluklarımı bırakmadan benimle sevişmeye devam etti.

Haçım bozulmadan kaldı, zincirin hareketi her çiftleşmesinde tenimi gıdıkladı.

YAKLAŞAN ÖLÜMÜM KAÇINILMAZDI, AMA HAYATIM SONA ERMEDEN ÖNCE KALEDE başka kimsenin mahsur kalmadığından emin olmalıydım.

Uyandığımda yatağın ucuna bırakılmış olan keten elbiseyi ellerimle düzelttim. Elbise, onun gömleğiyle aynı kumaşandı. Bit pazarına gittiğimizde gördüğüm gömleklerden biriydi.

Acaba ne zaman kaptı?

Elbisenin kumaşını buruşturdum ve etek ucu bacağıma değdi. Adımlarım uzun, uğursuz koridorda yankılandı.

Buraya gelmek faydasız bir girişim olabilirdi, ama yapmam *gereken* bir şeydi. Belki de bu, birçok insana zarar vermiş olan canavarı önemsemiğim için duyduğum pişmanlığı telafi etmenin berbat bir yoluydu. Neyse ki, bu suçluluk duygusuyla uzun süre yaşamayacaktım.

Duvarın son gizli bölümünden süzülerek geçtim ve geçtiğim her hücreye dikkatlice baktım. Toz yığınları hala yere yayılmıştı ve açmayı başardığım kapı tekrar kilitlenmişti. Hücrelerin arasına yerleştirilmiş meşaleler, havada uçuşan toz parçacıklarını aydınlatıyordu.

Ölülerin kalıntılarını içime çekiyormuş gibi hissetmeme rağmen nefesimi tutmaktan vazgeçtim. Bu sefer koridorda yürüdüm, her hücreyi tek tek kontrol ettim, ama hiçbir yaşam belirtisi yoktu... ta ki kulağıma bir inilti gelene kadar.

"Merhaba?" diye tereddütle seslendim, öne doğru yavaşça ilerleyip yerdeki toz yığınlarından olabildiğince kaçınmaya çalışarak. "Yardım etmek için buradayım."

Duyulamayacak kadar alçak bir inilti daha. Geçidin daha derinlerine doğru ilerledim ve son meşalenin yolumu aydınlattığı yerde durdum. Zifiri karanlık bir bölüm vardı, ama onu geçtikten sonra, uzakta, bir köşeden ışık titreyerek geliyordu.

Dikkatlice ayağımı dışarı uzattım ve elimi duvarın kenarına bastırarak uçuşuma düşmeden kurtuldum. Karanlık bölümden güvenli bir şekilde uzaklaşınca rahat bir nefes aldım ve köşeyi döndüm. Uzun, dikdörtgen bir odaya açılan geniş girişin önünde durdum. Samanla kaplı zeminin sonunda, yırtık pırtık giysiler içinde çökmüş bir beden vardı. Adımlarım gürültülü bir şekilde hızla ilerledim.

Yaklaştıkça, zeminin neden samanla kaplı olduğunu anlamak kolaylaştı. Kurumuş kan, ortadaki bir direğin yanında büzülmüş kirli bohçaya doğru yere yayılmıştı. Gördüğüm kadarıyla, ceset bir erkeğe aitti.

Odanın dört köşesinin her birinde birer meşale vardı.

Direğe yaslanmış, ince ve zayıf bedeni kirli paçavralarla örtülüydü. Ayak bileğindeki demir kelepçe, büyük vidalarla zemine sabitlenmiş metal direğin çıkıntılı dalına bağlanmıştı. Kelepçelerin etrafındaki deri, sanki kurtulmaya çalışmış gibi tahriş olmuş ve kan içindeydi.

Deniz yıldızı gibi bir pozisyonda yatıyordu, başı yana dönük ve kolları yana doğru yayılmıştı, ancak ellerinin olması gereken yerde korkunç bir şekilde yanmış et vardı. Sanki elleri kesilmiş ve sonra yaraya alev tutulmuş gibiydi.

Bu, yavaş ve acı verici bir ölüm olacaktı.

"Merhaba?" diye fısıldadım, hâlâ hayatta olup olmadığını görmek için nefesimi tutarak bekledim. Titredi ve başını yana çevirdi. İnsan burnu ve kulakları... uzamış bir sakalı vardı, ama yüz hatlarından görebildiğim kadarıyla yeterliydi.

Buz gibi soğudum.

İmkânı yok, *imkânı yok* .

Andrew.

Mavi gözleri alevlendi ve homurdanarak benden uzaklaşmaya çalıştı.

"Sana zarar vermeyeceğim," dedim, nefes nefese. Ayakta duramadan yere yığıldım. Adam çok zayıflamıştı, neredeyse bir ayağı mezardaydı. Boynumu tuttum, nefes nefese kaldım.

Zihnim açıklamalar ve mantık yürütmelerle dolup taşıyordu. Corvus odama geldiğinde, beni kendi alemine sürüklemeyi önce, bu adamla birlikte olduğumdan bahsetmişti. Onunla yattığım için beni cezalandırmak istemişti. Bu bir tesadüf değildi ve hayatımda hiçbir şeyin tesadüf eseri olmadığını düşünmeye başlamıştım.

Zayıf bir şekilde inledi ve bu beni harekete geçirdi. Bu benim hatamdı; onu buradan çıkarmalıydım.

Onun irkilmesini görmezden geldim ve metal mızrağa takılı ayak bileği kelepçesinin yanına sürünerek ilerledim.

Ona doğru elimi uzattım.

"Dokunmayın!" diye kükredi Corvus.

Sanki elektrik çarpmış gibi elimi hızla geriye çektim, birden doğruldum. Ayağa kalktım ve hızla döndüm.

"Ne yaptın?" diye dişlerimi sıkarak suçladım. Çok hızlı hareket etti ve aniden eğildi, yüzü benimkinden bir santim uzaktaydı.

"İtaat etmeliydin." Bana ilk geldiğinde de aynı sözleri söylemişti.

Boğazımda bir yumruk zonkluyordu ve son bir nefes almak için çabaladım.

"Bunu neden yaptın?" diye sordu. Hareket edemedi başımı salladım.

"Hayatta kaldığı için şanslı. Ondan önceki iki kişinin boynunu ben kırdım. Ağzınla serbest bıraktığın kişilerin boyunlarını."

Dizlerim titredi ve inleyerek yere yığıldım. Çok büyük bir suçluluk duygusu...

"Onunla üç yıl önce birlikte oldum, Corvus," diye fısıldadım. "O kadar uzun zamandır burada mı?" Başımı salladım, aslında sormuyordum; Andrew'un bir süredir acı çektiği açıktı. "Nasıl hayatta kalabiliyor ki?"

"Onu hayatta tutmakla görevlendirilmiş bir görevlim vardı. O görevli sizden ölümünü istedi."

Parçalar bir araya geliyordu.

"Kendini öldürmeye çalışan Novianlı."

"Zavallı kadın ölümü hak etti."

Andrew inleyerek yana döndü ve bizi izlemeye başladı. Gözleri, acı çeken vahşi bir hayvan gibi, bir yandan diğer yana geziniyordu.

"Bırakın gitsin."

"Hayır." Corvus pençelerine baktı ve yüzeydeki bir şeyi sildi.

"Kıskançlığın insani bir yanılgı olduğunu söyledin, ama bu daha da kötü!"

"Sen benimsin. O, benim olana dokundu." Etrafında dönen gölgelerle birlikte karanlık gözleri daha da korkutucu görünüyordu.

"Kurban *edilişimi* filme aldı. *Benim* Küçük Ölümlüme dokundu."

Sözleri beni duraksattı ve durumu anlamlandırmak için bir an durup başımı salladım.

"Ne?" diye hırıltılı bir sesle sordum. "Beni mi filme aldı?" Gözlerim faltaşı gibi açılmış bir halde Andrew'a döndüm.

Çarpmanın etkisiyle vücudum sarsıldı ve dizlerimin üzerine düştüm, yüzüstü yere çakılmadan hemen önce kendimi zor tuttum.

"Ona bakma," diye fısıldadı Corvus kulağıma. Gölgele uyduğumu okşadı ve soğuk hava içimi ürpertti. Kalçalarımındaki tutuşu sertleştirdi ve içime yerleşti. Aniden beni ele geçirmesi düşüncelerimi altüst etti ve kanalıma gerildi. Penisinin klitorisime sürtünmesiyle şokum kayboldu.

Bedenim ona fazla uyum sağlamıştı, sanki onu kendi zevkine göre eğitmişti. Gölgele tenimi gıdıkladı, kollarımı okşadı ve şehveti alevlendirdi.

Elini boynumun arkasına dolayarak yanağımı yere yapıştırdı. Burnuma kan ve saman kokusu doldu.

Corvus hamle yaparak bir homurtuyu kopardı.

Beni sertçe, ısrarcı ve ağgözlü bir şekilde becerdi.

Kan lekeli samanlar ellerimin altında birikti. Dayanamadım ve benim bacaklarına çarpana kadar ona karşı koydum.

"Benimsin. Benim ölümlüm," diye hırladı ve gölgeleri genişleyerek Andrew'un üzerine düştü. Bu sırada Corvus bana pompalamaya

devam etti. Etlerimizin birbirine çarpmasının cinsel sesi, inlemelerimle yarışyordu.

Gölgeler geri çekildi ve boynumdaki kavrayışı beni yukarı kaldırıp cesede bakmaya zorladı.

Yukarı doğru hamle yaparak iyice yerine oturdu.

"Sana dokunmayı *düşünen* herkesin başına neler geldiğine bak."

Orgazmın eşiğinde, nefes nefese kalmıştım. Kıvranıyordum ama o hiç kıpırdamadı, acıyı uzatıyordu.

" *Bu* kıskançlık, Corvus," diye tısladım, kalın ve dokulu penisinin her santimini hissetmek için geriye doğru sürtünerek. "Sadece insanlara özgü bir yanılgı değil, değil mi?"

Arkamda vücudu titremeye başladı.

Odanın içini kornaların alçak uğultusu kaplıyordu. Birden fazla kornanın sesi, odaya yayıldığına göre, inanılmaz derecede yüksek olmalıydı.

Öfkeyle homurdandı, tutuşu dayanılmaz bir hal aldı.

"Ben Novareth," diye hırçın bir şekilde söyledi ve beni o kadar aniden bıraktı ki, yüzüstü düşmemek için kendimi zor tuttum. Bu açıklaması bende hiçbir kafa karışıklığı yaratmadı. Başından beri ne olacağını biliyordum.

Corvus'tan gürlmeler ve tıslamalar yükseldi. Ayağa fırladım ve kendimi sırtım duvara dayalı, büyük direktten birkaç metre uzakta buldum. Etrafindan asla geçemezdim.

Corvus'un kanatları iyice açılmıştı ve gölgeler etrafında şiddetle dönüyordu. Başını eğdi ve titreme durdu, bu da onu korkutucu derecede hareketsiz kıldı.

Hareket etmemeye, nefesimi tutmaya çalıştım ama kalbimin gümbür gümbür atışı buna izin vermedi. Zorlu bir nefes aldım.

Birden yüzüme yaklaştı, beni duvara itti, bileklerimi kavrayıp tuğlaya sabitledi. Dişleri boğazıma dayandı, dili boynumun yan tarafında gezindi.

İnledim, kalçalarımı bükerek sert karnına bastırdım. Biraz daha uzun olsaydım, ağrıyan kasıklarımı uyluğuna sürtebilirdim.

Corvus geri çekildi, tatlı nefesi boynuma değdi ve şakaklarımdaki saçlarımin dalgalanmasına neden oldu.

"Sen benim kurbanımsın," diye hırladı, sanki kendini ikna etmeye çalışıyormuş gibi. Kollarımın etrafına kıvrımlar dolandı.

"Hoşça kal, Corvus," diye nefes nefese söyledim. Düşüncelerime kararlılık yerleşti ve kabullenmeyle sakinleştiler. Ben ne kadar huzurlu ve sakinleşirsem, o da tam tersi oldu.

Vücudu tekrar titremeye başladı ve keskin dişlerini gösterdi. Kendini mi tutuyordu?

"Hayır," diye tısladı, başı bir o yana bir bu yana sallanırken, kanatları geriliyordu. Kendini *tutuyordu*.

"Şimdi iyiymiş gibi davranma," diye fısıldadım. "Yap şunu."

"Kendimi tutamıyorum—" Gölgeler hızla dışarı fırladı ve yakındaki meşaleleri söndürdü. Dumanları yükseldi ve görüşümü karanlığa büründürdü.

Nefesim kesildi, göğsümden başlayıp tüm vücuduma yayılan acı verici bir çekme hissettim, sanki damarlarımı tutmuş ve çekiştirmiş gibiydi.

Gözlerimden yaşlar süzüldü ama hareket edemiyordum; vücudum acı verici bir şekilde soğuyordu. İnledim ve aniden her şey durdu, görüşüm geri geldi.

Oda bulanık olsa bile meşaleler hâlâ yanıyordu.

Ani bir hareketle, kükreyerek geriye doğru çekildi, vücudu titriyordu. Gölgeler bileklerini sardı ve onu yavaşça benden uzaklaştırdı. Bana o kadar sıkı tutunmuştu ki, uzaklaştırıldığında kollarımda derin kesikler açıldı.

Derimde oluşan kırmızı çizgilerin yol açtığı dayanılmaz acıyla çığlık attım. Ondan yayılan gölgelerin demir direğin etrafına dolanıp onu dik açıyla bükmesini şok içinde izlemekten başka bir şey yapamadım.

Corvus kendini geriye doğru itti ve Andrew'un zincirlendiği direğin ucu gövdesine saplandı. Saplandığı yerden siyah bir sıvı sızdı; parçalanmış et korkunç bir görüntüydü.

"Git." Başını salladı, pençeleri yırtılmış göğsüne sanki kendini parçalamaya çalışıyormuş gibi saplandı. "Bilincimi kaybedene kadar benden uzak dur."

Sızan simsiyah kandan gözlerimi alamadım.

"Koşun!" diye bağırdı.

Ben de kaçtım.

KALP ATIŞLARIMIN RITMI, ADIMLARIMIN RITMIYLE AYNIDY. TANRIYA ŞÜKÜR, odasına ve banyo alanına giden yolu ezberlemiştim. Bu labirent gibi kaleden ilk çıkmayı başardığım yere yakındı.

Damarlarımda adrenalin ve panik dalgalanıyordu. Bayılana kadar ondan uzak durmamı söyledi. Hayatımı sonlandırmaya kesin kararlı olmasına rağmen bana yaşama şansı veriyordu.

Kollarımı hızla sallayarak koridorda ilerledim. Düşüp delikten geçtiğim terasa çok yakındım, kaçmanın tek yolu olarak aklıma gelen yer orasıydı.

Kemerli geçit geçen seferkiyle aynıydı, ancak platforma adımımı attığım anda gökyüzü artık aydınlık değildi, koyu, kan kırmızısı bir renge bürünmüş ve Corvus'un gözlerinin boşluk benzeri rengine doğru kararmaya başlamıştı. Zifiri karanlık ve sonsuz gibi görünüyordu.

Kollarımın üzerindeki tüyler sanki elektrik çarpmış gibi diken diken oldu ve karanlık zeminde nefes nefese sürünerek ilerledim. Gözlerim şekilleri seçmeme izin verecek şekilde alışmıştı, ancak takılıp

düşebileceğim çok fazla sarmaşık vardı, bu yüzden geçen seferkiyle aynı noktadaki deliğe doğru yavaşça ilerledim. Tuğlaların kenarına saplanmış titrek meşalelerden yükselen alevler kalenin yanlarını yalıyordu.

Dik yamaca doğru aşağıya baktım ve bu açıdan nasıl yere çakılmadığımı görebiliyordum; kalenin yan tarafı bir tür kaydırak görevi görüyordu.

Derimin pürüzlü, tuğla yüzeyde yırtılmaması için oturabileceğim bir tahtaya ihtiyacım vardı. Dudaklarımı ısırarak platformu inceledim ve yaprakların hışırtısına karşı ellerimi vurarak etrafta dolaştım. Elim bir şeyin kenarına çarptı ve gözlerimi kısarak parmaklarımı düz yüzeyin altında oynattım. Kurumuş yaprakların arasından rengi solmuş bir tahta parçası görünüyordu.

Aceleyle tahtayı çekiştirdim ve kıpırdatmayı başardım. Dizlerimin üzerine çökerek, tahtanın etrafında büyüyen sarmaşıkları itmeye çalıştım. Avucumun tek bir yan hareketiyle tahtanın daha fazlasını ortaya çıkardım.

Evet , kenarına saplanmış sarmaşıktan kurtarmayı başarabilirsem bu işe yarar.

Kale içinden korkunç bir kükreme yankılandı.

Kalp atışlarım hızlandı, ama bu korkudan değildi; ona acıyordum. Çok acı çekiyor gibiydi.

O kadar telaşlanmıştı ki... Gözlerimi kapattım ve kalbimin gümbür gümbür atışını sakinleştirmek için derin bir nefes verdim.

Vücudunu kesen keskin demir çubuğun o korkunç görüntüsü aklımdan çıkmıyordu, yüzündeki acı dalgası da öyle.

Gerçek şuydu: O, sonsuza dek acı içinde yaşayacak, yalnız ve acı çeken bir varlıktı.

Ne yapıyordum ben? Kaçtıktan sonra daha önce gittiğimiz köye gidebilirdim ama nasıl hayatta kalacaktım? Gördüğüm hamile insan bir Novian ile birlikteydi, ama beni kimse kabul eder miydi?

Kurumuş yaprakları itmeyi bıraktım ve çenemi yukarı kaldırarak kemerli girişin karşısına dikildim. Nemli avuçlarımı keten elbiseme sürerek boynumdan sarkan haçı kavradım ve onun gelmesini bekledim.

Dünyama geri dönmeyi başarsam bile, beni bekleyen hiçbir şey yoktu. Eskiden farklı olarak, geri dönme düşüncesi beni korkudan başka bir şeyle doldurmuyordu.

Kendi kendimi mahvetmişim; bir canavara aşık olmuşum.

Gerçeği kabullenerek yavaşça nefesimi verdim. Corvus yanlış anlaşılmış biri değildi; o, sevdiğim acımasız, kötü bir yaratıktı.

Gerçek şu ki, eğer bilincini kaybederse, sonsuza dek uykuya dalacaktı. Eğer dinlendirici bir uyku olsaydı, belki buna katlanabilirdim, ama onun acı içinde kıvrandığını görmüştüm. Eğer sonsuza dek böyle hapsolmuş olsaydı...

Omuzlarımı dikleştirerek yavaşça nefes verdim.

En azından acım geçici olurdu.

Görünmesi çok uzun sürmedi. Girişte nefes nefese kaldı, göz kapakları hafifçe aralanarak siyah gözlerinin bir kısmını gösterdi. Göğsündeki, iyileşmeye başlamış yaradan siyah bir sıvı damlıyordu.

" Koş dedim!" diye tısladı.

Boğazımda bir düğüm zonkluyordu—acı verici, sızlayan ve kararlı bir düğüm. Benim için kendini feda etmişti; yapabileceğim en az şey huzur içinde gitmekti.

O kadar hızlı hareket ediyordu ki gözlerim takip etmekte zorlanıyordu ve kollarımı sertçe kavrayıp yüzüme hırladı.

Elbisemi yırttı ve beni duvarın pürüzlü yüzeyine yapıştırdı.

Kanatlarının çırpınışıyla rüzgar saçlarımı yüzümün etrafına savurdu. Corvus bacaklarımı ayırdı ve derinlere doğru içime yerleşti. Sanki beni kendine kaynaştırmaya çalışıyormuş gibi vücuduma sürtündü.

Zevkten kıvranarak inledim, omuzlarındaki tüyleri çekiştirip durdum. Cinsel organım, onun bana sürtünmesiyle aynı çaresizlikle onu kavradı. Başını eğdi ve gölgeler bir telaşla etrafımızda dönerek ikimizi de kapladı, o da ağzını indirdi.

Ölümümü onun dipsiz gözlerinde görebiliyordum.

"Corvus." Kalçasının bir sonraki hareketiyle fısıltım kesildi.

"Hayır," diye kükredi Corvus ve iki büküm oldu, pençeleri yaralı kollarımı sertçe kavradı.

Gölgeleri etrafında öylesine şiddetli bir şekilde dönüyordu ki, saçlarım çeneme kadar savruluyordu.

Neden tereddüt ediyordu?

Dizleri yere gürültülü bir şekilde çarptı, cinsel organı benden çıktı ve kanatları vücuduna doğru büzüldü. Ruhumu yutmayı neden bırakmıştı? Bunun nereye varacağı konusunda hiçbir yanlış anlama yaşamamıştım, ama şimdi kaçınılmaz olanı uzatıyordu.

Corvus üst dudağını kıvırdı ve yüz hatları o kadar buruştu ki burnunun köprüsü kırıştı.

Eli boğazımı kavradı ve bir kez sıkı. Gözlerimi kapattım.

"Benim sonum senin yaşamana değer." El omzuma kaydı ve acı verici bir hal aldı. Aniden geriye doğru savruldu ve vücudum havada döndü.

Damarlarımda bir ürperti hissettim, adeta buz sarkıtına dönüştüm.

Sert zemine düşerken çığlık attım. Gölgeleer yatak odamın duvarında hızla hareket etti. Kıvrılıp titreşiyorlardı. O kadar hızlı ayağa kalktım ki, yatak odası dönmeye başladı ve yırtık pırtık keten elbisemin parçaları etrafımda uçuştı.

Ondan hiçbir iz yoktu ve ben de odamın duvarlarını inceleyerek kendi etrafımda döndüm.

O gitmişti ve ben eve dönmüştüm. "Corvus!" Geldiğim yüzeye doğru koştum ve yumruğumu yüzeye vurdum.

"Gölgeleerın Efendisi," diye fısıldadım, avucumu tanıdık duvara yaslayarak.

Hiçbir yanıt gelmedi ve korkarım ki bir daha da gelmeyecek.

Karıştırdığım kitabın yüzeyine kafamı VURDUM . Son birkaç gündür Milli Kütüphane arşivlerini didik didik ediyordum ve bunun da bir fiyasko olmasından endişeleniyordum. Bir sürü kutsal metin ve belge vardı ama somut bir şey yoktu.

Daha birkaç ay geçmişti ve umutsuzluğa kapılmaya başlamıştım. Ve umudumu yitiriyordum. Ülkeden ülkeye uçarak mirasımı neredeyse tüketmiştim. Onun ne olduğuna dair herhangi bir ipucu bulmak için her kültürü ve dini araştırmıştım ama hiçbir şey bulamamıştım.

Seslerin—hayır, *tek bir sesin* —ne kadar rahatlatıcı olduğunu fark etmemiştim. Şimdi onlardan yoksun olduğum için, yoklukları çok belirgindi. Sık sık kendimi aniden dönerken buluyordum, sanki Corvus birdenbire ortaya çıkacakmış gibi, ama bu asla olmadı.

Kendimi hiç bu kadar yalnız hissetmemiştim.

Onu bu kadar özleyeceğimi de hiç düşünmemiştim. Ne kadar acımasız olsa da, pençelerini kalbime derinden saplamıştı. Onun doğasını ve kaçmama yardım etmek için yaptıklarını anlamak için

zamanım olmuştu. Kendini bana teslim etmişti ve ben de zayıf bir sürtük olmuşum çünkü işe yaramıştı. Geçmişteki tüm kötülükleri, benim için vazgeçtiklerinin yanında sönük kalıyordu.

Birçok kadın bir erkeği değiştirebileceklerini söyler ama asla değiştiremezler; ancak o bir erkek değildi. O bir canavardı ve zamanla bana karşı bir sevgi beslemeye başladı.

Karşımdaki koltukta bir kız oturuyordu ve beni izlerken kaşları çatılmıştı.

Kollarımdaki yara izlerini okşarken deli gibi sırtarak burada oturmam muhtemelen tuhaf görünüyordu.

Günlerce kendimi kötü hissettim, sonra aklıma geldi; eğer sihir gerçekse ve varlığı da kanıtlanmışsa, ona geri dönmenin bir yolu olmalıydı. Kanlı Ay'dan bahsettikten sonra, sonuncusunda gölgelerin bir izini göreceğimi ummuştum, ama hiçbir şey yoktu.

Başımı kaldırdım ve iç çekerek arkama yaslandım. Sallanan tahta sandalye yaslanmamla gıcırdadı. Haçımı sıkıca tuttum.

Lütfen, Tanrım, ona geri dönmeme izin ver .

Baş parmağımı pürüzsüz yüzeye sürdüm.

Farklı inançlar hakkındaki yeni keşiflerim ve büyüünün var olduğunu fark etmem, inancımı zayıflatmadı. Ona geri dönmenin bir yolunu bulacağıma dair umut etmeyi ve inanmayı seçtim. Fısıltılar tamamen yok olsa bile, sanki hiç var olmamış gibi.

Tek umudum Samhain'di. Okuduğum her şeyden anladığım kadarıyla, yılın o zamanında kendine özgü bir enerji vardı; dünyalar arasında bir incelme.

Ama o zamana kadar aylar vardı.

Onunla birlikte olduktan sonra ne yapacağımı bilmiyordum ama onu bu ıstırap içinde yalnız bırakmayı reddettim.

AYLAR SONRA

Buzdolabımda asılı olan takvimin karesine tükenmez kalemi SÜRDÜM . Samhain'in gelmesini beklemiştim, hazırlık olarak günleri tek tek işaretlemiştim. Cevap aradığım zamanlarda, evle ilgili evrak işlerimi ve benzeri şeyleri halletmiştim. Olası her sonuca hazırlanmışım.

Ona ulaşmanın tek yolu Samhain olmalıydı, çünkü aksi takdirde başka çarem yoktu. Kalemi çekmeceye koydum ve kalçamla iterek çekmeceyi kapattım, sonra mutfaktan çıktım.

Şöminenin önünde oturdum, alevlerin tenimi ısıtmasına izin verdim. Alevlere baktım, odunları yutan alevlerin salınımını inceledim.

"Gölgelerin Efendisi," diye fısıldadım. "Corvus, lütfen..."

Gün batımında yerime oturdum ve beklemeye başladım. Göz kapaklarım her kırpışımda daha da ağırlaşıyordu.

Kollarımda BİR ÜRPERTİ HİSSETTİM , tüylerim diken diken oldu. Aniden uykumdan uyandım. Nefes nefese, tetikte ve adrenalini dolu bir haldeydim.

Ne kadar süre uyuklamıştım?

Önünde durduğum ateş tamamen sönmüştü, duvardan duvara uzanan pencereden sızan ay ışığından başka hiçbir şey hissetmediğim karanlık bir ortamda kalmıştım.

Gözümün köşesinde bir şey hareket etti. Nefesim kesildi, o kadar hızlı döndüm ki başım döndü. Gülümsemem daha da genişledi.

"Corvus?" diye fısıldadım. Bir bulut duvardan ayrılmış gibiydi ve titreşiyordu. Uzantı bana doğru uzandı ve sanki bir selamlaşma gibi bileğime dokundu.

"Beni ona götür." Daha da yukarı kıvrıldılar, koluma ve sırtıma dolandılar. Soğuk dokunuşları içimde tanıdık bir ürperti uyandırdı. Beni öne doğru çekti ve bir homurtuyla yüzüstü yere yığıldım. Altıma kıvrıldı ve beni muşamba zemini kaplayan sise doğru sürüklemeye başladı.

Gözlerimi kapattım, buz gibi soğuşa hazırlanıyordum. Gölgele kollarımı sıktı ve tenimi çimdikleği, sonra tanıdık yanma hissi sinir uçlarımdan geçti. Sert bir şekilde yere düştüm. İnleyerek yanıma kıvrıldım, tenimi yakan acıyla nefes almaya çalıştım. Diğer zamanlardan daha çok acıyordu. Burnumun altında bir sıvı belirdi ve parmak uçlarımla o kayganlığa dokundum. Kaldırdığımda kan gördüm. Elimle tişörtümü sildim ve etrafıma baktım.

Beni taht odasında dışarı atmıştı.

Yanımda yoğun bir sis dalgalandı. Sonra yukarı doğru kıvrıldı ve dudaklarıma bastırdı... neredeyse içeri girmek için izin ister gibiydi.

Tereddütle ağzımı açtım ve ani bir hızla gölgeler dudaklarımin arasından içeri girdi. Nefesim kesildi, sırt üstü kıvrılırken bu his içimde yerleşti.

Sana zarar vermek istemedim.

Ses kafamda yankılandı ve nefesim kesildi, etrafıma bakındım. Corvus'a çok benziyordu, hem de çok.

"Kim var orada?" diye nefes nefese sordum, titreyerek. "Corvus?"

Hayır, ben Corvus Zypher'ın ruhuyum.

Zihnim kelimeleri kavramaya çalışırken, damarlarımda acı verici bir ürperti dolaştı.

Sana zarar vermeden uzun süre içinde kalamam. İyi dinle, onu ancak ruhunu parçalayarak uyandırabilirsin.

"Yap şunu," diye kekeledim, neye onay verdiğimden tam olarak emin değildim.

Ruhu, bedenle en savunmasız anında yeniden birleştirmelisiniz.

"Bu ne anlama geliyor ki?"

Onu sahiplenin.

"Daha ayrıntılı anlatabilir misiniz?" diye mırıldandım.

Siz insanların dediğı gibi—kahrolsun o!

Tüm vücudum titremeye başladı. Şiddetli, dişlerimi gıcırdatan bir ürpertiydi.

Alaycı bir şekilde güldüm.

Ruhu bedenle yeniden birleştirin.

Midem bulandı, yanıma döndüm ve ağzımdan korku filmlerindeki gibi koyu, mürekkep gibi bulutlar döküldü. Dizlerimin üzerine

çöktüğümde, öksürerek ve nefes almakta zorlanarak daha fazla siyah duman kustum.

Ruh benden bir kol mesafesi kadar uzaklaştı, sanki benim talihsizliğime gülüyormuş gibi yerinde dans ediyordu.

"Ruhu bile acımasız," diye mırıldandım, sendeleyerek ayağa kalkarken. "Beni ona götürün."

Bir titreşim belirdi ve sonra kayboldu. Duvarın kenarına yapışmış bir uzantı görene kadar kendi etrafımda döndüm ve onu takip ettim. Bütün bu süre boyunca, o bilinçsiz yatarken beni rahatsız eden onun ruhuydu.

Aceleyle peşinden gittim, kemerli geçidi ve hâlâ loş bir ışıkla yanan, eskiden sahip oldukları alevlere hiç benzemeyen meşaleleri geçtim. Yatak odasına doğru ilerledim.

İşlemeli, özenle oyulmuş yatağın üzerinde, vücudu yere serilmiş halde yatıyordu.

Ruh beni ileri doğru dürttü ve bu, ona doğru koşmam için ihtiyacım olan itici güçtü. Yatağın kenarına tırmanıp üzerine tünedim ve yüzünü kavradım. Başı ağırdı, bunun koç boynuzlarıyla ilgili olduğundan emindim. Parmak uçlarımı, tüylerinin toplandığı yüzünün yan tarafında gezdirdim. Hatırladığım kadar yumuşaktılar.

Burnumu çektim ve Ruh'a baktım.

"Seni ona geri göndermek onu uyandıracak mı?"

Kalp atışlarım hızlandı ve beni ona doğru itti. Dudaklarımı gergin bir şekilde yaladım. Çıplak bir şekilde, pençeli elleri karnının üzerinde, derin bir uykuda yatıyordu. Ama aldanmadım, zihni acı çekiyor olmalıydı. Sert nefes alışverişi bana bilmem gereken her şeyi anlattı.

Cinsel organı karnına yapışık halde sarkıyordu, ama yine de oldukça büyüktü.

Dudaklarımı yaladım ve gölgelere doğru göz attım. Bir dal dışarı doğru uzandı ve bileğimi sararak beni o yöne doğru yönlendirdi.

Kimse beni izlemiyor olsa da, yanlış bir şey yaptığım hissine kapılmaktan kendimi alamadım. Onu kavradım ve tek bir sıkmayla penis kıpırdadı.

Gölgeler onun bir parçasıydı ve ben de ruhunun ona geri dönmesine yardımcı olan bir araçtım.

“Eğer bu bir sınırı aşarsa beni öldürme iznin var.” Ruh bileğimi sıktı. Gövde elimde yarı sertti ve dudaklarımı ucuna sarmak için eğildim. Sıvı damlacıkları oluştu ve hızlı bir hareketle dilimle topladım.

Elimde kalınlaştı ve uzadı, ben de kavrayışımı daha aşağıya kaydırarak daha kalın tabanına dokundum. En ufak çıkıntıları hissedebiliyordum. İşte bu çıkıntılar, o boşaldığında içime saplanan dikenler gibiydi ve onu cinsel organımın içine sokuyordu.

Ruh, neredeyse öfkeyle bileğimi tekrar çekti.

“Gidiyorum.” Pantolonumu hızla indirdim ve üzerine tırmanıp bacağımı atarak onu kucakladım. Uç kısmında bir damla daha sıvı birikti. Geriye yaslanıp uzunluğunu inceledim. Çıkıntılar titreşiyor gibiydi ve nem penisinin yanından aşağı doğru süzülüyordu.

Ruh boynuma doğru kaydı ve nazikçe okşadı, sanki beni okşuyormuş gibi. Dizlerimin üzerine kalktım ve penisini kavrayarak kendimi onun üzerine doğrulttum. Yüzü gevşekti, çenesi benden uzaktı, böylece profilini görebiliyordum. Zayıf, ince ve garip bir şekilde, doğaüstü güzellikteydi.

Onu aşağıya doğru indirdim, ta ki kasıklarına kadar bastırana kadar. Penis elimde titreşiyordu ve ucunu cinsel organımın yarığı boyunca sürükleyerek, meni sıvısını klitorisime bulaştırdım. Her dokunuş şehvetimi daha da alevlendirdi. Onu içime aldım, son derece yavaş bir şekilde. Yüz ifadesi hiç değişmedi.

Bu karşılaşmanın tamamı beni çok heyecanlandırıyordu. Onu çok uzun zamandır özlüyordum, sadece onu değil, bedenini de arzuluyordum. Ona alışmıştım ve başka bir sevgili edinme fikri içime sinmiyordu. Ona ihanet ediyormuş gibi hissediyordum.

Sert penisinin üzerinde aşağı doğru kaydım. Çıkıntılar vajinamın duvarlarına sürtündü ve beni tamamen doldurana kadar aşağı indim. Corvus acı ve zevkin karışımı bir inilti çıkardı. Bir uzantı boynumdan yukarı doğru süründü ve boğazımı sardı, serin his tenime yerleşti. Cinsel organımı doldurdu, o kadar büyüktü ki onu karnımın derinliklerinde hissedebiliyordum.

“Corvus,” diye inledim, dizlerimin üzerine kalkıp tekrar aşağı kayarak, penisinin her santiminin tadını çıkardım. Zevk omurgamı yaladı ve cinsel organım pelvisine iyice oturana kadar aşağı doğru

sürtündüm. Parmaklarımı penisinin üzerindeki tüy tutamları boyunca gezdirdim ve ipeksi dokusunu okşadım.

Kanalım onu kavradı ve her hareketimde ne kadar ıslandığımı duyabiliyordum. Ruh boynumdan yukarı kaydı ve dudaklarıma bastırdı. Bir iniltiyle ayrıldılar ve boğazımdan aşağı süzülen serinlik arzumu alevlendirdi.

"Her zaman benimsin ," diye fısıldadı kafamda. Sonra, karnımda ani bir sarsıntıyla, beni sınırın ötesine itti. Varlığı ve titreşen enerjisiyle o kadar derinden sarılmıştım ki, hafif nefeslerle çığlık attım. Kollarımın tüyleri diken diken oldu ve omuzlarımda güçsüzlük çöktü.

Yavaşça, gölgeler bileklerini sardı ve yukarı doğru kıvrılarak gövdesini çevreledi. Karanlığın içinde, sedefli bir parıltılı enerji titreşiyordu. Tepkisel penisinin üzerinde zıplamayı, başka bir orgazm peşinde koşmayı bırakamıyordum.

Ruh, yukarı doğru sürünerek ağzına kadar ulaştı. Dudaklarından kayıp gitti.

Çok yakındım...

Gözlerimi sıkıca kapattığımda, göz kapaklarımda ardında yıldızlar patladı ve penisinin bir sonraki atışıyla birlikte, içime sıcak bir his yayıldı. Bacaklarım çılgınca titriyordu ve yorgunluğun ağırlığı üzerime çökerken, bu sakinleştirici dalganın üzerinde sürükleniyordum.

İnledi ve kalçaları kalkarak cinsel organımın içine daha da derine girdi. Penisi zonkladı ve o muhteşem kancaların sıkıştırması içime saplandı, beni bir başka sarsıcı orgazma sürükledi.

Gözleri birden açıldı ve derin bir nefes aldı, göğsü yataktan aniden kalktı, penisi içimde kasıldı ve boşalmamı daha da geciktirdi.

Elini kaldırdı ve gölgeler bileğinin etrafına dolandı, ama karanlığın içinde çok hafif bir parlak damar vardı. Gözleri faltaşı gibi açılmış bir şekilde gölgelerin uzuvlarının etrafında kıvrılmasını izledi.

Dondurucu derecede üşüyordum, acı veriyordu. Çenemi tuttu, iri elleri tüm yüzümü sardı. Dokunuşuyla, soğukluk göğsümde rahatlatıcı bir hisse dönüştü.

"Ruhunu benimle paylaştın," diye mırıldandı hayranlıkla. "Beni bir dayanak noktası haline getirdin."

Gözlerinin ortasında tek bir nokta parlıyordu; göz bebeği.

"Beni kurtardın."

Kanatları rüzgar estirerek dikleşti. Beni sırt üstü yere serdi, üzerimde havada asılı kaldı. Yüzünü aşağı indirdi ve dudaklarını dikkatlice benimkine yaklaştırdı, tıpkı benim onu öptüğüm gibi.

Kalbim yerinden fırlayacak gibi oldu. Titreyen elimle çenesine uzandım, parmaklarımı tüy gibi ince saçlarının arasında gezdirdim.

"Seni özledim," diye fısıldadım.

Dudaklarını benimkine daha ısrarla bastırdı ve uzun, sivri dili dudaklarımın arasından kayarak benimkileri yaladı. Bu sertliğe içimdeki tüm bastırılmış tutkuyla karşılık verdim.

Parmak uçlarımı boynunun omurgası boyunca gezdirdim. Ne kadar üşüdüğünü bile fark etmemiştim.

İnleyerek yüzünü boynuma gömdü.

"Sen bana aitsin, Küçük Ölümlü," diye mırıldandı.

Bitkiyi korkuluğun köşesine YERLEŞTİRDİM , çiçekler her rüzgar esintisiyle sallanıyordu.

Sarkık çan şeklindeki çiçekler, Novareth hariç hiç değişmeyen bulutlu gökyüzüne karşı hoş bir renk patlaması oluşturunuyordu. Billbergia'ya benziyorlardı, ancak taç yapraklarının yuvarlak şekli yerine, gül gibi dışa doğru bir kıvrımları vardı. Terası yenilemek ilk işimdi ve bundan memnundum, çünkü her uyandığımda ilk gördüğüm manzaralardan biri buydu.

Şarkı söyleyen seslerin melodik tınısı kalenin dibinden yankılanıyordu. Boynumu uzatarak, kulelerden birinin arkasından heykelinin bulunduğu yere doğru baktım.

İnsanlar her gün orada toplanıp heykelinin dibine adaklar getiriyor ve 'ibadet' ediyorlardı.

Ama gözlerimin çarptığı şey, daha önce gördüklerim kadar masum değildi. Bir avuç kadın heykelin etrafında çıplak bir şekilde dolanıp şarkı söylüyordu.

“Çok uzak,” diye mırıldandım ve korkuluktan uzaklaşarak yatak odamızdan dışarı çıktım. Yere mavi boyayla işaretlediğim belirgin yolu takip ettim. Bir süre sonra solacaktı ama dışarıya çıkan koridorları ezberlemek için kullanıyordum, çünkü çok kafa karıştırıcıydılar.

Başka bir girişten geçerek, demir kapıyı açmak için kola ulaştım. İki elimle çekip ittim, sonunda kapıya bağlı demir zincirler kapıyı benim altından geçebileceğim kadar yukarı kaldırdı. Corvus, kapıları onsuz açtığımda bundan nefret ediyordu, muhtemelen kapının beni ezebilecek gibi görünmesinden dolayı.

Taşlı yola hızla çıktım ve heykeline doğru yöneldim. Ormanın derinliklerine doğru ilerledikçe taşlar aşındı ve sonunda ayaklarımın altında sadece yapraklar kaldı.

Ona tapanlar her zaman dikkatini çekmek için yeni şeyler deniyorlardı, ama ben artık yeter demiştim.

Sonunda açıklığa daldım. Beş kadından oluşan grup bana doğru döndü.

"Sen onun evcil hayvanısın," dedi açık tenli, koyu saçlı Novian kadınlarından biri aceleyle yanıma gelip elimi tutarak.

İbadet edenin elini savuşturdum.

Kaşlarını abartılı bir şekilde çattı ve nefes verişiyile göğüsleri sallandı.

"Buraya Gölgelelerin Efendisine zevk sunmak için geldik." Kollarını arkasında salladı. "Kendimizi ona sunuyoruz." Diğer dört kadın da göğüsleri sallanarak yanlarına geldi.

Dişlerimi o kadar sıkı sıktım ki azı dişlerim birbirine sürtündü.

"Kendinizi feda etmeye devam ederseniz, onun sizi öldürmesini engelleyemem."

Onlara zaten cömert davranmıştım ama onlar bunu anlamadılar.

"Lord Zypher tarafından öldürülmek bizim için bir lütuf olurdu," diye mırıldandı iri göğüslü sarışın kadın.

Bir uzantı bacağımdan yukarı doğru tırmandı ve nefesim kesildi, başımı bir yandan diğer yana hızla çevirdim.

Onlar sadece o varken var olmuşlardı, çünkü gölgeler artık onun bir uzantısı gibi her zaman ona yapışmıştı.

"En iyisi buradan uzaklaşın—"

"Beatrix!" Onun kükremesi ağaçları salladı ve ben kollarımı kavuşturarak iç çektim. Kadınların gözleri heyecanla kocaman açıldı. Bir rüzgar esintisiyle yere sertçe düştü.

"Bensiz buradan ayrılmayacaksın." İleriye doğru öfkeyle yürüdü, gölgeler etrafında fırtına bulutu gibi savruluyordu.

Arkasından, Novian kadınları göğüslerini ona doğru uzatarak onu izliyorlardı. Onlara bir bakış bile atmasa da, bu beni sinirlendiriyordu.

"Şu an olmaz, Corvus," diye homurdandım.

"Sen Tanrı'nın göz bebeğisin. Birçok kişi sana zarar verebilir. Belli ki Tanrı senin için endişeleniyor," diye kıkırdadı kızıl saçlı kadın ve parmağını saçlarının arasına doladı.

"Evcil hayvan mı?" diye çığlık attım ve ona doğru atıldım. Öfke nöbetim sırasında parmağım bir sarmaşığa takıldı ve ileri doğru savruldu. Çığlık atarak gözlerimi sıkıca kapattım.

Aniden sarsıldım, elbisem gövdemin etrafında savruldu. Gözlerimi kısarak baktığımda, burnumdan bir karış ötede yer olduğunu gördüm. Corvus beni dikkatlice kaldırıp tekrar ayaklarımın üzerine dikti ve açıklığın boş olduğunu fark ettim.

"Hepsini öldüreceğim—"

"Hayır," diye patladım ve yüzümü ovdum. Bunu bir an bile düşünmeden yapardı ve bu yanılttı, her ne kadar bir yandan da bunu istesem de.

"Kıskançlık," diye homurdandı, ağzı genişleyerek. Üzerime atıldı ve beni kolayca yere serdi. Gölgesinin serin dokunuşu, yaprakların üzerine inişimi yumuşatarak ince bir koruma tabakası oluşturdu. İşaret parmağını kaldırdı ve gözlerini benden ayırmadan bacaklarımın arasındaki keten kumaşı deldi ve eteğimde bir yırtık açmak için aşağı doğru çekti.

Donakalmış bir halde izledim. Bir uzantı bacağımdan yukarı kaydı ve soğuk his tüm vücuduma yayılarak boğazımdan bir nefes kopardı. "Kıskançlığından nasıl da zevk alıyorum."

Gölge ileri doğru fırladı ve genişleyerek cinsel organımı gerdi. İçimde derinlerde saklı bir düğmeye dokundu ve göğsüm yukarı fırladı, sırtım kamburlaştı. İnledim ve gölgeler titreşerek o noktaya daha sertçe sürtündü.

Orgazm bir anda üzerime bir yük treni gibi çarptı ve zevk bulutunun üzerinde süzülerek çığlık attım, vücudum ani boşalmanın etkisiyle titriyordu.

Ruhumu onunla paylaşmak hayatımı ona bağlamıştı. Bu kavramı hâlâ tam olarak kavrayamıyordum.

Yavaşça göz kapaklarımı kaldırdım, kirpiklerimin arasından baktım. Göğsünde memnuniyetle kaynayan bir mırıltı yükseldi. Minik göz bebeklerini benden ayırmadan, kollarımda oluşan yara izlerini yaladı. Elimi göğsüne koydu ve gökyüzünü kapatana kadar yukarı doğru süründü.

"Senden başka hiçbir şeye ihtiyacım yok," diye homurdandı ve tek bir hareketle nefesimi keserek içime girdi.

Heykelinin önünde birbirimize sahip çıktık, birbirimize duyduğumuz duygudan sevinç duyduk.

İnsanlarla yaşadığım evimin ön kapısının yanındaki bankın kenarına OTURDUM ve ayakkabılarımı giydim.

"Bu sefer ne kadar vaktimiz var?" diye sordum, ayaklarımı botların içine sokarken.

"İlk seferki gibi. Kanlı Ay birkaç saatliğine buna izin veriyor. Enerjilerdeki değişimi hissedeceğim. Merak etme Beatrix, geri döneceğimizden emin olacağım."

Dudaklarının kenarları seğirdi. Geri dönme konusundaki endişemi gizleyememiştim. Şatosunu evim yapmıştım. Yavaş yavaş ama emin adımlarla, çeşitli alanlarla ne yapacağımızı planlamaya başlamıştık.

Tek kötü yanı, anlamsız öldürmeyi yasakladığım için Kanlı Ay perdeyi inceltene kadar gölgelerinin hiçbir şey getirmesini sağlayamamasıydı.

Şaşırtıcı bir şekilde, *büyük ölçüde* buna razı olmuştu.

Bir keresinde biri beni soymaya çalışmıştı. Kendi açılarından kötü bir tercihti ama yanımda dev bir varlığın gölgelendiğini bilmedikleri için suçlanamazlardı. Adamı bir kabağa dönüştürmüş, o kadar çok

enerjisini emmişti ki, gölgenin son teli çekilir çekilmez bedeni toz olmuştu. Ve bu sadece bir örnekti. Yanımda olduğum sürece o kadar kolay silah kullanmadığı düşüncesiyle kendimi teselli ettim.

"Samhain, dilerseniz keşif için bize daha uzun bir zaman dilimi sağlayacak."

"Daha çok, keşfediyorsun. Bir şeyler denemeni izlemeyi çok seviyorum." Ona dondurma yedirdiğim zamanı hatırlayarak güldüm.

Homurdandı ve kanatlarını çırttı. Bir şeyi daha yoğun hissettiğinde hep böyle yapardı. Botlarımın bağcıklarını bağladım ve ayağa fırlayıp arabayı park ettiğim garaja doğru yöneldim. Hemen yanımda komşum yoktu ama görülmesini de istemedim. Ve arabaya bindiğinde, *ortalık* karışıyordu.

Beni garaja kadar takip etti ve kanatları için daha fazla alana ihtiyacı olduğu için doğrudan arka kapıyı onun için açmaya gittim. Birkaç metre öteden bana öfkeyle baktı.

"Vakitini boşa harcıyorsun," diye mırıldandım. İçini çekti ve devasa bedenini küçük Kia'ma sığdırmak için zahmetli bir işe girişmek üzere yaklaştı.

"Bir *araç* kullanma isteğini asla anlamayacağım," diye alay etti. Kanadını içeri itmesine yardım ettim. Yüzünü buruşturdu. "Bizi uçurabilirim," diye mırıldandı. Cevap vermek yerine, kapıyı yavaşça kapattım. İçeriden beni izledi, somurtkan bir çocuk gibi görünüyordu. Boyuna göre kamburlaşmak zorunda kalmıştı. Belki de haklıydı, daha fazla alana ihtiyacımız vardı, ama bu gelecekteki benim sorunumdu.

"Pekala, şimdi güzelleşebilirsin," dedim ve sürücü koltuğuna oturdum.

Kasabaya birkaç dakika uzaklıkta küçük bir alışveriş merkezi vardı. Daha erken gitmenin daha iyi olduğunu fark etmiştim çünkü o zaman daha az kalabalık oluyordu. Garaj düğmesine bastım ve araç yavaşça yükseldi, dişliler son hızla çalışıyordu. Yol açıldıktan sonra geri geri gidip yola koyuldum.

"Yatak odası için birkaç şey alabiliriz diye düşünüyordum."

"Hım, ne istersen, küçük ölümlüm." Onun bu sevgi dolu sözü kalbimi hızlandırdı; her ne kadar teknik olarak artık 'ölümlü' olmasam da.

"Ayrıca biraz sabun ve şampuan almam gerek. Ne yapsak iyi olur biliyor musun? Yanımıza bir çamaşır makinesi alsak, her şey çok daha kolay olurdu."

"İnsanların çamaşır yıkamak için kullandığı aletlerden biri, değil mi?"

"Evet," diye yanıtladım ve nereye park edebileceğimizi anlatmaya başladım. Arabayı bir otoparka doğru sürdüm ve araç birkaç hız tümseğinden sarsılarak geçti. Bir park yerine vardığımda motoru kapattım.

Arabadan indim ve arka kapıyı açtım. "Hadi gidelim," diye neşeli bir sesle söyledim.

Aracına yaklaşan bir kadın bana baktı, sonra da şaşkınlıkla tekrar baktı. Bana tuhaf bir bakış attı ama onun yargısını umursamadım. Nasıl algılandığım umurumda değildi. Tüyler koluma değdi ve o da yanımdan geçip gitti. Arka koltuğun zeminindeki çantamı almak için uzandım.

Eve gitmekten korktuğum zamanlarda takıldığım kahve dükkanının önünden geçtik ve elektronik olarak açılıp kapanan geniş cam kapılardan içeri girdik. O, kadim bir canavardı ve bu yüzden çok şey görmüştü, ama sadece izleyebilmişti, asla deneyimleyememişti—ta ki ben gelene kadar.

Etrafıma göz attım ve kimseyi görmeyince elimi uzattım. Elimin tersi tüylere sürtündü ve yavaşça okşayarak koluna ulaştım. Büyük elini kavradım ve parmaklarımı onun parmaklarının arasına geçirdim.

Göğsünden yumuşak bir mırıltı yankılandı ve gülümsememi gizlemek için dudaklarımı birbirine bastırdım.

DEĞERLİ KÜÇÜK ÖLÜMLÜM, PARMAKLARI BENİMKİLERİ KAVRAMIŞ HALDE, BENDEN biraz önde yürüyordu. Dünyasını keşfetmemi izlemek için can atıyordu. Keşke onun yanımda olmasının benim için ne kadar önemli olduğunu bilseydi. Sonuçta, beni kurtarmış ve sonsuza dek onun olarak işaretlemişti.

Daha fazla Corvus Zypher mı istiyorsunuz?
[E-bültenime](#) abone olun ve özel bonus içeriklere erişim kazanın!

Okuduğunuz için teŖekkür ederim!

Daha fazla kitap bilgisi için web sitemi ziyaret edin ve yayınlarımdan haberdar olmak için okuyucu grubuma katılın ve sosyal medya platformlarımı takip edin.

[Okuyucu Grubu](#) , [Bülten](#) , [Instagram](#)

www.alliesantos.net/links/

Allie'nin diğerk yazıları

Allie'nin diğerk kitapları hakkında daha fazla bilgi için web sitesini ziyaret edin.

Teşekkürler

Beni her zaman destekleyen çok insan oldu, ama okuyucularım olmadan bunu başaramazdım. Sizleri çok seviyorum!

Crystal, sen inanılmaz bir insansın. Acilen birine ihtiyacım olduğu bir anda WHITS'i okuduğun için çok teşekkür ederim.

JP, kendin olduğun için teşekkür ederim.

Aaron, sevdiğim şeyi yapmaya devam etmem için beni cesaretlendirdiğin için teşekkür ederim.

Anneme ve babama da teşekkürler.

Yazar Hakkında

Allie, seksi, sahiplenici kahramanlar ve inatçı kadın kahramanların yer aldığı kitapları takıntılı bir şekilde okuyor. Bu yüzden, tıpkı bu tarz karakterlerin onun hayal gücünden kaçmak için can atması hiç de şaşırtıcı değil.

Klavye başında çalışmadığı zamanlarda, genellikle yatağında güzel bir kitap okurken veya Netflix'te dizi izlerken bulunur.

Çeviri Kitaplar

Kitaplara Dair Çok Şey

Bağlantılı Kanal ve Gruplarımız

- ◆ Kitapların olduğu kanalımız

<https://t.me/cevirigiller>

- ◆ Sohbet Grubu

<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

- ◆ Çeviri Yedek Grubu

https://t.me/+_goTIIRZrUEwZmRI

- ◆ Kitap Terimleri ve Kısaltmalar

<https://t.me/kitapterimleri>

- ◆ Çeviri Kitap Yorum + Öneri Grubumuz

<https://t.me/cevirigilleryorum>

- ◆ Instagram Sayfamız

<https://www.instagram.com/cevirikitaplar/>

Not:

Paylaşım yaparken bu sayfayı silmeyiniz!

CGM